

13

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

א/4605/גיק מספר 11

משרד רווחה

יועץ מיני

אנרה

14/1/88-24/1/88

תיק מס'

11

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פני: א-4605/11

מזהה פריט: R00035xf

כתובת: 2-111-2-4-7 תאריך הדפסה: 10/08/2020

ע"י 117
ק"מ 13
פ. 503
2/2

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

קיפנר על ההכאות. לתיום נועדה הפגנה של AOA נגד חכיסוי התקשורת.
 נושאים אחרים בהם עסקנו והקשורים לעניין הם קודם כל תדמית ישראל. עצם חתבת
 הידועה על השוואתנו לדרא"פ ב-ABC נבעה משאלה על מודעות ישראל לתדמיתה. גם
 כנס הקונכ"לים בווישינגטון זכה להכנס לכרוניקה העתונאית בתור "כינוס חרום
 מיוחד" אשר נועד לטפל בבעית התדמית של ישראל. לא חסרו סיפורים על הלובי היהודי
 ופעולתו, ומולט גם על הלובי הערבי המתגבר (למשל, ABC ביום ו' האחרון), המציינים
 צחושה של בטחון גובר והולך מצד פלסטינים בארה"כ; אדוארד סעייד השתבחה בהוצרות
 סחף בדעת הקהל האמריקאית כלפי ישראל, אשר מאפשר לקדם את העניין הפלסטיני.
 עוד נשאלנו רבות (גם ע"י מספר כלי תקשורת לא-אמריקאיים) על ביקור גולדינג
 ועל הדו"ח. מה שחוגדר כאן בתור "העוצר הראשון" על מזרח ירושלים מאז איחוד
 העיר לפני 21 שנה כוסה בתרחכה. מרסין פלסטר, למשל כלל זאת יחד עם שאר
 הצעדים שנקטה ישראל לאחרונה ואשר אינם צולחים בידה ואינם אפקסיביים. שכן
 אצל פלסטר המיד חוזר הפלסטיני עסדגלו לאחר שהחיללים מפנים את השטח.

כ י נ ה

בהגל

501/12 2/12

store order, and then search for partners in an interim arrangement giving the West Bank and Gaza a degree of autonomy pending a larger settlement. But this assumes that the means used to quell unrest are distinct from subsequent negotiations. Beatings breed rage and despair.

Israel was caught by surprise when demonstrations boiled up in Gaza and then spread even to the Temple Mount in East Jerusalem. Troops untrained in civil disorder were permitted to use live ammunition, a blunder. Faced with television and an uproar around the world, Mr. Rabin seized on his new policy of beatings.

The main target is the teen-age rioter who now can be detained for only 18 days. "But if troops break his hand," explains the military correspondent of The Jerusalem Post, "he won't be able to throw stones for a month and a half." Or in Mr. Rabin's words: "I prefer a photo of a curfew over shooting, burning tires and petrol bombs." Thus does a truly humane country with a democratic government that is determined to deny parallels with South Africa invite parallels with South Africa.

Israel's effort to restore order in the occupied territories is surely tormenting. Washington, too, has a role to play in opening blocked channels, something to be explored when President Mubarak of Egypt sees President Reagan this week. But there can be no serious talk about policy until Israelis recognize something else. When a democratic government turns to thuggery as a policy, it risks losing far more than control.

AT HOME ABROAD | Anthony Lewis

Toward South Africa

RAMALLAH, Occupied West Bank — Last July a Palestinian lawyer, Mona Rishmawi, went to the Ramallah prison to interview a client. While there she saw a handcuffed detainee being held with a heavy hood over his head, making it difficult for him to breathe. The temperature was 100 degrees Fahrenheit.

Ms. Rishmawi wrote to an Israeli police official to make a legal complaint about the mistreatment of the detainee. The response she got was to be charged with an offense herself — being in the wrong place in the prison.

People wonder why the Palestinians in the occupied territories have risen up now, after 20 years of occupation. There are external reasons: the Arab countries and the superpowers turning away from the Israeli-Palestinian issue, the sense of hopelessness about negotiations. But there is also an accumulated bitterness at injustice and humiliation.

A public-interest law office here in Ramallah, Al-Haq (known also as Law in the Service of Man), helps people who get in trouble with the occupation forces. Ms. Rishmawi and other lawyers deal with Israeli officials in legal terms, eschewing politics. But it is a frustrating kind of law.

An Al-Haq field worker, Ghazy Shashtari, reported that two men in the Faras detention center complained of being tortured with electric shocks. Al-Haq asked the men's lawyer to see them and check. He came back with affidavits from them, swearing that they had been subjected to shocks.

Al-Haq made a quiet approach to an Israeli official, trying to handle the complaint without publicity. The official replied with a threat. Al-Haq then held a press conference and gave the prisoners' affidavits to reporters. As

the conference began, occupation authorities ordered Mr. Shashtari detained without trial for six months.

"We meet cynicism or aggression," Raja Shehadeh, a prominent Palestinian lawyer, says. "It's getting worse and worse." He and others say injustices have increased sharply since Brig. Gen. Ephraim Sneh resigned as civil administrator of the West Bank last September, reportedly because he felt powerless to change harsh features of the occupation.

Abuses of what Americans consider fundamental legal rights are commonplace. For example, people are deported without being allowed to see the

'The ultimate revenge of the Palestinians.'

evidence against them. Justice Brandeis of the U.S. Supreme Court said deportation could cost a man "all that makes life worth living." And the hundreds who have been deported from here were not aliens; they were expelled from the land of their birth.

Censorship is another commonplace. Last week CBS News' "Face the Nation" did a program on the protests here. When an Arabic newspaper, Al Fajr, tried to print the CBS transcript, the censors struck out a comment by Irving Shapiro, former chairman of the Du Pont Company, that the deportations were "abhorrent."

Due process of law and freedom of the press are middle-class concerns.

בה"ל

501/12

4/12

But then the people of the West Bank are an overwhelmingly bourgeois people. The leading figures are shopkeepers and lawyers and teachers. Over the last 20 years they have mostly been quiet about the occupation. A better adjective might be cowed.

But that period is over. The young men in Gaza, influenced by Islamic fundamentalists, started an uprising whose spirit spread to the West Bank. Feelings here have been further inflamed by the Israeli policy of responding to protests by beating people — often people who have done nothing, as Israeli military officers concede.

The Government of Israel is highly sensitive to comparisons to South Africa. Officials bring it up to deny that occupation practices have anything in common with white South African rule. Indeed, there are great differences. What happens here is not apartheid. Palestinians are trying to get out of Israeli society, not into it.

But there are chilling similarities. Here, as there, a people suffer humiliation without recourse, without voice or vote. Men and women are at the mercy of 18-year-olds with guns. Law is manipulated to serve the rulers, until justice is eaten away. The press is censored, and the press is blamed.

And here, as there, the process corrupts the rulers. Israel being the concerned place it is, the army has actually sent psychologists to its troops in Gaza to help them cope mentally with the orders to beat people. But the problem lies deeper. It lies in the very fact of occupation.

The longer it goes on, the more true will be a comment made to an Israeli friend by Prof. Fouad Ajami of Johns Hopkins University: "The ultimate revenge of the Palestinians will be to turn you into South Africa." □

במהלך

P. 1

Israel Says Troops in Arab Areas Will Be More Closely Supervised

Special to The New York Times

JERUSALEM, Jan. 23 — The Israeli Army, concerned about reports of excessive brutality and beatings of Palestinians by Israeli soldiers, said today it would take steps to increase supervision of soldiers in the field.

"Following reports of irregularities, the officers have decided to soften the hard-handed policy," Israeli television reported. It did not say that the army would stop using its new tactic, announced by Defense Minister Yitzhak Rabin, of beating protesters rather than firing live ammunition at them.

"There were several case of irregularities and the army reached the conclusion that there must be more supervision even in the sphere of using means other than live fire," an army spokesman said this evening. "Even in the sphere of using physical force, there must be supervision, because in this sort of situation things get heated up and there are irregular situations occasionally."

More Homes Reportedly Raided

The spokesman refused to give examples of the irregularities. But the decision, which was not attributed to specific officers, came after Israeli soldiers today raided el-Amari refugee district near Ramallah on the occupied West Bank. Residents of the area accused the soldiers of pulling people from their homes and beating them with clubs and sticks.

The army spokesman acknowledged that soldiers were in the district but

denied that they entered homes or deliberately beat residents.

"This is not true," the spokesman said. "There were disturbances in the camp and there was a curfew for one and a half hours, which was then lifted. There were no deliberate beatings but people may have been hurt during scuffles with the soldiers."

Israelis Protest in Tel Aviv

In Tel Aviv, tens of thousands of Israelis turned out tonight to demonstrate against Israel's occupation of the West Bank and Gaza Strip. Some of the banners said "Stop Israeli apartheid now" and "The territories — time bomb." The demonstration, called by the Peace Now movement, appeared to be the largest since Israel invaded Lebanon in 1982.

About 5,000 Israeli Arabs in Nazareth took part in a peaceful march in that town. They chanted slogans and displayed placards calling for an independent Palestinian state.

The army's new policy has been criticized by other countries, but criticism within Israel has been muted. The Hebrew press has reported extensively on earlier beatings and columnists

501/12
5/12

נהיול

501/12
6/12

have rallied against the policy, but most political leaders have been reluctant to criticize the armed forces recently.

In East Jerusalem, police lifted a curfew this evening on the Arab neighborhood of A-Tur after 22 hours.

In el-Amari refugee district, at least 11 people were hospitalized and dozens more were wounded, according to Edward Mortimer, a British journalist who interviewed wounded residents in the hospital.

Mr. Mortimer relayed one interview he had with Adham Abu Taha, a 23-year-old medical technologist, who said soldiers pulled him out of his house at about 4 P.M. after a "peaceful demonstration" in the refugee district.

"They hit everybody in the house," Mr. Abu Taha told Mr. Mortimer. "They took me out and every soldier in the street hit me. They hit us with their guns. They concentrated on the legs and hands and on my abdomen."

The soldiers then loaded young Palestinians on a bus, Mr. Abu Taha said, and "they told us we were throwing stones and that they wanted to kill us."

"They wanted us to say something bad about Arafat," he added, referring to the chairman of the Palestine Liberation Organization, Yasir Arafat, who remains popular in the West Bank and Gaza Strip.

Mr. Abu Taha told Mr. Mortimer that two 14-year-old children on the bus had been very badly beaten.

The lifting of the curfew in East Jerusalem this evening followed a meeting between city officials and local residents, the police said.

Although the police initially said the curfew would last at least 48 hours, they allowed people out of their houses to buy food at 5:30 P.M. and then decided not to renew the restriction.

At about 4 P.M., the police gathered all the neighborhood men in a school, talked with them and arrested four people for stockpiling firebombs, the police said.

Mayor Assails Curfew

Mayor Teddy Kollek, who has worked to unify the city despite political tensions, criticized the curfew.

"I think that in Jerusalem there is no need for curfews," Mayor Kollek said this evening, adding that the military and police officers "should have conferred with the mayor of Jerusalem before taking these steps."

The police imposed the curfew last night on the A-Tur neighborhood, near the Mount of Olives, after Arab youngsters repeatedly blocked a main road

נתון

501/12
7/12

to an Arab hospital and two tourist hotels. It was the first curfew in Jerusalem since Israel extended its law on the annexed part of the city in 1967.

Earlier this week, Maj. Gen. Amram Mitzna, head of the army's Central Command, signed a military order authorizing Jerusalem police to use special emergency powers that previously had been used only by the army in the occupied territories.

In other Arab neighborhoods of Jerusalem, Shuafat and Abu-Tor, the police fired tear gas at residents who threw stones and blocked roads with burning tires.

'Collaborator' Lists Circulated

In an effort to counter Israel's efforts in the territories, Palestinian extremists have been distributing lists with the names and addresses of Arabs who work in Israel. The lists are apparently designed to intimidate those considered collaborators with the Israeli authorities. A Palestinian said the lists were virtually "death sentences."

Among the names on the lists are Palestinians who work as policemen in nonsecurity-related positions, as well as Arabs who work for the army's Civil Administration, which runs the daily affairs of the occupied territories. Also on the list is the name of an Arab resident of the Old City whose former

apartment is now occupied by Ariel Sharon, the architect of Israel's invasion of Lebanon.

The demonstration today in Nazareth was attended by about 5,000 Israeli Arabs, who arrived by bus, car and taxi from towns and villages throughout northern Galilee.

The organizers, hoping to avoid violent confrontations with the police, as happened at protests on Dec. 21, appointed monitors to control the crowd. When a group of Arab youths seemed about to charge a police station, the monitors formed a human chain to block their way.

An Arab member of Parliament, Muhammed Darawshe, was cheered when he announced he was resigning from the Labor Party to protest the army's policy of beating Palestinians in the occupied territories.

"This is to protest the 'iron fist' policy that Mr. Rabin, with the support of the Labor Party, has carried out," Mr. Darawshe told the crowd.

"I say yes, yes, yes to negotiations with the Palestine Liberation Organization, yes to a Palestinian state, and yes to a return to the 1967 borders."

Druse leaders in the Golan Heights announced a general strike to show their solidarity with the Nazareth march, Israeli radio reported.

בהול

501/12
8/12

Wave of Palestinian Unrest Reaches Once-Quiet Village

By JOHN KIFNER

Special to The New York Times

BEIT FURIK, Israeli-Occupied West Bank, Jan. 22 — "Greetings to the children of the stones," intoned the voice from the minaret of the lone mosque in this little Palestinian village. "Greetings to the uprising."

Gathered in the muddy streets around the mosque and perched atop houses were several thousand people, mostly young men, with a sprinkling of oldsters, many wearing the traditional Arab headdress and robe, cinched with belt. A cluster of women and girls, most with scarves covering their heads, stood separately and sometimes broke into their own chants.

The scene on Friday, the Moslem sabbath, in this usually quiet West Bank village five miles down progressively less paved roads east of the city of Nablus, illustrates how the unrest that Palestinians call the intifadeh, or uprising, has spread in seven weeks and taken hold in defiance of Israeli efforts.

The stone-throwing demonstrations — and at least 38 Palestinian deaths — began in two quite different areas. One was the Balata refugee district on the

edge of Nablus, near here, where 12,000 people are crammed into a network of narrow streets. The other was the string of squalid refugee centers along the Gaza Strip.

Unrest Is Spreading

But in recent weeks the unrest has spread to neighborhoods in Arab East Jerusalem, like A-Tur, near the Mount of Olives, a popular tourist site that the police used new emergency powers to seal off under curfew Friday night, blurring the legal line between the occupied territories and the special status of Jerusalem. It also spread to wealthy suburban districts like A-Ram, where a soldier shot and killed a woman hanging out her laundry, sparking a new round of demonstrations. And it spread to villages like this.

About 80 percent of the Palestinians on the West Bank live in villages, 30 percent in cities and larger towns and 10 percent in refugee centers.

Traditionally, the refugee centers have been nurturing grounds of Palestinian nationalism, and the Palestine Liberation Organization over the last decade or so has built some institutions, such as labor unions, in the cities.

But the rural areas, like farming districts everywhere, tend to be more conservative. Both Israel and Jordan have tried to build organizations in the countryside to rival the P.L.O.

Now tire burnings and other demon-

The gap between city and rural area is closing.

ORDER NO. 1000000000

בהול

PROP COPY

501/12
9/12

strations have been breaking out in the villages, and at least two young men have been shot dead in once-quiet villages near the West Bank town of Ramallah.

The Israeli daily Haaretz quoted a ranking military official the other day as "pointing to the phenomenon of remote villages participating in demonstrations and disturbances." He said the Israelis would have to put such villages under extended curfews.

At least two villages, Mazraa al Sharqiya near Nablus and Sair near Hebron, have been placed under curfew. Under its new policy of beating up Palestinians, the army has gone into two other villages near here, Qabatiya and Hawara.

The army came to Beit Furik Friday night, the young men in the village said, told them not to hold a demonstration and arrested four men.

Orders From Israelis Ignored

"We don't take orders from the Israelis," said Issam, 26 years old, who works setting tiles in Israel and was clearly one of the leaders of the local sheban, or young men.

"The national call is for a demonstration, and we are going to have a demonstration," he said.

"We get the leaflets from the cities," Issam said. "We all listen to the P.L.O. radio from Baghdad. And of course, everybody is listening to the new Radio Jerusalem."

That is a mysterious radio station that came on the air a few weeks ago, broadcasting nationalist Palestinian songs, poetry, slogans and calls for demonstrations. It immediately attracted a huge audience in the occupied West Bank and Gaza Strip.

Nobody quite knows where the station is broadcasting from and who is running it. Some believe it may be operated in Syria by the Popular Front for the Liberation of Palestine — General Command, a Palestinian guerrilla splinter faction loyal to Damascus.

"Blessed is your blood that gives the land its beautiful Arab smell," the radio said this morning. "Israeli oppression has united our people and the church embraces the mosque. The priests are standing with the sheiks against the oppressor."

The Stone and the Sling

One regular feature is a voice identifying himself as a 12-year-old, who says: "The stone is holy. Use it with all your might."

"But, some advice, kids," the voice adds. "If you want distance, use a sling. If you want accuracy, use a slingshot."

The leaflets, printed clandestinely on commercial presses, are signed by "P.L.O. — the unified leadership of the uprising." Again, nobody seems to know exactly who that is.

The villagers brandished scores of outlawed portraits of Yasir Arafat, the P.L.O. Chairman, that were reproduced on presses in the cities, and equally forbidden green, white, red and black Palestinian flags that had been

בהיל

501/2
10/12

The New York Times/Jan. 24, 1988

Smaller West Bank villages like Beit Firuq have been swept up in the wave of anti-Israeli protests.

sewn by women in the villages.

A barricade of rocks and burning tires blocked the rutted road at the entrance to Beit Furik — a scraggly col-

lection of buildings clinging to a hillside surrounded by fields of wheat, sheep pastures and a few olive groves.

About 150 men from the village of perhaps 7,000 inhabitants work in Israel, but nearly all of them had not worked for a month, Issam said.

Village-City Coordination

Walls in the village were covered with the scrawled slogans of various P.L.O. factions and one admonition that "any car that leaves for work tomorrow morning will be burned."

"We are getting coordination between the villages and with the cities," another young man said.

The mosques in the West Bank are officially run by conservative Jordanian Government employees from the Ministry of Islamic Charity and have not been a base of radicalism.

But here, as elsewhere, the mosque has become the natural rallying place and center of communication.

"Greetings to the lovers of liberation, greetings to the sons of Arafat," came the voice from the minaret as the crowd chanted, waved flags and cheered. "Do not work picking the oranges for the Israelis. You did a good job and we will see you in the path of the uprising."

נהג

501/12
11/12

4 Arab Envoys Ask U.S. Aide For More Pressure on Israel

By DAVID K. SHIPLER
Special to The New York Times

WASHINGTON, Jan. 23 — The representative of the Arab League and three other Arab diplomats met with a senior State Department official today to complain about what they considered inadequate United States pressure on Israel to halt the violence against Palestinians in Jerusalem, the West Bank and the Gaza Strip.

Clovis Maksoud, the Arab League's representative in the United States, said he and senior diplomats from Jordan, Tunisia and Kuwait had also urged the Reagan Administration to renew its peace efforts in the Middle East by endorsing a broad international peace conference that would have substantive authority to determine the outlines of a settlement of the Arab-Israeli conflict.

The meeting, with Richard W. Murphy, Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs, was held amid continuing reports that Israeli troops were going into homes in the occupied territories and beating Arabs, sometimes breaking their hands so they could not throw stones.

American officials said concern had been conveyed to the Israelis through diplomatic channels Thursday, both in Washington and Tel Aviv. American diplomats in Israel were reported to have told Defense Minister Yitzhak Rabin that the Administration strongly opposed the beatings.

'Very Inhumane Treatment' Cited

At the meeting with Mr. Murphy, Mr. Maksoud said, "we pointed out to him the very inhumane nature of the practices that Israel is conducting, and that this cannot be accepted any longer."

Mr. Maksoud said Mr. Murphy had assured him that complaints had been made to Israel.

"We said the United States could have done more, but he assured us that they are doing whatever they can," Mr. Maksoud said.

Asked if the Arab diplomats were satisfied by that explanation, he said, "How could we be satisfied when you know that given the nature of the American-Israeli equation in terms of strategic agreement, we presume that the leverage of the United States can be much more consequential."

Mr. Maksoud said he had been accompanied by Ambassador Mohammed Kamal of Jordan, Ambassador Habib bin-Yahia of Tunisia and Ali al-Sabah, chargé d'affaires of Kuwait. The meeting was timed to precede a conference of Arab League foreign ministers, taking place tonight and Sunday in Tunis.

Since the violent disorders in the West Bank and Gaza Strip began in early December, at least 38 Palestinians have been killed by Israeli troops using live ammunition. After complaints from the Reagan Administration, the Israelis appeared to reduce the use of lethal force and in the last

few days have begun what has been reported as a policy of beatings.

In conversations with American officials, the Israelis have reportedly denied that the beatings are a policy, although Mr. Rabin has said publicly that such a tactic was being adopted.

But Mr. Maksoud stressed that the underlying problem was the occupation itself, and he said his delegation had urged the United States to resume its peace efforts. A similar appeal was made this week by an Israeli Foreign Ministry official and is expected next week when President Hosni Mubarak of Egypt visits Washington.

"We were under the impression that they were trying to gather their thoughts on how to resume the peace process," Mr. Maksoud said.

בהור

501/12
12/12

ARAFAT HAS PLEA FOR ARAB NATIONS

Seeking Support for Protests Staged by Palestinians

By PAUL DELANEY

Special to The New York Times

TUNIS, Jan. 24 — Yasir Arafat, chairman of the Palestine Liberation Organization, asked Arab nations tonight to provide support for the protests by Palestinians in Israeli-occupied territories "so the revolution can continue."

He made his plea at an emergency meeting of foreign ministers of the Arab League, who assembled here at Libya's request to discuss the nearly two months of violent protests in the occupied West Bank and Gaza Strip. The Arab League relocated from Cairo to Tunis after Egypt made peace with Israel in 1979.

Mr. Arafat addressed the opening session before the foreign ministers moved behind closed doors to consider what action, if any, to take.

"We have found the weak point in the Israeli occupation," Mr. Arafat said. "Arab blood will overcome Israel's guns and powerful war machine. This is our power."

"But the Palestinian people need your support in order to continue," he added. "It is David and Goliath again. A military rule says any victorious unit must be reinforced. Since we are now victorious, we need reinforcements."

Did Not Specify Request

Other than asking for political support, Mr. Arafat did not specify what he expected the Arab League members to

However, a paper that the P.L.O. prepared for the Arab League asks the United Nations to demand Israel's withdrawal from the occupied lands and send a peacekeeping force to supervise the territories until the Palestinian people can determine their own future. It also urges a U.N.-sponsored international peace conference including the P.L.O. with all other concerned parties. Previous such appeals by the P.L.O. have had no concrete effect.

The session here, which is expected to continue until Sunday, is the second the 21-member League has held since the disturbances began in early December. The outcome of that meeting was condemnation of "Israeli massacres."

Israel's attempts to control the continuing Palestinian protests have been criticized by not only Arab countries but also by such friends as the United States and Britain.

המנהל הכללי

ה' בשבט תשמ"ח
24 בינואר 1988

(Handwritten signature)

סודי

אל : ראש הממשלה

הנדון: מסר מהמזכיר שולץ

השגריר פיקרינג ביקש למסור לראש הממשלה את המסר המצ"ב ממזכיר המדינה שולץ. השגריר הקריא את התוכן והוסיף שהמזכיר עומד לצדנו וידבוק גם הלאה בעמדה זו. אך ההכאות שהפכו לנורמה בהתנהגות הצבא גורמות נזק רב ומעמידות גם אותו במצב קשה.

ראש הממשלה הגיב ששר הבטחון כבר נתן הנחיות שהפעלת כוח צריכה להעשות רק לצורך פזור הפגנות ובעימות עם אלימות, ולא כאמצעי ענישה יזום.

פיקרינג הודה והודיע שיעביר הדברים למזכיר.

השגריר עבר לנושא אחר ומסר שהמזכיר מבקש להפגש עם סיניורה ואבו-רחמה העומדים לבקר בארה"ב. ראש הממשלה הגיב שהוא מצטער אך אין הוא יכול לאשר נסיעתם וכבר הורה, בתוקף תפקידו כשר הפנים, למנוע יציאתם של סיניורה לחו"ל. רה"מ הוסיף שהשנים פועלים על-פי הנחיות מאש"פ, ומקבלים ממנו כספים והדרכה. פיקרינג הגיב שיעביר המסר למזכיר.

ב ב ר כ ה,

(Handwritten signature)
י.ח. בן-אהרון

4. BEGIN MESSAGE:

DEAR YITZHAK:

-- I HAVE RECEIVED YOUR LETTER OF JANUARY 23, WITH YOUR THOUGHTS ON HOW WE CAN MOVE FORWARD THE PEACE PROCESS. I LOOK FORWARD TO DISCUSSING THESE THOUGHTS DURING YOUR VISIT IN MARCH AND I AM SURE THERE WILL BE OPPORTUNITIES TO EXCHANGE IDEAS BEFORE THEN.

-- I WAS DISTURBED TO LEARN THAT THE GOI HAD ADOPTED A POLICY OF USING BEATINGS OF PALESTINIANS AS A METHOD OF BRINGING AN END TO THE RECENT UNREST IN THE OCCUPIED TERRITORIES. STATEMENTS BY OFFICIALS OF YOUR GOVERNMENT INDICATED THAT THE POLICY OF BEATINGS WAS ADOPTED IN ORDER TO MINIMIZE THE USE OF LETHAL FORCE AND TO RESTORE ORDER WHILE WE HAVE MADE CLEAR OUR OPPOSITION TO THE USE OF LETHAL FORCE, WE DO NOT BELIEVE THAT BEATINGS ARE

PC S E C R E T

STATE 021628

PC S E C R E T

STATE 021628

AN ACCEPTABLE ALTERNATIVE.

-- THESE PRACTICES ARE COMPLETELY UNJUSTIFIED. THEY CAN ONLY DEEPEN PALESTINIAN RESENTMENT OF THE OCCUPATION AND WILL LEAD TO MORE CONFRONTATION AND VIOLENCE.

-- THE BEATINGS ARE CREATING A TREMENDOUS NEGATIVE REACTION IN MY COUNTRY AND IN THE INTERNATIONAL COMMUNITY. THEY ALSO INFLAME INTERNATIONAL DEBATE CONTRIBUTING TO ISRAEL'S INTERESTS AND SET BACK OUR MUTUAL EFFORTS TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD.

-- I REALIZE THAT MANY OF YOUR SOLDIERS ARE ILL-EQUIPPED TO DEAL WITH CIVILIAN DEMONSTRATIONS, THAT THE ATMOSPHERE IN THE TERRITORIES IS EMOTIONALLY CHARGED, AND THAT SOME PALESTINIANS HAVE TRIED TO PROVOKE HARSH IDF REACTION.

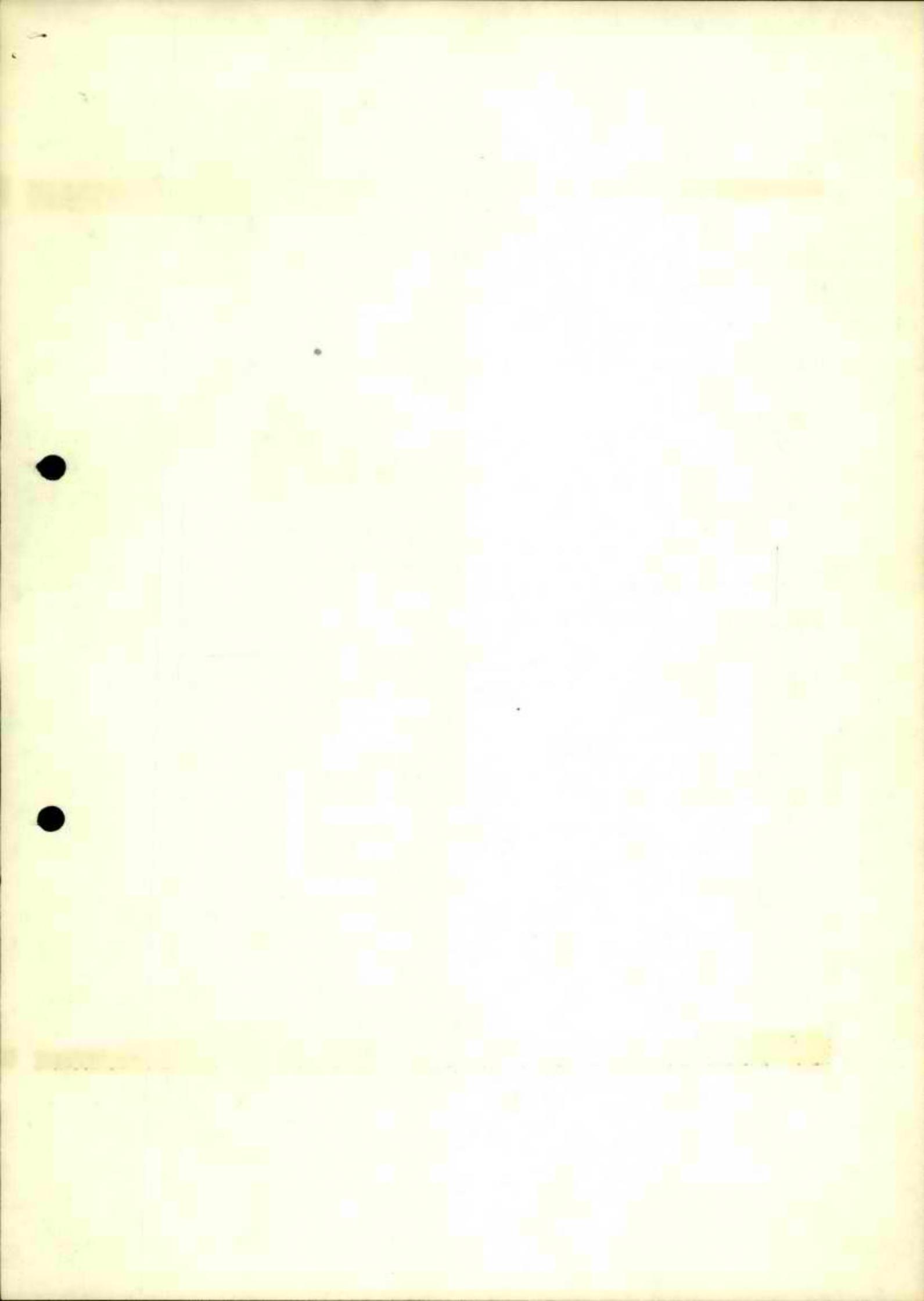
-- HOWEVER, THE BEATINGS ARE REPUGNANT AND VIOLATE BASIC HUMANITARIAN AND LEGAL VALUES SHARED BY OUR TWO COUNTRIES. I STRONGLY URGE YOU TO ORDER AN IMMEDIATE CESSATION OF THIS PRACTICE. SHULTZ

T
1628

NNN

C S E C R E T

STATE 021628

* 14919
* 3874/2
* ** נכנס
* **
* **
* **

* תאריך : 24.01.88
* דף 1 מ 2
* עותק 2 מתוך 12
* **משרד החוץ-מחלקת הקשר**
* סודי ביותר

* חוזם: 1,14919
* אל: המשרד
* מ-: רוש-נר: 483, תא: 230188, זח: 1700, זח: ב, טג: טב
* נד: 0

* סודי ביותר/בהרול לבוקר

* לנמעניו בלבד
* מנכ"ל מדינה

* דע: מנכ"ל משרד רהם (משה'ח)

* איתן הבר, לשכת שהבט (בטחון נר 325)

* מבלק זה בא לסכם הסכמות והתגובות שהגיעו אלינו בימים
* האחרונים מקרב ראשי הארגונים היהודיים ומידידינו הטובים
* ביותר הלא-יהודיים :

* 1. טנזק הנגרם לתדמיתה של ישראל בעקבות דיווחי אמצעי
* התקשורת ובמיוחד הטלוויזיה על הכאורה כמדינות של כוחות
* הבטחון - הוא נבד ביותר ופוגע בזימויים החשובים ביותר
* של ישראל כמדינה דמוקרטית וכאורה וכמדינת-חוק.

* י"הכאורה אינן יכולות להיות מדיניות של מדינה דמוקרטית
* מצפה לתמיכה מצד דעת-הקהל והגורמים הפוליטיים בארה"ב
* - התבטא באזני יו"ר מועדון הנשיאים .

* הטענה שהוחלט על מדיניות זו במקום שימוש בהתבטאת חיה
* אינו מתקבל כאן כלל שכן השימוש בכוחות נתבטא באמצעי
* נקמה או ענישה ללא הבחנה ולא באמצעי להשלטת-סדר .

* 2. הבקורת הנל מושמעת ע"י יו"רוננו היהודים אשר עד עתה
* השמיטו בקורותם בצנעה יחסית אם באזני נציגים ישראלים
* או ביניהם לבין עצמם .

44007 8 84
משרד החוץ-מחלקת הקשר

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

* ביומיים האחרונים ניכרת הימנעות מצד ראשי הארגונים היהודיים
* להתייצב ולהגן על ישראל בפומבי וזאת גם מאלו אשר
* נחשבים ליהודיים המובהקים ביותר. מנייתו הטלפונית
* של מנכ"ל הקואליציה היהודית הלאומית הרפובליקנית
* (ראו הדבר 299 מ-21 דנא) - משקפת הלכי-הרוח השוררים
* כאן .

* 3. יו"ר מועדון הנשיאים ומנכ"ל המועדון ציינו בפני
* את דאגתם החמורה בהכרזת שחל בהעמדה של ישראל בקרב
* הארגונים היהודיים והוסיפו שהם אינם מוכנים לקבל הכאת
* מדיניות של המשלה ישראל-נשום שהן פוגעות בשמה הטוב
* ובאמינותה של ישראל ושל היהודים בארה"ב.

* 4. יו"ר מועדון הנשיאים מרוס אייברס ומנכ"ל איימאק
* טום דייך טברויס שטען שוב הקונגרס מפגרה בשבוע הבא
* נעמד בפני מלוא דומת הבקורת של חברי הסנט והקונגרס.
* בכך עתה קיימתה דרישה להודעת נציגים ישראלים בפני
* המועדות לזכויות-האדם בקונגרס ולנוכח בקורת המשל
* על מדיניות זו (ראו הדעה דובר מחמד מ-21 ינו') והתבטאויות
* ירקע מצד דוברי מנ"ש המבקרים מדיניות המשלה, הדמעה
* זו תלן והגבר.

* ההשמעה המצטברת של הדיווחים פוגעת בתמיכה של הדרגים
* הפוליים כלפי ישראל הן בממשל והן בקונגרס.

* לסיכום - השימוש בניכוח מדיניות ענישה-בראש וראשונה
* מכה בנו כאן בארה"ב ומכרסמת בתמיכת היהודים הנאמנים
* ביותר לישראל.

רד

* תכ: שהה, רהט, מנכ"ל, בירן

5166 4-82

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several horizontal lines across the page.

1

רחיפות: בחול
 סווג בטחוני:
 תד"ח: 231630
 גר: 499
 קטמון 11

מחלקת הקשר ניו-יורק
 טופס מברק

מ: 1
 מ: 8

א ל : מנהל לשכת השר, מנהל מע"ח, מצפ"א

ד ע : יועץ הקשורה לרה"מ, לע"מ, דו"צ, קש"ח,

ע: עינות, גיו יורק

להלן כחבות ה-"ניו-יורק טיימס" מחיום. תשומת לבכם לכחבת העמוד הראשון, אליה צורפו תמונות

בכיתוב דלקמן:

The New York Times/Micha Bar-Am

A Palestinian who was arrested after a demonstration near Dome of the Rock Mosque in Jerusalem, was walked into a police station. A half hour later, he was brought out on a stretcher to an ambulance.

Arabs Recount Severe Beatings By Israel Troops

By JOHN KIFNER P. 1
 Special to The New York Times

NABLUS, Israeli-Occupied West Bank, Jan. 22 — Both hands encased in plaster casts, Imad Omar Abu Rub explained from his bed in the Rafidiya Hospital what happened when the Israeli Army came to the Palestinian village of Qabatiya.

"They entered the house like animals, shouting," the 22-year-old student at Bir Zeit University said. "They took us from the house, kicking us in the head, beating us, all the soldiers with their rifle butts."

Then he was taken to the construction site of an unfinished house where, he said, the soldiers put an empty bucket over his head.

Beaten With Two-by-Fours

Several soldiers held him down, he said, gripping his arms to force his

hands against a rock. Two others, he said, beat his hands with lengths of two-by-fours, breaking the bones.

The injuries are the product of a new, officially declared policy of the Israeli Army and the police to beat up Palestinians in hopes of ending the wave of protests in the occupied West Bank and Gaza Strip that began in early December. At least 38 Palestinians have been killed by Israeli gunfire in the protests. The new tactic is being employed as an alternative to the use of live ammunition.

In the bed next to Mr. Abu Rub's, Hassan Arif Kemal, a 17-year-old high school student from Qabatiya, told a nearly identical story.

Mother Says She Was Beaten, Too

He said that he, too, had been pulled from his house by the army and taken to a construction site, and that his hands had been broken by soldiers wielding two-by-fours. His mother, an elderly looking woman with a baleful glare, said she was beaten and bruised as she tried to stop the soldiers from taking her son.

Six people from Qabatiya were admitted to Rafidiya Hospital on Wednes-

23.1.88
 עם השולח: פ. ב. בינה
 איתור: 2
 END

Palestinians Say Israelis, 'Like Animals,' Beat Them

499/11
2/8

day with broken bones in their hands, hospital officials said. On Thursday, nine more were admitted with bone fractures, mostly in the hands but some in the legs, after a similar army raid on the village of Hawara.

"The first priority is to use force, might, beatings," Defense Minister Yitzhak Rabin has said of the policy.

Today, witnesses watched one of four young Palestinians being walked into the police station across from the Western Wall by a group of policemen. The police said the four had been singled out for "incitement and stone-throwing" after a brief demonstration near the Dome of the Rock Mosque.

After about a half hour, during which screams were heard, the witnesses said, the man was brought out on a stretcher and put into an ambulance that had pulled close to the police station door.

"His face was swollen and he was seemingly unconscious," a witness said. "He did not move."

Show of Force in Old City

The police had mounted a huge show of force in the Old City in anticipation of demonstrations on the Moslem sabbath today. Last Friday demonstrators clashed with the police, who threw tear

gas into Al Aksa Mosque and beat many people. Today passed relatively quietly, with a brief march of several hundred chanting youths waving the banned Palestinian flag.

But tonight the Jerusalem police for the first time used their new emergency powers in the city to declare a curfew in the A-Tur neighborhood near the Mount of Olives after Arab residents threw stones, burned tires and blocked roads.

The Hebrew-language newspaper Haaretz reported today that in the Gaza Strip, hospital and clinic records showed that 197 people had been treated for fractures resulting from beatings in the last three days.

But many Palestinians are avoiding going to hospitals if possible, for fear they will be arrested there or their names on hospital records will make them liable to later punishment. Medical workers say that in Gaza alone, there are hundreds of cases of infection from inadequate home treatment of injuries.

Thus it is difficult to be precise about the number of people who have been beaten in the three days since the policy was declared, but it clearly runs

499/11
3/8

well into the hundreds and perhaps higher. Accounts from Palestinian districts indicate the policy has in fact been in effect for more than a week.

For the most part the beatings have occurred in refugee centers, which are now closed to journalists by the army, or in remote villages. They often occur at night. The army is not giving out specific information.

"There is a lot of broken hands from clubbing, and also some broken legs," said an official of Medical Aid, a Palestinian organization that provides medical treatment in the West Bank and Gaza. "The number is really huge, in-

cluding both men and women, certainly hundreds."

"We are deeply shocked by the evidence of the brutality with which people are evidently being beaten," said Angela Williams, the acting director of the United Nations Relief and Works Agency in the Gaza Strip. "We are especially shocked by the beatings of old men and women."

She said two men, one 85 years old, the other 75, had been treated at the Jabaliya center in Gaza for head injuries after being beaten. The clinic there also treated 12 members of a single family, between 10 and 54 years old, after severe beatings, she added.

The new policy has thus far drawn little political or other criticism from Israelis.

Prime Minister Yitzhak Shamir defended the policy, saying it was not Defense Minister Rabin's policy alone, but "decided upon and instituted by the Government as a whole."

Wide Coverage in Newspapers

Israeli newspapers have begun extensive coverage of the policy, including interviews with military commanders, who stress the effectiveness of the beatings but express worries about the effects on troop morale, and with Palestinians who have been beaten.

The Jerusalem Post quoted a ranking military official today as saying the policy was aimed at "striking fear of the army" into the hearts of increasingly defiant Palestinian protestors.

The commander, however, conceded there had been instances of what he described as "irregularities."

In a similar vein, the newspaper Haaretz, citing a military background briefing, said there had been a "moderate" decline in the level of unrest as a result of the get-tough policy.

The military official told Haaretz that the command had decided on the policy "so that people would be scared of the army, and so that one day we could get most of the units out of the territory, when people will remember and know for the future."

The military analyst of Haaretz, Zeev Schiff, said Israeli soldiers were showing "increasingly extreme opinions and feelings together with rage at the Arab population and a desire to disturb them."

The Israeli television showed an unidentified army captain who said, "You chase anybody you have to and beat him up, and altogether it works pretty well."

Many people, including foreign relief workers and other Westerners, have

witnessed beatings in the West Bank town of Ramallah.

Witnesses reported dozens of beatings there on Tuesday, as the army tried to force striking shopkeepers to open their stores. Several witnesses independently described an incident in which soldiers threw a tear-gas canister into a grocery store and locked the merchant inside. Other residents broke his windows to rescue him, and he was taken to the Ramallah hospital in convulsions, medical workers and other witnesses said.

499/11
4/8

Done 'to Set an Example'

Haaretz said in its account of beatings in Ramallah: "A discussion with some of those assaulted showed the beatings were often done in a demonstrative way, deliberately, in order to set an example, and often the victims were quiet residents, adults and children, who are not suspected in violent or illegal activity."

The Hebrew-language newspaper extensively quoted the account of Abed al-Basat Hamdan, 25, the owner of a furniture store, who said he and others ran away after a clash between soldiers and stone-throwing youths.

"They chased us and caught me," Mr. Hamdan said. "They tied my hands and took me to the main square of Ramallah, where the soldiers gather. They didn't check who I was even though I tried to explain in Hebrew and English that I own a store.

"All the way to the square, they beat me with clubs, sticks and fists and cursed me. They broke sticks on my shoulders and head, and all the time yelled to the people around, 'Watch, watch!'

"Then they sat me next to a pile of garbage. I tried to explain I am a businessman, but they weren't willing to hear a word. They asked me to say 'Arafat's a maniac.' I refused. They kicked me in the mouth with their boots. They hit me in the back and spit on me for an hour and a half."

Rocks Thrown at Rabin

Another area in which there were many beatings, according to a Haaretz report and other sources, was the Jalazun refugee center in the West Bank on Wednesday night. Defense Minister Rabin visited to the center on Tuesday, and rocks were thrown at him.

"Discussions with people in the camp," the Haaretz account said this morning, "showed the army soldiers, among them officers, beat residents who were pulled out of their homes by force without any reason that could be seen by the eye."

In the hallways of the hospital here, residents of the villages of Qabatiya and Hawara, visiting friends and relatives, debated which village had the rougher treatment.

Shadi Abdullah, a young man from Hawara, whose legs were deep purple with bruises, said he was sleeping when the soldiers came around 10 P.M. They herded him and others onto a bus, he said, took them away, beat them and left them on the road.

"They are animals, not soldiers," he said.

Haaretz, reporting the incident in Qabatiya, which it said began when residents threw stones at paratroopers on patrol, quoted a military official as saying he was aware "often there are assaults also on people whom it was not exactly necessary to hurt, and the army has a number of examples of this."

"Of course it bothers me," he said.

Although the order to beat Palestinians was made public three days ago, foreign aid workers and Palestinians have been speaking for several weeks of what they described as a marked increase in beatings.

On Jan. 9, this reporter, visiting Shifa Hospital in Gaza, saw two women and a half dozen young men hospitalized with injuries from beatings. There were no patients in the hospital with bullet wounds, which had previously been the only injuries it was treating.

One young man, Islam Kahlil Khilo, 23, from the poor Shajaiye neighborhood that has been a center of stone-throwing defiance, had a broken left hand and both feet markedly swollen from beatings.

The army Chief of Staff, Gen. Dan Shomron, said on Israeli television tonight: "The soldiers have very clear instructions. They are to disperse demonstrations with force and immediately. But there is a very clear borderline. From the moment the violence stops, there is a prohibition. They are not to hurt people; they are not to hurt property."

499/11

5/8

Israelis Impose Curfew On East Jerusalem Area

Special to The New York Times

JERUSALEM, Jan. 22 — The police imposed a curfew tonight on A-Tur, an Arab neighborhood in East Jerusalem, invoking special emergency powers in this city for the first time since East Jerusalem was captured from Jordan in 1967.

Although Jerusalem has been ruled under Israeli law rather than the military occupation regulations that govern the neighboring West Bank, the action tonight blurred the distinction that Israel makes between East Jerusalem, which was annexed, and the rest of the West Bank and the Gaza Strip.

The police drove through the Mount of Olives neighborhood in jeeps tonight, announcing the curfew over bullhorns and warning the 1,000 residents to stay in their homes, just as the army has done in the occupied territories.

The action was seen by many people here as a message to other Arab areas in Jerusalem, which are also under Israeli law rather than military rule, that those rights could be taken away from them if they continue to take part in violent protests.

"This is the first time, and this is unique, but I am hoping the other neighborhoods will get the hint," Police Chief Yosef Yehudai said.

Kollek Is Displeased

Mayor Teddy Kollek of Jerusalem, who has worked for unity in the city despite the political tensions, was displeased by the new measures, the Israeli radio reported tonight. Mr. Kollek said he would try to clarify the reasons for the curfew on Saturday.

The emergency rule was put into effect under an arrangement made this week with the Israeli Army, through an order handed down by Maj. Gen. Amram Mitzna, head of the army's Central Command.

Chief Yehudai said that this evening was the fourth time in a week that youths in A-Tur had blocked a main road by burning tires and hurling stones and firebombs at cars.

The road leads to the Mokassed Hospital and to a favorite tourist spot by the Intercontinental Hotel, a lookout point with a view of the walled Old City.

"Tourist buses were getting stuck out here," Chief Yehudai said. "We tried tear gas, we tried discussions with the leaders of the neighborhood, we tried explaining to them and we tried warning and we tried arrests."

"Our message is: If they don't let other people get on with their lives, they won't get on with theirs," he said.

Chief Yehudai said the curfew would "not be lifted tomorrow morning, and not tomorrow night." He added, "It will

probably last two days."

The emergency powers may also enable the police to open striking shops by force.

Scattered Protests Reported

In other areas of the occupied territories today, there were scattered protests when Moslems left mosques after Friday afternoon prayers.

Soldiers used tear gas to break up protests in the town of Ramallah and the Amari refugee center, in the occupied West Bank, where youths threw stones at soldiers, the army said.

[The Associated Press reported that the military authorities lifted curfews at four of the eight refugee centers in the Gaza Strip so Moslems could attend Friday prayers. The authorities accompanied the relaxation with a warning that violence would be met with force.]

In Jerusalem, the police decided to prosecute Hanna Sinlora, editor of the Palestinian newspaper Al Fajr, for publishing an interview with Yasir Arafat, chairman of the Palestine Liberation Organization.

The Israeli Army has also banned the Arabic daily newspaper Al Quds, barring its publication in the occupied territories for 45 days. The action was taken because the newspaper did not submit an article to military censors, the army said.

Shamir to Visit U.S.

WASHINGTON, Jan. 22 (Reuters) — Prime Minister Yitzhak Shamir of Israel will visit Washington in March for talks with President Reagan, the White House said today. The White House said the talks were largely prompted by the unrest in the Israeli-occupied territories, but a spokesman for Mr. Shamir denied this.

The White House spokesman, Marlin Fitzwater, told reporters that Mr. Shamir, a frequent visitor to Washington, would meet Mr. Reagan March 16. "It is fair to say that the problems of the West Bank and Gaza has given new urgency to this," he said.

In Tel Aviv, Mr. Shamir's spokesman denied that the visit was connected with the violence in the occupied areas.

"We knew about the invitation already in November," the spokesman, Avi Pazner, said. "We expected the invitation because when Mr. Shamir was in Washington in November, President Reagan told him about an official visit for April."

Mr. Pazner said the two leaders would hold "important talks" on "how to further the peace process."

499/11
6/8

499/11
7/8

U.N. Chief Calls for Urgent Action By Council on Arab-Israel Accord

Special to The New York Times

UNITED NATIONS, N.Y., Jan. 22 — Secretary General Javier Pérez de Cuéllar called on the Security Council today to begin an urgent effort to end the Arab-Israeli conflict, saying a political solution was the only way to insure the safety of Palestinians in the occupied West Bank.

In a report on the situation there, he also called on nations with diplomatic relations with Israel to "make a solemn appeal" to Israel to comply with the Fourth Geneva Convention in administering the occupied territories.

Israel has repeatedly rejected Security Council resolutions that the convention is legally binding in the territories but insists that it follows the convention's humanitarian provisions.

The report, written after a trip by Under Secretary General Marrack Goulding to the occupied territories this month, essentially repeats earlier United Nations calls for an interna-

tional peace conference and includes no specifics about how an initiative leading to a conference might proceed.

"My principal recommendation," the Secretary General's report says, "is that the international community should make a concerted effort to persuade Israel to accept the de jure applicability of the Fourth Geneva Convention in the occupied territories and to correct its practices in order to comply fully with that convention."

The convention says residents of occupied territories must be protected against "all acts of violence or threats thereof." The report says specific articles in the convention would ban many actions Israel has taken in the territories, including the establishment of Israeli settlements, deportation of Palestinian civilians and collective punishments such as the curfews.

The Security Council is to meet informally Monday to discuss the report.

499 / 11
8 / 8

P.L.O. Is Said to Delay on Government in Exile

By ALAN COWELL

Special to The New York Times

BAGHDAD, Iraq, Jan. 22 — Faced with internal dissent, the Palestine Liberation Organization has put off an immediate decision on whether to set up a government in exile, according to Western and Arab diplomats here.

Yasir Arafat, chairman of the P.L.O., has expressed support for the idea as part of what his aides call an initiative to build on the Palestinian protests in the Israeli-occupied territories and to press for the convening of an international peace conference sponsored by the United Nations.

In a series of interviews and press statements recently, Mr. Arafat has said he would be ready to recognize Israel within its pre-1967 borders, provided the Israelis acknowledge a Palestinian right to an independent state in areas under occupation: the West Bank and Gaza.

A Palestinian government in exile, Mr. Arafat is said to believe, would strengthen the P.L.O.'s claim to represent the region's five million Palestinians and counter United States opposition to dealing with the P.L.O.

Negotiations Died Out

The Israelis have repeatedly said they would never agree to an independent Palestinian state on its borders. In the Camp David accord with Egypt and the United States of 1978, they agreed to negotiate the granting of temporary local autonomy to Palestinians in the West Bank and Gaza Strip pending final disposition of the areas. But the P.L.O. has never agreed to such autonomy, and the negotiations that were conducted in 1979 and 1980 died out.

In the past, the P.L.O. has suggested the wording of possible statements on Israel and its right to exist as a way of

satisfying United States conditions. Since 1975, the United States has pledged to Israel that it would not deal with the P.L.O. until it openly and unequivocally accepted Israel's right to exist and agreed to United Nations Security Council Resolutions 242 of November 1967 and 338 of October 1973, which deal with the need to negotiate a solution to the Middle East conflict.

U.S. Affirms Conditions

Any effort by the P.L.O. to link their statements to any other action would be rejected by Washington, American officials in Washington said today.

Earlier this month, Mr. Arafat and senior Palestinian officials met in Baghdad, where the P.L.O. has its military headquarters, and held long discussions on the idea of a government in exile but failed to reach agreement, according to Western and Arab diplomats. "For the time being, the idea has been shelved," a senior official here said.

In interviews with reporters here, Mr. Arafat has acknowledged dissent within the P.L.O. over the establishment of a government in exile, but has said the debate turns on the timing of such a declaration.

But the division runs deeper, Western diplomats said.

"Some of the P.L.O. leadership believed that a government in exile could load them down," said a senior Western envoy who did not want to be identified by name. "It would mean their accepting responsibility for things they could not control."

After the discussions here, the diplomat said, Mr. Arafat seemed to have modified his support for the idea. "He told his Arab friends that if there was clear proof that this was good for the

Palestinian cause and not just some kind of grandstand, then he would support it," the diplomat said.

Other opponents, Western and Arab diplomats said, had argued that the formation of a government in exile would restrict the P.L.O.'s guerrilla campaign against Israel.

דתיפות זמיר	מחלקת קשר ניו-יורק טופס מברק	דר: ---
סוג בטחון ש מ ג		מתור: ---
תז"ח: <i>200</i>	סמנכ"ל קולט אביטל	א ל :
בר: 00478	השגריר וושינגטון, אשר נעים, מנהל מצפ"א	ד ע :
<i>108</i>	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת :

המצב בשטחים. לשלי 261.

1. על אף חמדיניות חשקטח כלפי התקשורת שבה דוגלים מרבית הארגונים היהודיים הארציים, החליט ZOA בתיאום עם כמה ארגונים יהודיים נוספים להפגין ביום ראשון ה-24 בינואר בשעה 12:30 מול רשת הטלביזיה A.B.C.

2. תהיה זו הפגנת תמיכה בישראל והבעת מחאה נגד התקשורת על תפקידה חשילי, דיווחיה חכוזבים והכלתי מאוזנים.

מרדכי יריד

Handwritten notes:
 1. אג"מ
 2. אג"מ
 3. אג"מ
 3. אג"מ
 2. אג"מ
 2. אג"מ

Handwritten signature:
 מ.ד.

אישור:	מרדכי יריד	שם השולח:	22.1.1988	תאריך:
--------	------------	-----------	-----------	--------

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני שמו

המשרד

דחיפות חננדי

1/3

473

תאריך/ז"ח 15:45 22 ינו' 88

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: סמנכ"ל מז"ח

קונגרס: ביקור מובארכי

רצ"ב פניה מהמורשה לארי סמית' לעמיתו בנדון. המכתב החוזר והמצורף בו מדברים בעד עצמם.

ול/סל 3
למדן

23

5	2	1	3	3	2
הא	הא	הא	הא	הא	הא
הא	הא	הא	הא	הא	הא
2	1	1	4	3	1

LAWRENCE J. SMITH
16TH DISTRICT, FLORIDA

COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

CHAIRMAN, TASK FORCE ON INTERNATIONAL
NARCOTICS CONTROL

EUROPE AND THE MIDDLE EAST
INTERNATIONAL OPERATIONS

COMMITTEE ON JUDICIARY

CRIME

MONOPOLIES AND COMMERCIAL LAW

SELECT COMMITTEE ON NARCOTICS
ABUSE AND CONTROL

DEMOCRATIC ZONE WHIP

2/3

112 CANNON BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-7021

DISTRICT OFFICE:

4747 HOLLYWOOD BLVD.
HOLLYWOOD, FL 33021
(305) 987-8484 BHOWARD
(305) 824-5111 DADE

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

January 21, 1988

473

Dear Colleague:

On January 28, 1988, Egyptian President Hosni Mubarak will be visiting Washington, D.C., for a state visit. Printed on the back of this Dear Colleague letter is a letter I will present to President Mubarak when he meets with the members of the House Foreign Affairs Committee. I am seeking cosigners to this letter.

The recent unrest in the West Bank and Gaza has highlighted the inauspicious plight of the Palestinian people in these territories. Unfortunately, most of the debate has been focused on the violence while little has been devoted to the resolution of the dilemma.

In the immediate aftermath of the Camp David Accords, Egypt pledged to take a leading role in the search for an acceptable solution to the problem of the Palestinians in the West Bank and Gaza. Indeed, at that time, Egypt promoted the concept of "self-governing authorities" for the Palestinians in the territories. Unfortunately, the process initiated under the Camp David Accords has been halted for too long.

We are at a critical point vis-a-vis the Palestinians in the West Bank and Gaza. Many people believe that the dilemma of these territories can only be resolved through a negotiated settlement within the context of Camp David. My letter urges President Mubarak to exercise his regained influence in the Arab world to garner support for a political settlement to the Palestinian question and to revive the process begun under Camp David. Israel must have a credible Arab partner to negotiate with or this opportunity for a possible peace in the Middle East will be missed.

If you would like to cosign this letter, please contact Tom Pines X 5-7931 no later than 5 P.M. on Wednesday, January 27, 1988.

Very truly yours,

LAWRENCE J. SMITH
Member of Congress

LJS:tp

*

January 21, 1988

Dear Mr. President:

3/3

473

As Members of the U.S. House of Representatives, we welcome you to our Nation's Capital and wish you success on your visit here.

The relationship between our two countries is based on the commonality of our interests around the world. Under your leadership, Egypt has stayed the course of moderation and democratization. Your commitment to both of these principles is to be commended and underscores the common values of the American and Egyptian people. Furthermore, we are encouraged by the prospects of Egypt's diplomatic rehabilitation and return to prominence in the Arab world.

It is in your role as a principle leader in the Arab world that we request your energy and attention. The recent unrest in the West Bank and Gaza has highlighted the imperative nature of resolving the question of the Palestinians in these territories. Under the terms and spirit of the Camp David Accords, Egypt committed itself to play a leading role in the conduct of autonomy negotiations between your nation, the Israelis, the Palestinians, and the Jordanians. In fact, Egypt went as far as promoting the establishment of self-governing authorities in the West Bank and Gaza. Unfortunately, it appears that the process initiated under the Camp David Accords has been halted for too long.

We urge you to exercise your renewed influence in the Arab world to garner support for a political solution to the Palestinian question and to revive the stalled process. It is believed by many that the problems in the West Bank and Gaza must be resolved by a negotiated settlement within the framework of Camp David. Necessarily, this entails participation by moderate Palestinians, Israel, Jordan, and Egypt. This opportunity must not be missed due to the intransigence of any party to the negotiations.

We thank you for your attention to this important matter.

Very truly yours,

~~X~~

END

אל:

50

Handwritten initials

482

המשרד

ס' 100 ס' 100

97... מתוך... דפים

סוג בשחוני... סודי

דחיסות... מיידי

תאריך וזיחה 22 19:30 ינו' 88

מס' 100 ס' 100

Handwritten mark

אל: נתיב - Handwritten

דע: מצפ"א, מזא"ר

חאת: שגוש - י. שירן

פגישה עם עוזרת מזכיר המדינה, הגבי רוזאן רידג'ווי, 22 בינואר

הציר עודד ערן והח"מ נפגשו עם עוזרת מזכיר המדינה, הגבי רוזאן רידג'ווי. מהצד האמריקני השתתפו בשיחה גם ג'ון ביגוס וקתלין לנג.

הציר מסר פרטים על שיגור באופק של משלחת דיפלומטית ישראלית לבריה"מ, וסקר את ההתפתחויות שהובילו להחלטה הסובייטית בעניין. הציר המשיך והעלה את נושא יציאת היהודים והחמרה בזמן האחרון לגבי מגישי בקשות חדשות, בעניין הקפדה על החיקון המתייחס לצורך בקירבה משפחתית מזדגה ראשונה, והמשכיות הסירובים על-בסיס ביטחון לאומי והסכמת קרובים. הח"מ הוסיף פרטים בנדון. הציר הזכיר גם החמרה בזמן האחרון בהגבלות על התרבות היהודית, כולל לימוד השפה העברית. הציר הביע דאגה לגבי הרמה בה מתחלים בנושא (כוונתם היתה לצד הסובייטי), ולגבי האפשרות למצוא דרכים אפקטיביות ל-GATT בנושא יהדות בריה"מ ונושאים אחרים. התייחס לכתבה ב"ניו-יורק טיימס" מ-20 דנא, בה נכתב על החלשת הנאים אמריקנים בחחום זכויות האדם לכניסת בריה"מ לבנק העולמי, IMF / GATT.

לגבי הרמה בה מעלים את נושא יהדות בריה"מ, הגיבה רידג'ווי שהנושא אף פעם לא יוד מהרמה הגבוהה ביותר. הזכירה שרייגן העלה מושא דבר ראשון במפגש האחרון עם גורבצ'וב, ושבש הופיע בהפגנה שהתקיימה ב-6.12.87, ערב הפיסגה. אמרה שהאמריקנים הגבירו את כמות המגעים שלהם בנושא ברמה נמוכה יותר, והזכירה את העלאת הנושא על-ידי שיפטר, וויטהד וזימרמן. לגבי הסובייטים, אמרה שימשיכו לשמוע מהאמריקנים על נושא יהדות בריה"מ בכל הדוגיט, ללא כל קשר לרמת האנשים שלהם שיבחרו לטפל בו.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names.

ק.נ.ט. 2... 3... דפ"ס
 סוג בטחוני
 דחיימות
 תאריך וז"ח
 משרד המידע

אל: 2
 482 - 24
 50 - 51

רידג'ווי אמרה שהנוסח על ז"א כמסמך המסכם אחרי הפיסגה היה קצר, כיוון שהאמריקנים רצו להימנע משימוש במילים שאין להן אותו מובן לאמריקנים ולסובייטים. לגבי ריתור על תנאים, הכחישה את הכתבות שהופיעו ב"ניו-יורק טיימס", "וושינגטון טיימס" ו"וול סטריט ג'ורנל" על החלטת תנאים אמריקנים. הבהירה, לעומת זאת, שהאמריקנים לא יצרו LINKAGE אפילו בין שיפור ביחסים כלכליים עם בריה"מ לבין זכויות האדם. יחד עם זאת, ציינה שמבהירים לסובייטים שלא יתקיים שיפור רחב ביחסים כל עוד מצב ז"א בבריה"מ אינו משביע רצון.

הח"מ שאל אם ארה"ב מעלה את נושא בילול קול ישראל בוועידת וינה. רידג'ווי ענתה שמעלים את הנושא באופן כללי, תוך הזכרת הבילול הנמשך נגד RFE ורדיו ליברטי. לשאלת הח"מ אם האמריקנים ידגישו "תהליכים" בקשר לנושא יהדות בריה"מ (בניגוד להגשת רשימות שמיות של מסורבים), ענתה רידג'ווי שידגישו משמעות והזכירה שיחרור אסירים פוליטיים, אסירים דתיים, השמטת טעיפים ו-190 ו-70 בקודקס הפלילי הרוסי, ומיסוד זכויות בסיסיות כמו זכות יציאה.

הח"מ העלה את הנושא של טיסות ישירות, במטרה להדגיש את חשיבות העניין להמשכות התנועה הלאומית היהודית בבריה"מ, תוך הדגשת חשיבות למדינת ישראל שיהודים היוצאים מבריה"מ באשרות ישראליות, יצאו אמנם לארץ. תשובתה: אנו נבין אם אתם תבינו שבחירה חופשית היא עיקרון שחשוב לנו.

לשאלת הח"מ איפה עומדת ההצעה הסובייטית להקים ועידה לז"א במוסקבה, ענתה שהסובייטים טרם הגיבו לתנאים שהאמריקנים מציעים, כולל התנאים הנ"ל וגם פרוצדורות מקובלות על המערב לניהול ועידה כזאת (גישה חופשית לעיתונות וכד').

הציר שאל על תהליך אישור הסכם ה-INF, רידג'ווי אמרה שהאמריקנים חושבים שמדובר בהסכם טוב. הסובייטים, למרות היחרון המספרי שיש לאמריקנים בטילים, יבינו שהסכם זה יחלץ אותם מתוצאות השגיאה החמורה שעשו בקשר להטלת הטילים שלהם בארופה ב-1977. הוסיפה שכדיון בסנאט בוודאי יהיו כאלה שיצביעו על אפגניסטן ומצב ז"א בבריה"מ בטיעון: "איך להאמין בממשלה המתנהגת בצורה כזאת?". על הסובייטים להבין, אמרה, שהם משפיעים על דעת הקהל בארה"ב בהתנהגותם בשני המחומים האלה.

ט 1 0 0
 ט 2 1 1
 ד 3 3... 3... 3... דפים
 טווג בטחוני
 דחיסות
 מאריך וזיח
 טיפוס פבר

482
 50
 $\frac{3}{3}$

אלו

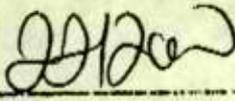
לגבי אפגניסטן עצמה, אמרה שהרושם שלה הוא שהסובייטים החליטו לצאת, אך לא החליטו לשלם את המחיר הכרוך ביציאתם משם, כלומר להכיר בעובדה שהפסידו ושי"לאנשיהם" באפגניסטן לא יהיה תפקיד לשחק לאחר נסיגת הכוחות הסובייטים.

לגבי START הזכירה גבי רידג'ווי שלא יהיו שם בעיות עם האירופאים. פרוק נשק מהסוג START נמצא בעדיפות ב-סדא, וגם הבריטים וגם הצרפתים יודעים שלא מדובר בכוחות שלהם.

שירן

36

44

דחיפות: מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: ---
סוג כחונני: שמור		מתוך: ---
תז"ז: 		א ל : המשרד
גר : 00470		ד ע :
		נואת : נאו"ם, ניו-יורק

אל: מנחל ארב"ל 2.

מאת: מ. יופה.

המצב בשטחים-דו"ח המזכ"ל הערכה צרפתית.

שיחה עם מקור במשלחת צרפת :

1. נשיא מועב"ט (שגדיר בריטניה) יקיים היום אחה"צ סיבוב ראשון של התליעצויות עם החברות הקבועות, במטרה לשמוע דעותיהן על צורת המשך הטיפול.

2. העיר שברח"מ "חיתה בתמונה המלאה". לגבי דו"ח גולדינג והמלצותיו (שהפכו לדו"ח המזכ"ל) כגלל פריסת הפקידים הסובייטים במזכרנות, ולהערכת המשלחת הצרפתית החליטו הסובייטים "לחשתלב" וליצור בהצלחה - "CONVERGENCE DE VUES" בין יוזמת שברדנצה למסקנות והמלצות המזכ"ל, דבר המקנה להן, בין היתר, גם יתרון תעמולתי מובהק.

נאו"ם

מ. יופה

1 2 3 1 3 2

2 1 3 1 3 2

1 1 2 1 4 4

1 1 2 1 4 4

אישור:

שם השולח: מ. יופה

22.1.88

תאריך:

רשימה: בהול - לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1-1
סוג הטיוט: שמו		תור: 6
תז"ח: 211700	בהול	ל א : מנהל לשכת השר, מנהל מע"ת, מצפ"א
נר : 100 00458		ד י : יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט וושינגטון דו"צ
עתונות, ניו-יורק		

ABC - השוואתנו לדרא"פ

לבקשתנו הדחופה נועד היום השגריר ארד עם הנהלת ABC. נכחו רוו ארלדג' (נשיא), סגני הנשיא דייויד ברק, בוב סיגנטלר (אומבודסמן וענייני אתיקה) בוב מרפי (חדשות) ומנהל כיסוי חוץ וולטר פורג'ס. לשגריר נלוו יוסי גל והח"מ.

השגריר הציג כפרוטרוט את מחאתנו (ר' מצ"כ). ציין כי ישראל נוהגת כסטנדרטים שונים לחלוטין מאלו להם זוכים הפלסטינים בקרב שכנינו. מחה בתוקף על עצם ההשוואה בין ישראל לדרא"פ שאינה הוגנת, אינה מאוזנת ואינה רלבנטית למצב לאשורו. עצם הקונצפציה הבסיסית של ההשוואה אינה תקפה, אלא אם כן המשוים רואים את ישראל כישות או-לגיטימית ואזורטורית, כטענת הערכים. ציין כי ההשוואה לדרא"פ היא צעד מקובל על אויבינו במשתמשים בו, יחד עם המשואה "ציונות-גזענות", כדי לבודד אותנו יחד עם דרא"פ. הכיע תמיהה על שארגון תקשורת כ-ABC מניח לעצמו ללהגרר למצב בו תרם לטיעון הכוזב ע"י עצם ההתייחסות אליו.

רוו ארלדג' השיב כי אם אכן יש שגיאות עובדתיות כמובן יתוקנו (חזר על כך מס' פעמים). ציין כי האנלוגיה עולה מעצם המצב בשטחים אך טעו כי לא היתה מגמה לקבוע כי ישראל ודרא"פ חד הן, אלא להציג בפני הצופה את הסעיפים השונים להשוואה ולהניח את המסקנות לצופת. השגריר אמר כי בצורה בה הוצג הנושא לא הותירה הרשת לצופה אלא מסקנה אחת.

סיגנטלר אמר כי למעשה אין אלא טענה עובדתית אחת, והיא כי כשם שערכי השטחים נדרשים לשאת תעודות זהות כך נדרשים גם כל אזרחי ותושבי ישראל. הבטיח להשוואה, לדבריו, אינו פרי רוחה של ABC אלא ההשוואה עולה חדשות לכקרים בעתונות הישראלית (למשל "חדשות", אשר

השווה את עזה לסוטו). דייויד ברק העלה כמקור לכתבה את מסמך השגרירות המפריך כל השוואה מראש. סיגנטלר אמר כי הם מודעים לתלונתנו בעניין הטון והנימה הכללית של ההשוואה וכי גם נושא זה ייבדק. ברק השתכח ביחסים הטובים שבין ABC וחתקשורת בכלל לבין ישראל וקבע כי הכיסוי היה ועודנו הוגן. הן ארלדג' והן ברק הביעו מספר פעמים את רצונם כי השגריר יבוא לתדרוך מקיף ובסיסי של צמרת הרשת. (סוכם כי הח"מ יבוא עמם בדברים בשבוע הבא).

אורת השיחה היתה רגועה ועניינית. אנשי ABC התייחסו ל"כיסוי על הכיסוי" שלהם בעתונות הישראלית, ונראה כי היו מוטרדים במידת מה מכך. נציין כי שלא כבפגשום דומות

212

חאריד: 21.1.88 שם השולח: ב. כינה

היה רחוק מהכס, הנהל את ה...
היו רחוקים מהכס, הנהל את ה...
היו רחוקים מהכס, הנהל את ה...
היו רחוקים מהכס, הנהל את ה...

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

458
2/6

עם ארגוני תקשורת (למשל עם נשיא NBC סביב פרשת "20 שנה - חלוט גווע"), לא היתה דברי צמרת הרשת נימה של החרטה או התנצחות והורגש רצון לשמוע עמדתנו. סיכם רוך ארלדג' כאמרו, כי אם היו טעויות, הרי שנראה את התיחסותם אליהן.

בשולי הדברי נזכיר כי נודע לנו ממקורות טובים ברשת כי בערב השידור הוצף מסה ABC בקריאות טלפוניות רבות, מצד יהודים ולא-יהודים, שהכיעו מחאה על החשואה.

עוד נועד השגריר היום לפגישה עם צמרת NBC. נכחו נשיא NBC NEWS לארי גרוסמן, תום כרוקו, ג'ון צ'נסלור, כמה מסגני הנשיא ומפיקים בכירים ובהם גם פול גרינברג. שהפיק את הכתבה לעיל. השגריר גם סעד עם פיטר ג'נינגס, כפי שנקבע עוד בשבוע שעבר.

בינה

ABC Newscast of January 18, 1988

Israel is a genuine democracy; one man, one vote; all citizens, regardless of race, sex, color or creed, are equal before the law - as stated in Israel's Declaration of Independence. Any comparison with the apartheid regime in South Africa is contrived and misleading.

458
3/6

With regard to the points raised in your news report of January 18, we would like to make the following observations:

1. You open your comparison between South Africa and Israel with this statement:

"Are there comparisons between the two. The Israeli and the South African governments do have one thing undeniably in common, they both rule over large populations which have inferior status.:

True as far as it goes -- but tells only half of the story. The South African government represents a small white minority ruling over a large majority within its own national borders.

The Government of Israel, on the other hand, within its own national borders, rules over a population which is 83% Jewish and 17% Arab -- and all of which enjoys equal rights.

The political disabilities of the Arabs living in the Israel-administered territories derive from the fact that they are not citizens of Israel, because Israel, adhering to the Camp David Accords and to international law, has not made these territories a part of Israel.

Furthermore, Israel is ready to negotiate with Arab representatives to resolve the conflict.

Even if we were to add the Arab population of the territories to the Arab minority within Israel itself, the combined population still shows a majority of 3-1/2 million Jews to little over 2 million Arabs.

2. "Most West Bank Palestinians live in towns and villages where life has improved under the Israelis. A majority in Gaza live in refugee camps where conditions are bad but where some services have improved during the Israeli occupation."

The Gaza refugees have been living in those camps ever since the Egyptian army and four other Arab armies invaded Israel in May 1948 and Egypt captured the Gaza Strip. The Egyptians kept the refugees in the camps for nearly 20 years, and did nothing to ameliorate their plight.

~~*~~

458
4/6

In May 1967, Egypt's President Nasser mounted another invasion of Israel, which was to be coordinated with Jordan and Syria. Israel repulsed the Egyptian, Jordanian and Syrian armies, and Gaza and its refugees came under Israeli control. In 1971 Israel offered alternate and greatly improved housing to the refugees. About 10,000 refugee families (some 50,000 persons) responded and left the camps, to be resettled in new housing. But the PLO began to intervene and, in large measure, managed to put a stop to this movement. Together with the Arab states, it also railroaded a resolution through the UN General Assembly condemning Israel for what it had done and calling on Israel to send those people back into the camps! Similar resolutions have been passed every year since then (the last was Resolution A-RES-42-69-E, passed on December 2, 1987).

3. "Palestinians in the territories must carry identity cards."

Every Israeli, Jew and Arab, must carry an ID card. There is nothing unusual or discriminatory in Palestinian Arabs in the territories having to carry ID cards. The unstated but evident implication that these ID cards are somehow comparable to the special passbooks that used to be required for South African blacks is misleading.

4. "In general, Palestinians can be detained for six months without trial. During the current unrest about 2,000 have been arrested. They are subject to military not civilian courts and as such have no rights to appeal convictions."

Nobody in the territories is simply "detained without trial." Administrative detention is applied only after a court hearing (within 96 hours of the arrest) at which the judge may confirm, cancel, or shorten the detention. The judge must be satisfied that the detention is only for the public security, and the matter is reviewed every three months. All this is in accordance with the local (Jordanian) law, as stipulated in the Geneva Convention; and so is the fact that those arrested "are subject to military not civilian courts". All residents of the territories have the right to petition Israel's Supreme Court sitting as the High Court of Justice.

5. "Courts in South Africa which overturn security legislation are often overruled by the government."

In Israel, this cannot happen -- and never happens. The courts are supreme and always have the last word. In fact, the courts have in the past overturned government decisions.

6. "The 1.4 million Palestinians in the occupied territories have no vote, no say in Israeli politics."

amvexation = vote

STP

Courts 2/11/11
24/1/1982
Judicial system
1982

-3-

458
5/6

Of course the Palestinian Arabs in the territories "have no vote, no say in Israeli politics" -- seeing that they are not Israeli citizens, and the territories are not part of Israel!

7. "Seven hundred and fifty thousand Arabs living in Israel itself are full citizens with voting rights and elected representatives (Legislature) but not enough to really affect Israeli policy."

Israel is ruled by a coalition government. Arab legislators have in the past been members of such coalitions; they also play an active role in Israel's economic, public, judicial, diplomatic and government life.

8. "Access to trouble spots is officially open, but many have been arbitrarily closed by local commanders."

No trouble-spots are "arbitrarily closed by local commanders." Army commanders have been empowered to close some areas, at certain times, to journalists when this is deemed necessary to prevent interference in the army's execution of its tasks. The ample "action footage" which continues to be shown on our TV screens -- on ABC, CBS and NBC -- are proof.

Israel is at war for its national existence. Israel's policy concerning access of the press compares favorably with that of other democratic countries in wartime (Grenada, Falklands).

9. "Israeli television is not under strict government control, but practices self-censorship and presents a less aggressive and detailed picture of events than the uncensored reports of foreign journalists."

Israel Television is under no government control, "strict," loose or other. On the contrary, many a time government ministers and others have lamented the fact that Israel Television has indulged in what has often been described as "self-flagellation" -- depicting exactly the kind of scenes shown recently on American screens.

10. "South Africa also shares with Israel a feeling of isolation."

Israel has no "feeling of isolation", but rather feels threatened by its Arab neighbors -- with the exception of Egypt -- who refuse to accept its legitimacy and its existence. In fact Israel maintains relations with all of Western Europe, North, Central and South America. Since the 1979 peace treaty with Egypt, Israel has been expanding its relations with Africa -- five African states have restored relations. Poland and Hungary are doing likewise. These are just a few examples of this new trend.

458
6/6

This ABC segment as well as the recent nightly pictures on television were not reported in their proper contexts, i.e. that Israel is faced with another form of warfare carried on by its Arab neighbors and by terrorist organizations.

[

1/11/88

Ⓚ

* 14848

38/38

* תאריך : 23.01.38 *
* דן 1 מתוך 2 *
* עותק 3 מתוך 32 *

* סודי ביותר *

* **
* **
* **

* חרזם: 1,14848 *

* אל: המשדד *

* מ-: רוש, נר: 481, תא: 220188, חז: 1830, דח: מ, טג: סב *

* נד: 8 *

* סודי ביותר/מיד *

* אל: מנכל מדיני *

* תהליך מדיני *

* משיחה עם דניס רוס *

* א. הונתעו מהמחלן הסובייטי ועדיין ל א גיבשו עמדה.
* התגובה הפנימית הראשונה היא כמובן של התנגדות, שבן
* ברור שלא יצא מכל הענין דבר.

* ב. שלב 'הגרוד בראשי' עדיין נמשך ועמו גם הוויכוחים
* הפנימיים. במחמד יש כאלו שעדיין דבקים ברעיון הרושעיה
* הבינלאומית, אך אלו לא הצליחו לשכנע את המזכיר שדו
* ארציה שיש טעם לדחוף אותה עתה. הם ממשיכים להיות
* מוטוריים מהיעדר כל הסכמה סובטנטטיבית בין המשתתפים
* הנוטנציאלים.

* ג. יחד עם זאת, הנשיא והמזכיר מוטוריים מהמראות על
* מטני הטלויזיה, והם היו רוצים לעשות משהו. בשלב זה
* מנסחים לשולץ נאום מרכזי על המזדה'ית, אך לא הוחלט
* מתי לשאתו ובאיזה פורום. לפני הידוע לו, הנוטחה דומה
* בשלב זה לנאום המזכיר בוועידת הדסה.

* ד. הראיון היום בי"ו ושינגטון מוטטי'י עם מובארק משקף
* לדעתם את הנוטחה שאותה הוא יביא. הם מתכוונים להטיל
* עליה (ועל בריטניה) את נטיון הריכוך של חוסיין.

* ה. רוס מודה שלא עשו עדיין בדיקה רצינית אצל חוסיין

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]
BY: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

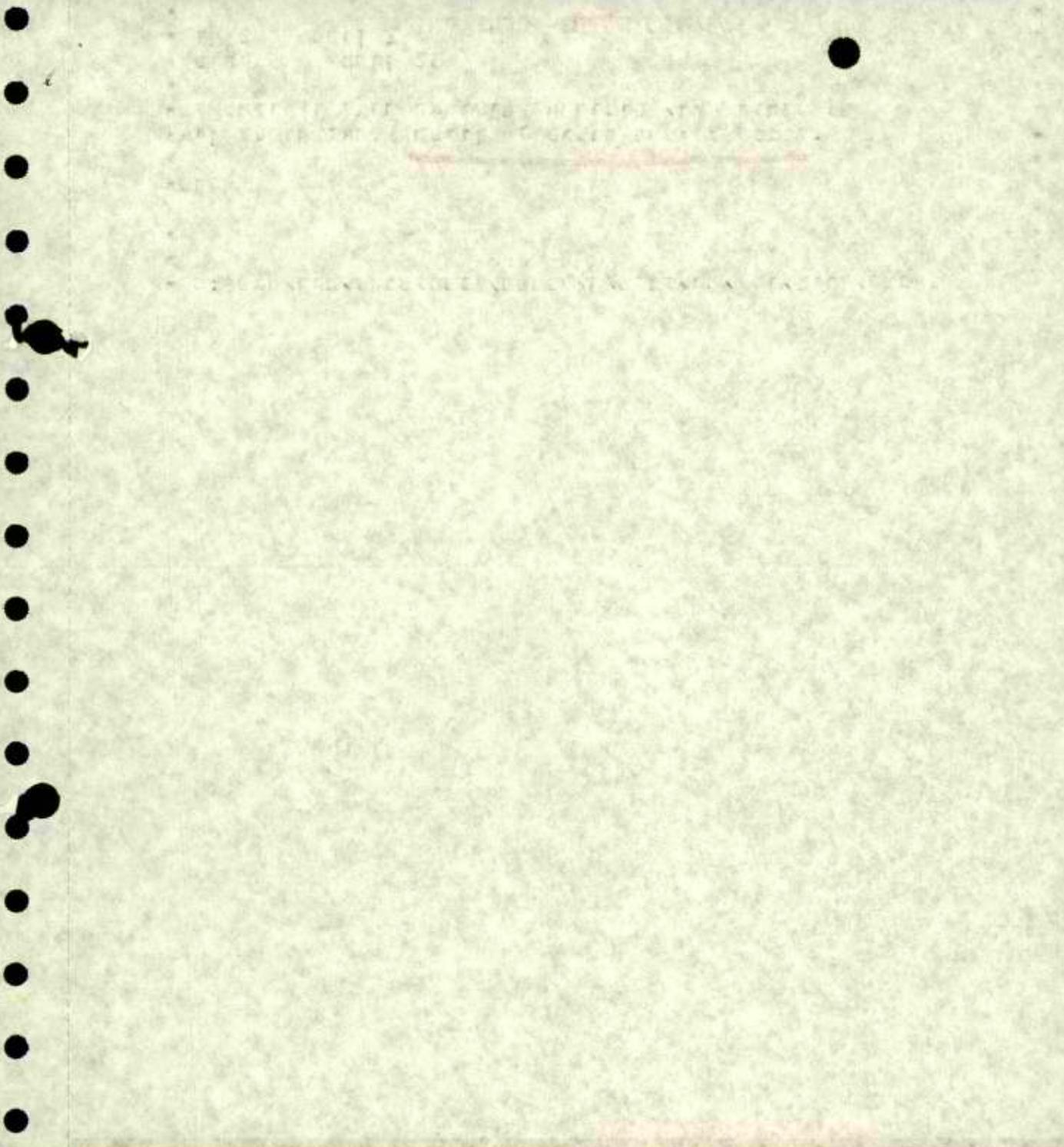
משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 3 מתוך 32

על שמותיו לאור הארועים האחרונים, ולא הוחלט גם
אין לעשות זאת. הרעיון של שיגור מרבי לא נפסל.

ערך

תב: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרנז, רט, אמן, בירן, מצמא

**UNITED
NATIONS****S****Security Council**Distr.
GENERAL

103 / 00469

2
17S/19443
21 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

**REPORT SUBMITTED TO THE SECURITY COUNCIL BY THE SECRETARY-GENERAL
IN ACCORDANCE WITH RESOLUTION 605 (1987)**

INTRODUCTION

1. On 22 December 1987 the Security Council adopted resolution 605 (1987), which reads as follows:

"The Security Council,

Having considered the letter dated 11 December 1987 from the Permanent Representative of Democratic Yemen to the United Nations, in his capacity as Chairman of the Arab Group for the month of December, 1/

Bearing in mind the inalienable rights of all peoples recognized by the Charter of the United Nations and proclaimed by the Universal Declaration of Human Rights, 2/

Recalling its relevant resolutions on the situation in the Palestinian and other Arab territories, occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, and including its resolutions 446 (1979), 465 (1980), 497 (1981) and 592 (1986),

Recalling also the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, 3/

Gravely concerned and alarmed by the deteriorating situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,

1/ S/19333.

2/ General Assembly resolution 217 A (III).

3/ United Nations, Treaty Series, vol. 75, No. 973, p. 287.

E/19443

English

Page 2

1031

UU403

2
17

Taking into account the need to consider measures for the impartial protection of the Palestinian civilian population under Israeli occupation,

Considering that the current policies and practices of Israel, the occupying Power, in the occupied territories are bound to have grave consequences for the endeavours to achieve comprehensive, just and lasting peace in the Middle East,

1. Strongly deplores those policies and practices of Israel, the occupying Power, which violate the human rights of the Palestinian people in the occupied territories, and in particular the opening of fire by the Israeli army, resulting in the killing and wounding of defenceless Palestinian civilians;

2. Reaffirms that the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem;

3. Calls once again upon Israel, the occupying Power, to abide immediately and scrupulously by the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, and to desist forthwith from its policies and practices that are in violation of the provisions of the Convention;

4. Calls furthermore for the exercise of maximum restraint to contribute towards the establishment of peace;

5. Stresses the urgent need to reach a just, durable and peaceful settlement of the Arab-Israeli conflict;

6. Requests the Secretary-General to examine the present situation in the occupied territories by all means available to him, and to submit a report no later than 20 January 1988 containing his recommendations on ways and means for ensuring the safety and protection of the Palestinian civilians under Israeli occupation;

7. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review."

Resolutions 607 (1988) and 608 (1988), relating to Israel's deportation of Palestinian civilians from the occupied territories, were adopted on 5 and 14 January 1988 respectively. The present report is submitted in accordance with paragraph 6 of resolution 605 (1987).

2. In order to obtain information needed for the preparation of this report, I instructed Mr. Marrack Goulding, Under-Secretary-General for Special Political Affairs, to visit Israel and the occupied Palestinian territories. The purpose of this visit, which took place from 8 to 17 January 1988, was twofold: to examine on the spot the situation in the occupied territories and to explore ways and means I

/...

103 | 00469

4
17

could consider recommending to the Security Council to ensure the safety and protection of the Palestinian population of the territories.

3. Mr. Goulding had meetings with Mr. Shimon Peres, Foreign Minister of Israel, and with Mr. Yitzhak Rabin, Defence Minister, who was accompanied by Mr. Shmuel Goren, Coordinator of Government Operations in the territories, on 11 and 12 January, respectively. Further meetings took place with Mr. Peres on 14 January (in connection with Israel's deportation of Palestinian civilians the previous day) and with Mr. Goren on 17 January.

4. The Israeli Ministers stated that, as had been made clear in the Security Council, they rejected resolution 605 (1987) because the Security Council had no role to play in the security of the occupied territories, for which Israel was exclusively responsible. As was well known, Israel did not accept the applicability of the Fourth Geneva Convention in the territories. They had agreed to meet Mr. Goulding as a representative of the Secretary-General whom they regularly received and not in connection with the report requested from the Secretary-General in resolution 605 (1987). They said that Mr. Goulding was free to travel where he wished, except in areas which were under curfew or had been declared to be closed military areas, and to speak with whom he wished. It was, however, recommended that the Gaza Strip and the West Bank, and especially the refugee camps, be avoided and that contacts with Palestinians take place in Jerusalem.

5. As regards the situation in the occupied territories, the Israeli Ministers agreed that it was a serious one. The Israel Defence Forces (IDF) had been surprised by the extent of the disturbances. As a largely conscript army, trained to defend Israel against external attack, IDF lacked expertise in riot control. The Government of Israel regretted the civilian casualties that had occurred and was taking steps to minimize such casualties in the future. But the present disorder in the refugee camps could not be tolerated and firm measures would, if necessary, be taken to suppress it. A political solution had to be found to the underlying problem and Israel remained committed to the search for a negotiated settlement. But, meanwhile, law and order had to be restored.

6. As the safety and protection of the residents of the refugee camps was a clear priority, I had of course instructed Mr. Goulding to visit some of the camps. In the event this proved difficult. Throughout the visit almost all the camps in the Gaza Strip were under curfew or had been declared to be closed military areas; the same was true of many of the camps on the West Bank.

7. On 12 January Mr. Goulding, who was accompanied by the Acting Director of Operations in Gaza of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), was denied access by IDF to Jabalia and Beach Camps in the Gaza Strip, on the grounds that the camps were a closed military area and under curfew, respectively. They themselves decided not to pursue a visit to a third camp, Maghazi, when they judged that there was a risk that their visit would lead to a confrontation between IDF, who were deployed in some strength at the camp entrance, and an excited and angry crowd just inside. The following day a successful two-hour visit was made to Rafah camp, also in the Gaza Strip, where

S/19443
English
Page 4

103

00469

S
A

Mr. Goulding and his party were welcomed by several hundred of the camp residents. The latter, however, felt provoked when an IDF patrol, including an armoured vehicle, approached the health centre where the visiting party was holding its meetings and a brief clash ensued, involving stone-throwing by young residents of the camp and the firing of tear gas and rubber bullets by IDF. Fortunately, there were no casualties. Further visits were paid, in the company of officials of the UNRWA West Bank operations, to Dheisheh Camp, near Bethlehem, and Balata Camp at Nablus, on 14 and 16 January 1988 respectively. The visit to Dheisheh was entirely peaceful and the visitors were able to talk to many of the refugees and tour the camp. The visit to Balata, however, had to be cut short after one hour when an IDF patrol, apparently involved in a separate incident, fired rubber bullets at the crowd accompanying the visitors, who at that point were touring the camp.

8. During these visits to refugee camps and in many meetings with groups and individuals elsewhere in the occupied territories, Mr. Goulding and his colleagues were able to discuss the situation in the territories with about 200 Palestinian men and women, of all ages and from all walks of life, ranging from intellectuals and elected mayors to the most deprived residents of the camps. All rejected the Israeli occupation of the West Bank and the Gaza Strip and insisted that the Palestinian problem was not a problem of refugees but a political problem requiring a political solution. Priority, they said, had to be given to the negotiation of such a settlement and measures to alleviate the suffering of the civilian population should not be allowed to become a substitute for an urgent solution of the underlying political problem. All complained bitterly about Israeli practices in the occupied territories, especially the behaviour of the security forces, and about the Israeli settlements and the obstruction of Palestinian economic development. It was argued that these practices had to be made known to a world which, after 20 years, seemed to have forgotten the occupied territories. There was also much criticism of the failure of the States Members of the United Nations to secure implementation of the dozens of resolutions adopted by the Security Council and the General Assembly, both on the situation in the territories and on the wider political issue of a just and lasting settlement.

9. Section I of the present report contains a brief examination of the situation in the occupied Palestinian territories. Section II discusses possible ways and means of ensuring the safety and protection of the civilian population. Section III contains some concluding remarks.

I. THE SITUATION IN THE OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES

10. Resolution 605 (1987) was adopted on 22 December 1987, following two weeks of disturbances in the West Bank, including East Jerusalem, and the Gaza Strip during which 18 Palestinians were killed and scores were injured by the Israeli security forces, who themselves suffered injuries from stones and petrol bombs. Since the resolution was adopted, the disturbances have continued and the Palestinian casualties have more than doubled, with further injuries on the Israeli side also.

11. In view of the widespread coverage that these events have received in the international press, it is not necessary to recapitulate in the present report all

/...

103 / 00469

6
17S/19443
English
Page 5

that has occurred during the past six weeks. It is apparent, however, that measures taken by the Israeli security forces to restore law and order in the occupied territories have not as yet succeeded. The atmosphere in the territories, and especially in the refugee camps, is marked by tension and unrest; commercial strikes are observed in almost all the towns, and most educational institutions remain shut. More than 2,000 Palestinians - many of them under the age of 16 and some as young as 11 or 12 - have been detained since mid-December, and others have been placed under house or town arrest. Precise figures have not been published but it appears that several hundred of those detained have since been released. Four Palestinians were deported to Lebanon on 13 January, and five others have received deportation orders which are at present under appeal. Those most acutely affected by the disturbances have been the residents of the refugee camps, particularly those in the Gaza Strip, where normal life has been totally disrupted by curfews and the closing-off of the camps to non-residents, including relief workers.

12. Both Israelis and Palestinians told Mr. Goulding and his colleagues that these disturbances were not an isolated phenomenon. Although it had earlier been stated in Israel that they were orchestrated from the outset by the Palestine Liberation Organization (PLO) and/or fundamentalist Islamic groups, Israeli Ministers said that they had come to the conclusion that they originated as a spontaneous outburst of protest. That this was the case was certainly the impression gained from the conversations which Mr. Goulding and his colleagues had with Palestinian inhabitants of the occupied territories. The disturbances were a reaction, supported by Palestinians of all age groups and all walks of life, to 20 years of occupation and to the lack of hope that it could be brought to an early end.

13. Without exception, the Palestinians consulted said that they rejected the Israeli occupation and complained bitterly about the practices of the Israeli security forces (which term includes IDF, the Border Police, the civilian police and the General Security Services (GSS), also known as Shin Beth). It was said that, in addition to harsh methods of riot control, random and capricious violence against individuals was normal (e.g. the beating of young bystanders who happened to be present at the scene of a stone-throwing incident or the beating, in front of his pupils, of a school teacher who refused to suspend his class to remove obstacles placed by others in the road outside). Equally common was the complaint (which was also made against officials of the Israeli Civilian Administration in the territories) that Palestinians were treated with a contempt and arrogance that seemed to be deliberately intended to humiliate them and undermine their dignity as human beings. Complaints were also made, especially in the Gaza Strip, about the inhumane manner in which curfews were enforced, e.g. the prevention of UNRWA ambulances from entering camps to collect civilians wounded in earlier disturbances. Another set of complaints related to allegations of routine violence in detention centres, as well as to the whole system of administrative detention. It was said that the purpose of interrogation was normally to extract a confession, for use in subsequent proceedings in the military courts, and that heavy physical and psychological pressure was used for this purpose by GSS, which used techniques (e.g. hooding) that left no permanent physical disfigurement.

S/19443
English
Page 6

103

00469

7
17

14. In the time available, it was not possible to follow up any individual complaint in detail. But the persistence of these complaints and their ready corroboration by foreign observers (including the media) and by Palestinian professional people (some of whom said that they had themselves suffered at the hands of the security forces) give grounds for serious concern.

15. Other subjects of complaint were:

(a) The lack of outlets for political activity (there have been no elections since the municipal elections of 1976) and the tendency of the authorities to classify any expression of nationalist sentiment as "terrorist" activity, with consequent intervention of the security forces;

(b) The taking of land in the occupied territories, especially for Israeli settlements, and the privileged access that these settlements are given to water supplies;

(c) Deportations and other violations of the rights of the individual, including the blocking of family reunions;

(d) Interruption of education through the closing of schools and universities and, especially, the denial of laissez-passers for an adequate period to Palestinian students pursuing higher education in other countries;

(e) Shortcomings in the judicial system, especially the complexity of a system in which the legislation in force comes from such varied sources as the British Mandate, Egyptian and Jordanian laws and military orders (often not published) issued by Israel since 1967, the obstacles placed in the way of the defence, usually on security grounds, and the lack of a fair hearing for Palestinians in the higher Israeli courts;

(f) Heavy taxation, many of the proceeds of which benefit Israel and are not spent in the occupied territories (the budget for which is not published);

(g) Economic discrimination against the territories, with the purpose of hindering their agricultural and industrial development and keeping them as a captive market and source of cheap labour for Israel.

16. As in the case of the security forces' behaviour, many examples of the above practices were cited, not only by Palestinians but also by foreign observers. They have also been described in the publications of such research institutions as The West Bank Data Base Project and Al-Haq: Law in the Service of Man.

17. At the four meetings held with Israeli Ministers and officials, the latter rejected the complaints mentioned above, describing almost all of them as politically motivated exaggerations or distortions. They said that there had been great improvements in the economic and social situation in the territories since 1967 especially as regards consumption and social services. They drew a favourable comparison between Israel's record and that of Egypt and Jordan in the 1948-1967 period. They agreed that more needed to be done to enhance the economic and social

103 / 00469

2
17S/19443
English
Page 7

conditions of the civilian population but said that Israel had been disappointed by the paucity of the international community's response to its invitation to provide funds for the development of the territories.

18. In a conversation on 17 January, Mr. Goren said that the security forces had very strict orders against mistreatment of the civilian population; there were isolated cases in which these orders were not properly observed but such cases were severely dealt with by the Israeli authorities themselves. Mr. Goren offered to investigate any individual case that was brought to his attention. He also offered to take up any specific case of alleged obstruction of UNRWA activities by the security forces, though the latter had orders to co-ordinate on a regular basis with UNRWA over access for food and medical supplies to camps under curfew. On the economic questions, Mr. Goren said that Israel in fact spent more in the territories than it received in tax revenue and that health and education services there were better than the Palestinians would admit. Israel wanted foreign countries to contribute to the territories' development and would give them a free hand, subject only to security requirements and observance of Israeli procedures.

19. There is thus a conflict of evidence. In almost every case, one side's version of events is at variance with the other's. This illustrates the difficulty of conducting a rigorous examination of the situation in the occupied territories. For reasons it has expressed in the past, Israel has been reluctant to co-operate with bodies previously set up by the United Nations to investigate its practices in the occupied territories, including the commission established by Security Council resolution 446 (1979), and has consistently rejected their findings. But the evidence available from published sources and from conversations with Israelis, Palestinians and foreign observers confirms that the international community's concern about the situation in the occupied territories is fully justified.

II. WAYS AND MEANS FOR ENSURING THE SAFETY AND PROTECTION OF THE PALESTINIAN CIVILIANS UNDER ISRAELI OCCUPATION

A. Need for a political settlement

20. Before exploring the ways and means that the Security Council might wish to consider for ensuring the safety and protection of the Palestinian civilians, one point of fundamental importance must be underlined. It is certainly necessary that more should be done to ensure the safety and protection of the civilian population. But such measures can only be palliatives. They cannot cure the underlying problem, which is the continuing occupation by Israel of the territories captured in the 1967 war. It was repeatedly emphasized by all shades of Palestinian opinion that there was no way in which the Israeli occupation could be made acceptable to the Palestinian people of the occupied territories. Equally, members of the Israeli Government stressed the need for a political solution. I strongly share that view. In the long run, the only certain way of ensuring the safety and protection of the Palestinian people in the occupied territories, and of the people of Israel, is the negotiation of a comprehensive, just and lasting settlement of the Arab-Israeli conflict acceptable to all concerned. An urgent effort is required by the international community, led by the Security Council, to

/...

S/19443
English
Page 8

103 | 00469
9
A

promote an effective negotiating process and to help create the conditions necessary for it to succeed.

B. Fourth Geneva Convention

21. A second point to be stressed at this stage is that the Fourth Geneva Convention, whose applicability to the occupied territories has repeatedly been reaffirmed by the Security Council, lays down the civilian population's entitlement to safety and protection. This is clearly stated in the first paragraph of article 27, which reads:

"Protected persons are entitled, in all circumstances, to respect for their persons, their honour, their family rights, their religious convictions and practices, and their manners and customs. They shall at all times be humanely treated, and shall be protected especially against all acts of violence or threats thereof and against insults and public curiosity."

The responsibility of the occupying Power is underlined in article 29, which reads:

"The Party to the conflict in whose hands protected persons may be is responsible for the treatment accorded to them by its agents, irrespective of any individual responsibility which may be incurred".

22. Israeli violations of provisions of the Fourth Geneva Convention have, since 1970, been frequently alluded to in the annual reports of the International Committee of the Red Cross (ICRC), which is the guardian of the Geneva Conventions of 1949 (see, for instance the ICRC annual report for 1986). They have also been the subject of numerous resolutions of the Security Council, e.g. 452 (1979), 465 (1980), 468 (1980), 469 (1980), 471 (1980), 476 (1980) and 478 (1980). Examples, together with the articles of the Fourth Geneva Convention which they offend, are as follows:

- (a) Attempts to alter the status of Jerusalem (article 47);
- (b) The establishment of Israeli settlements in the occupied territories (article 49, para. 6);
- (c) Deportations of Palestinian civilians from the occupied territories (article 49, para. 1);
- (d) Collective punishments, e.g. curfews applied to whole districts (article 33);
- (e) Destruction of houses (article 53).

There is also evidence that, in dealing with demonstrations and other disturbances, IDF has used disproportionate force, leading to fatal casualties, which could be avoided if less harsh measures were employed. As noted in paragraph 14 above, there are grounds for serious concern about whether the practices of the Israeli security forces are always consistent with article 32 of the Convention.

/...

(03) / 00469 10 / 17

S/19443
English
Page 9

23. Israel has consistently taken the position that it does not accept formally the de jure applicability of the Fourth Geneva Convention but that it has decided since 1967 to act in de facto accordance with "the humanitarian provisions" of that Convention. Israel justifies this position by the argument that the Convention applies only where the Power ousted from the territory in question was a legitimate sovereign and that neither Jordan nor Egypt was the sovereign power, in the West Bank and the Gaza Strip respectively, during the years preceding the 1967 war (see, for instance, the Permanent Representative of Israel's statement in the Security Council on 16 December 1987 - S/PV.2774, p. 74). Israel also sometimes justifies individual violations of the Fourth Convention (e.g. deportations) by reference to legislation that was in force in what are now the occupied territories during the British Mandate and/or the period of Egyptian/Jordanian control, from 1948 to 1967.

24. The Israeli position is not accepted by ICRC, nor has it been endorsed by the other High Contracting Parties to the Fourth Geneva Convention. Under that Convention, each Contracting State undertakes a series of unilateral engagements, vis-à-vis itself and at the same time vis-à-vis the others, of legal obligations to protect those civilians who are found in occupied territories following the outbreak of hostilities. This is why article 1 states that "The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for the present Convention in all circumstances" (emphasis added). The phrase "in all circumstances" is intended to include declared or undeclared war, recognized or unrecognized state of war, partial or total occupation with or without armed resistance, or even under certain circumstances when the opponent is not a contracting party (see article 2).

25. The Convention becomes automatically applicable upon the outbreak of hostilities and its application in territories occupied by the belligerents is not subject to the requirement that the ousted Power is the legitimate sovereign of the territories lost. Humanitarian considerations are the fundamental basis of the Geneva Conventions and it is for this reason that even in the case of armed conflict not of an international character (e.g. civil war) the Contracting States are legally bound under the Convention to apply, as a minimum, certain provisions of a humanitarian character.

26. Several Security Council and General Assembly resolutions (including resolution 242 (1967)) have declared the inadmissibility of the acquisition of territory by war and insisted on Israel's withdrawal from territories occupied since the 1967 war. The Security Council and the General Assembly have consistently maintained since 1967 that the territories that came under Israeli control during the 1967 war are "occupied territories" within the meaning of the Fourth Geneva Convention. Both the Security Council and the General Assembly have also stated in numerous resolutions that the Fourth Geneva Convention applies to these occupied territories. Accordingly, even though Israel does not accept the de jure applicability of the Fourth Geneva Convention, the opinio juris of the world community is that it must be applied.

27. The most effective way, pending a political settlement, of ensuring the safety and protection of the civilian population of the occupied territories would thus be for Israel to apply in full the provisions of the Fourth Geneva Convention. To

/...

8/19443

English

Page 10

103

00469

this end, I recommend that the Security Council should consider making a solemn appeal to all the High Contracting Parties to the Fourth Geneva Convention that have diplomatic relations with Israel, drawing their attention to their obligation under article 1 of the Convention to "... ensure respect for the present Convention in all circumstances" and urging them to use all the means at their disposal to persuade the Government of Israel to change its position as regards the applicability of the Convention. Meanwhile, Israel could introduce the following measures which are urgently needed:

- (a) The dissemination of, and training of IDF personnel in, the rules of international humanitarian law (which is an obligation under the Convention);
- (b) Orders to IDF to assist, in all circumstances, the rapid evacuation to medical care of persons wounded in disturbances, and to ensure that the efficient functioning of hospitals and their staff is not interrupted by military activities;
- (c) Orders to IDF not to obstruct the delivery of essential food and medical supplies to the civilian population.

C. Different types of "protection"

28. While continuing to insist that responsibility for protection of the civilian population of the occupied territories rests with the occupying Power, the Security Council may wish to consider what other ways and means might be available to the international community, without prejudice to that fundamental principle, in order to help ensure the civilian population's protection. Before addressing that question, it may be appropriate to analyse the different concepts that can be meant by "protection". They seem to be four:

(a) "Protection" can mean physical protection, i.e. the provision of armed forces to deter, and if necessary fight, any threats to the safety of the protected persons;

(b) "Protection" can mean legal protection, i.e. intervention with the security and judicial authorities, as well as the political instances, of the occupying Power, by an outside agency, in order to ensure just treatment of an individual or group of individuals;

(c) "Protection" can also take a less well-defined form, called in this report "general assistance", in which an outside agency intervenes with the authorities of the occupying Power to help individuals or groups of individuals to resist violations of their rights (e.g. land confiscations) and to cope with the day-to-day difficulties of life under occupation, such as security restrictions, curfews, harassment, bureaucratic difficulties and so on;

(d) Finally, there is the somewhat intangible "protection" afforded by outside agencies, including especially the international media, whose mere presence and readiness to publish what they observe may have a beneficial effect for all concerned; in this report this type of protection is called "protection by publicity".

/...

12
17
00469

103

S/19443
English
Page 11

D. Ways and means available to the international community to help ensure the civilian population's protection

29. As regards physical protection, several of the Palestinians consulted by Mr. Goulding, especially in the refugee camps, asked that United Nations forces should be deployed in the occupied territories, either to protect the inhabitants against the Israeli security forces or to replace the latter completely in the populated areas. The latter possibility was mentioned in the Security Council's debate preceding the adoption of resolution 605 (1987). I have given careful thought to both possibilities but they seem to present very real difficulties at this time.

30. First, the Fourth Geneva Convention gives the occupying Power the right to "subject the population of the occupied territory to provisions which are essential to enable the occupying Power to fulfil its obligations under the present Convention, to maintain the orderly government of the territory, and to ensure the security of the occupying Power, of the members and property of the occupying forces or administration, and likewise of the establishments and lines of communication used by them" (article 64, para. 2).

This in effect makes the occupying Power responsible for the maintenance of law and order. It is also, as discussed above, responsible for protecting the civilian population. The introduction of other forces into the occupied territories to provide physical protection would thus detract from the occupying Power's responsibilities under the Fourth Geneva Convention.

31. Secondly, it is a principle of United Nations peace-keeping operations that they require the prior consent of the parties to the conflict concerned. The introduction of United Nations forces into the occupied territories (unless the Security Council had decided to take enforcement action under Chapter VII of the Charter of the United Nations) would thus require the consent of the Government of Israel. That Government has, however, stated that it will not agree to any involvement of United Nations military personnel in the security of the occupied territories.

32. Unless there is a change in Israel's position, the deployment of United Nations forces in the territories is thus not practicable at present. This idea should not, however, be lost sight of. Israel has in the past accepted international forces in other contexts of the Arab-Israeli conflict and these have played a valuable role in the implementation of interim or permanent agreements. Such forces could again be a valuable ingredient in the implementation of a negotiated settlement of the conflict or in transitional arrangements that might be agreed upon for the occupied territories.

33. Reference has also been made to the possible deployment of United Nations military observers in the occupied territories. They would not however be able to provide physical protection and their possible role is therefore discussed in paragraph 42 below.

/...

S/19443
English
Page 12

103

00469

13
17

34. A measure of legal protection is nevertheless provided to the population of the occupied territories by ICRC. As is clear from its annual reports, ICRC enjoys co-operation from the occupying Power in its efforts to protect detained persons but the Israeli authorities usually disallow interventions by ICRC with regard to measures for the maintenance of law and order and aspects of the administration of the occupied territories which violate the provisions of the Fourth Geneva Convention.

35. ICRC is to be commended for its activities in the occupied territories and the High Contracting Parties to the Fourth Geneva Convention may wish to include in the diplomatic initiative put forward in paragraph 27 above an expression of appreciation for the co-operation extended to ICRC by Israel and of hope that this will be maintained and enlarged.

36. The Security Council may also wish to urge Member States to respond generously if ICRC should appeal for funds to finance the extra activities it is undertaking in the occupied territories in response to the recent very large increase in the number of detained persons.

37. I come now to the type of protection described as general assistance in paragraph 28 above. Various agencies are already active in this field. As far as the registered refugees are concerned, UNRWA has the leading role and provides a wide variety of assistance and protection (in addition, of course, to its main function of providing education, health and relief services); in the Gaza Strip, in particular, it provides indispensable support to the refugees in their day-to-day efforts to cope with living under occupation. ICRC also assists, especially with the families of detainees; many voluntary agencies, Palestinian and international, also play a part. It was nevertheless argued by many of the Palestinians and foreign relief workers who were consulted that the international community should do more.

38. In the case of the registered refugees, who number 818,983, or about 55 per cent of the Palestinian population of the occupied territories, UNRWA is clearly best placed to provide additional general assistance. UNRWA has been established on the ground for nearly 40 years; it knows well the refugees' problems; it is accepted by the Israeli authorities on the basis of an agreement signed in 1967; and it is trusted by the refugees. However, the number of UNRWA international staff in the field has declined over the years. Before the recent disturbances began, there were only 9 international staff in the West Bank (373,586 refugees and 19 camps) and only 6 in the Gaza Strip (445,397 refugees and 8 camps). In paying tribute to the invaluable service that UNRWA Palestinian staff have been rendering to the refugees in very difficult circumstances, I believe that international staff can at present play an especially valuable role. It is usually easier for them to gain access to Israeli authorities in emergency situations; and their mere presence at points of confrontation has a significant impact on how the civilian population (including UNRWA Palestinian staff) is treated by the security forces and helps it psychologically by making it feel less exposed.

39. I have therefore asked the Commissioner-General of UNRWA to examine the addition to UNRWA establishment in the occupied territories of extra international

/...

183 / 00469

14
/ 175/19443
English
Page 13

staff, within UNRWA existing administrative structures, to improve the general assistance provided to the refugee population. It would be for the Commissioner-General to decide the number and location of these additional international staff, in the light of the perceived need and the resources available. I would also urge Member States to respond generously to the appeal the Commissioner-General would have to make for funds to finance these additional staff.

40. It is also essential that Israel should honour UNRWA privileges and immunities in full, especially the right of its personnel to freedom of movement in all circumstances and the inviolability of its premises and installations, and to provide access at all times to responsible officials of the occupying administration. Mr. Goulding and his colleagues were witnesses of painful situations in the Gaza Strip where the curfews imposed by IDF had made it impossible, or at best difficult and dangerous, for UNRWA to evacuate the wounded and sick to hospital or to deliver food to the camps.

41. In making these observations relating to UNRWA, I am conscious of the need not to neglect those Palestinians in the occupied territories who are not registered refugees (about one third of the Palestinian population in Gaza and two thirds in the West Bank). Their economic and social circumstances are in general superior to those of the refugees, especially the camp residents, but they face the same political frustrations as the latter, are equally vulnerable to the security authorities and also suffer from the economic and administrative aspects of the occupation. They benefit from the activities of ICRC (which makes no distinction between refugees and non-refugees) and various voluntary agencies, but are normally excluded from UNRWA mandate. It seems desirable in present circumstances that, as on certain occasions in the past, the Commissioner-General should be permitted to provide humanitarian assistance as far as practicable, on an emergency basis and as a temporary measure, to non-refugees who are in serious need of assistance because of the recent disturbances.

42. Reference has been made in paragraph 33 above to the possible deployment of United Nations military observers. Some of the Palestinians consulted favoured this measure as a way of monitoring (and hopefully restraining) the activities of the Israeli security forces and of providing general assistance to the civilian population. It is true that such observers could provide expert information on military matters (though they would need at least some co-operation from the occupying Power for this purpose). But in other respects, especially their short tours of duty and lack of familiarity with the territories, they are not well placed to provide general assistance of an essentially civilian character. In any case, Israel, whose consent would be necessary, has so far expressed firm opposition to any such proposal.

43. As regards protection by publicity, great emphasis was laid by Palestinians on the need to publicize the situation in the occupied territories. It was argued that more publicity should be given and that this would have a beneficial influence both on Israel's practices in the territories and on her readiness to negotiate a political settlement. Recent developments in the territories have in fact been fully reported by the Israeli and international media and it is of great importance that the latter should continue to have unhindered access to events.

S/19443

English

Page 14

103 / 00469

15.
17

44. Some of the Palestinians consulted suggested that the Secretary-General might appoint a kind of United Nations ombudsman to reside in the occupied territories. Such an appointment could be a valuable step if Israel was ready to co-operate fully with the official concerned and use his or her good offices in handling the many problems to which the occupation gives rise. This idea is in the same category as other possibilities, such as United Nations trusteeship or a United Nations interim administration, which could be of potential value in the future. But the practicability of all these ideas depends on the full consent and co-operation of Israel.

E. Economic and social conditions of the population of the occupied territories

45. Although it is strictly outside the "safety and protection" referred to in paragraph 6 of resolution 605 (1987), I should like to take the opportunity of this report to make two observations relating to the economic and social conditions in which the population of the occupied territories lives.

46. The first relates to the refugee camps. The recent disturbances have attracted world attention to the squalid living conditions in many of the camps, especially in the Gaza Strip, resulting from the lack of such basic amenities as paved roads, sewage, water, lighting and housing of a minimum standard. The Commissioner-General of UNRWA has also referred in his last report 1/ to the urgent need to rehabilitate many UNRWA installations, such as schools, health centres and food distribution centres.

47. In the past, the refugees have sometimes expressed reservations about measures to improve the infrastructure of the camps, for fear that these would make the camps more permanent and thus conflict with their insistence on a political settlement in accordance with United Nations resolutions. This matter was therefore discussed with most of the Palestinians consulted. Their reaction was that they would welcome steps to improve conditions in the camps provided that:

(a) It was made absolutely clear that this was a temporary measure, pending a comprehensive political settlement, and not a substitute for such a settlement;

(b) That the work was done by UNRWA.

48. In these circumstances, I have asked the Commissioner-General of UNRWA to prepare urgently proposals for improving the infrastructure of the camps, and to seek the necessary funds. I would again urge Member States to respond generously to such a request.

49. My second observation relates to the wider economic situation in the occupied territories. Reference has been made in paragraph 15 above to the conviction of the Palestinian population that Israeli policy is deliberately to obstruct the economic development of the territories. Many examples were given to corroborate this assertion. Israeli Ministers and officials, however, insisted that it was unfounded and that Israel welcomed foreign assistance for the development of the

/...

103 / 00469

16
17

territories provided only that each project complied with Israel's security requirements, which were overriding, and with Israeli procedures. Many of the Palestinians consulted expressed the hope that a concerted international effort could be undertaken to revive the territories' economy, perhaps initially through an expansion of the existing programme of the United Nations Development Programme (UNDP) in the territories. I have asked the Administrator of UNDP to study this possibility.

III. CONCLUDING REMARKS

50. The Israeli authorities have stated on numerous occasions in recent weeks that security in the occupied territories remains their exclusive responsibility. The Security Council, for its part, has repeatedly reaffirmed the applicability to the occupied territories of the Fourth Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949. While that Convention makes the occupying Power responsible for maintaining law and order, its *raison d'être* is the safety and protection of the civilian population, for which the occupying Power is no less responsible.

51. My principal recommendation in this area is that the international community should make a concerted effort to persuade Israel to accept the de jure applicability of the Fourth Geneva Convention to the occupied territories and to correct its practices in order to comply fully with that Convention. This report also makes recommendations and describes certain steps which I am taking, within existing arrangements, to improve the safety and protection accorded to the population of the territories by the international community.

52. It cannot be emphasized too strongly, however, that such measures to enhance the safety and protection of the Palestinian people of the territories, urgently required though they are, will neither remove the causes of the tragic events which prompted Security Council resolution 605 (1987) nor bring peace to the region. The unrest of the past six weeks has been an expression of the despair and hopelessness felt by the population of the occupied territories, more than half of whom have known nothing but an occupation that denies what they consider to be their legitimate rights. The result is a tragedy for both sides. Nothing illustrates this more clearly than the daily sight of young unarmed Palestinians in confrontation with Israeli soldiers of their own age.

53. The underlying problem can only be resolved through a political settlement which responds both to the refusal of the Palestinian population of the territories to accept a future under Israeli occupation and to Israel's determination to ensure its security and the well-being of its people. I continue to believe that this should be achieved through a comprehensive, just and lasting settlement based on Security Council resolutions 242 (1967) and 338 (1973) and taking fully into account the legitimate rights of the Palestinian people, including self-determination. Such a settlement should be negotiated by means of an international conference under United Nations auspices, with the participation of all the parties concerned. The history of the Arab-Israeli conflict, from 1948 onwards, has repeatedly shown that there are many ways in which the United Nations

S/19443
English
Page 16

103 | 00469

1.1
17

can contribute impartially both to the negotiation of agreements and to their implementation. Allusion has been made in this report to the possible use of United Nations forces or other interim arrangements as progress is made towards a comprehensive settlement.

1/12/81
17

54. The negotiation of a settlement will, of course, be exceptionally difficult, for it will require all concerned to move from positions to which they are at present very strongly attached. I am conscious of the great complexity of the choices which confront them and I should like to take this opportunity to appeal to them to exercise restraint and to bring about that change of attitudes which will be necessary if a settlement is to be negotiated. Each side must put aside the often justified resentment it feels at past wrongs and understand better the legitimate interests and legitimate grievances of the other. Such understanding is not assisted by invective and abuse nor by sheltering behind the illusion that the other side does not exist. Equally, I appeal to the international community to help, both by reducing the virulence of debates on the Arab-Israel conflict and by consciously acting in a manner which promotes mutual understanding.

55. As stated earlier in this report, I believe that an urgent effort is required by the international community, led by the Security Council, to promote an effective negotiating process. This is what the Charter requires and it is the fundamental recommendation in this report. I remain personally committed to the search for a settlement and will contribute in any way that I can to that objective. In the coming weeks I intend to explore actively with the parties and with the members of the Council, especially its permanent members, how the present impasse in the peace process can be unblocked. After the recent dramatic demonstration of the dangers and suffering inherent in the status quo, I hope that all concerned will join in an effort to reinvigorate the search for a comprehensive, just and lasting settlement. This alone will secure the interests of both the Israeli and the Palestinian peoples and enable them to live in peace with each other.

Notes

1/ Official Records of the General Assembly, Forty-second Session, Supplement No. 13 (A/42/13).

ס ו ט ס
 ד.פ. 2... מחור... ד.פ. 2
 טווג בשחוני
 דחיסות
 תאריך וז"ח
 טס' מברק

תמונה גרועה בתקשורת. עד כאן. אמר וילקוקס, כל ה**קארי** שלו.

הציר השיב בנוגע למקרה הפרטי שאין בידינו ידיעות ושומעים על כך לראשונה. נעביר ארצה לבדוק ונחזור אליהם. הציר שאל הבהרה למשל מקום מגוריו הקבוע, סיבת ביקורו בארץ וכו'. וילקוקס השיב שהאיש ישב בביתו שמע צעקות יצא לדלת ואז התפרצו החיילים וזאת בזמן הפגנה בכפר. לא היו בידי פרטים נוספים.

אשר לנושא הכללי, המש"ן הציר, שהוא מופתע, הרי מהאמריקאים עצמם שמענו על הצורך להמנע משימוש בתחמושת חיה והרי יש צורך באמצעי כלשהו למנוע התפרעויות וכיצד הם חושבים שנעשה זאת. לפני כחודש, הוא עצמו, וילקוקס הסב תשומת לבנו לדוגמה הדרום קוריאנית ומה לדעתו עושים אלו באלות שבידיהם. וילקוקס השיב שהדבר שונה אם מדברים בפיקוח על האוכלוסיה. התקשורת (והדגיש התקשורת) מראה שהשימוש במכות אינו בזמן פינוי הפגנה גדולה אלא במצבים אחרים. אין בידם מידע. הוא מבין שהממשלה נמנעת משימוש באש חיה ומעריך זאת אך יש גם דרכים הומאניות אחרות. הפנייה נעשית על פי דווחי התקשורת. הוא מכיר בצורך בשימוש בכוח אך זה בנסיבות של פיזור קהל גדול.

הציר הזכיר את העובדה שהמזון קיים בשפע ושאישור לכך ניתן גם על ידי אנשי הצלי"א (דבר שהירש אשרו) ולכן הדיבורים על שירות מזון שמחארגנות כביכול אינם מצורך הומאני אלא פוליטי.

אחרי שובנו לשגרירות התקבל מברק הבר על הנחיות הטברה בעניין פעולות אגרסיביות וערו קראו לוילקוקס. וילקוקס אמר שהוא שומע זאת בסיפוק ומציע שינתן להנחיות פרסום מירבי.

מתני

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 1 מחור 1 דפים

המשרד + בטחון

סווג בטחוני שמור

299 438

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 15:30 21 ינו' 88

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: לשכת שחבי"ט

שטחים: המדיניות החדשה

צלצל קריס גרסטן, מנכ"ל הקואליציה היהודית הלאומית (הרפובליקאית), בעל דעות שמרניות:

לדבריו הטלפון במשרדו אינו חדל לצלצל מאז פורסם דבר מדיניות המכות, כשבין הפונים ידידים. גרסטן הדגיש שמעולם לא יעץ לישראל כיצד לנהוג וגם הפעם התייחסותו אינה לצעדים לגופם אלא לרושם שחם מותירים, כאשר ירי עדיף על הכרזה על הכאה כמדיניות, ופתיחת הביצוע לתקשורת.

הוא הגדיר את הנעשה כ- **P.R. disaster** כאשר עראפת עצמו לא היה יכול לתכנן ולבצע מדיניות הפוגעת בישראל יותר.

הגבתי שהמסר יועבר.

טובה הינני
טובה הרצל

2 גלפאו 1 ביון 4 רם זולן 4 אגז 1 ו/איוכ 3 ג'אנס 3 ג'נס 2 שיה יהג 2
1 סטחפ 1 לחמ 1 לחמ 1 לחמ 1 כהנא 2 הסכיה 1 אב.ט 1

N.Y. 21.1.88

U.N. Chief Asks Panel For Mideast Peace Plan

2/18

00433

Special to The New York Times

UNITED NATIONS, Jan. 20 — Secretary General Javier Pérez de Cuéllar will ask the five permanent members of the Security Council to begin a new Middle East peace initiative modeled on their efforts to end the Iran-Iraq war, according to senior United Nations officials.

The call for the five permanent members — the United States, Britain, France, the Soviet Union and China — to promote peace among Israel and its Arab neighbors will be made in a report the Secretary General is preparing for the Security Council on the disturbances in the Israeli-occupied territories. The report is scheduled Friday.

The Secretary General's report on the occupied territories will be the subject of a Security Council debate next week. A number of Arab foreign ministers who plan to fly to New York after an Arab League meeting in Tunis this weekend are expected to attend.

Officially, the Secretary General's report is a response to a Security Council request that he suggest ways to protect Palestinian rights in the occupied territories. Under Secretary General Marrack Goulding visited the occupied territories last week.

Officials say the Secretary General will raise the possibility of stationing United Nations observers in the occupied territories to monitor Israel's treatment of the Palestinians. He reportedly does not regard the idea as realistic since the Israeli Government appears firmly opposed to accepting any more United Nations observers.

Instead, Mr. Pérez de Cuéllar is likely to appeal to Security Council members to press Israel to moderate its policies in the occupied territories.

The Secretary General reportedly received a new letter from the Iranian Government on Tuesday on the Gulf war, which officials said does not mark any softening of its refusal to accept an immediate cease-fire.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג מסמך סודי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 16:30 21 ינו' 88

מס' מברק

1/2

המשרד

444

אל: מצפ"א

דע: סמנכ"ל צפ"א ופרי"ן

קונגרס: המצב בשטחים

בהמשך לשלנו 419 מאתמול

1. לידיעתכם שבימים האחרונים פנו אלי הן מועדת המשנה לז"א בועדת החוץ בביח והן מהקאוקוס לז"א ואמרו שבהנחה שלא יהיה חנוס מקיות דיון כלשהו, מבקשים לטכס עצה לגבי הדרך הפחות מזיקה לעשות זאת. בשתי הפניות נאמר שלו היה מדובר בכל-מדינה אמרת כבר ריו ג'ורנלים הירינגט, והתעלמות מהנעשה תפגע באמינות הועדות. שתי הפניות הדגישו שהפונים הם ידידים, טרם ידוע לנו על התארגנות עוינת.

2. בשבוע שעבר תדרכו וילקוקס ועמיהים עוזרים בועדת החוץ והפניה מועדת המשנה לז"א היחה לחדרוך כמשקל נגד. בדעתם להיות שותפים לפגישה המתאם עם ועדת המשנה לאירופה ומז"ח בראשות המילטון וימתינו עד שיבוא אם זו עמדתנו, אולם הם יעדיפו לשמוע - ולהשמיע- עוד קודם, אם ניתן.

3. בקאוקוס לז"א טרם הוחלט. סופית האם וכיצד לפעול. מחשבה ראשונית דברה על נציג מחמ"ד ונציג ארגון בינ"ל ממשרד הנציב העליון לפליטים או מאמנסטי, תוך מתן אפשרות לנציג ישראלי להתבטא (ובהקשר זה ראו נא סעיף 3 בשלנו מאתמול, בדבר המנעות מהופעות בהירינגט).

4. שני הפונים הדגישו שמדובר בדיונים בדלתיים סגורות.

5. בענייני עיתוי ביקור המתאם - לידיעתכם שבשבוע הממוכנן לכן יהיה הסנט בפגרה ולכן יוכל להפגש רק עם חברי עיבת הנבחרים, אך אין מניעה להפגישו עם עוזרים גם מהסנט. בנוסף, באותו שבוע (ר-10) יחפרסם דו"ח ז"א השנתי של מחמ"ד. עוזר המזכ"ר שיפטר יופיע באותו יום בפני ועדת המשנה לז"א וטביר להניח שיש אל בנושאינו, וזאת בלי קשר לאמור לגבינו בדו"ח.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3, 4 and names like 'פרייז', 'ג'ורנלים', 'הירינגט', 'מילטון', 'קאוקוס', 'מחמ"ד', 'סמנכ"ל', 'פרי"ן', 'משרד', 'נציג', 'עוזר', 'מזכ"ר', 'שפטר', 'דו"ח', 'השנתי', 'הפגישו', 'עם', 'עוזרים', 'גם', 'מהסנט', 'בנוסף', 'יכול', 'להפגש', 'רק', 'עם', 'חברי', 'עיבת', 'הנבחרים', 'אך', 'אין', 'מניעה', 'להפגישו', 'עם', 'עוזרים', 'גם', 'מהסנט', 'בנוסף', 'באותו', 'שבוע', '(ר-10)', 'יחפרסם', 'דו"ח', 'ז"א', 'השנתי', 'של', 'מחמ"ד', 'עוזר', 'המזכ"ר', 'שיפטר', 'יופיע', 'באותו', 'יום', 'בפני', 'ועדת', 'המשנה', 'לז"א', 'וטביר', 'להניח', 'שיש', 'אל', 'בנושאינו', 'וזאת', 'בלי', 'קשר', 'לאמור', 'לגבינו', 'בדו"ח'.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

444

6. תמורה סס גיידנסון (יהודי, ליברלי, חבר בוועדה החוץ) ביקש למסור שהנזק לתדמית ישראל נובע לאו דווקא מארועי השבועות האחרונים אלא מכך שהם מתרחשים על רקע התפיסה שישראל אינה מוכנה להכנס לתהליך שלום. אילו היתה מצטיירת כחותרת לשלום, גם אחוז האוועידת עצמם היו מתקבלים בפחות חומרה.
7. ע"י שיחות בימים האחרונים אין ביכולתי להעריך חד-משמעית מידה לחץ הבחריט על נבחריהם, כאשר יש משרדים שאליהם לא הגיעו שום פניות, לאחרים הגיעו מעט ("עשירית" מהקונטרס) ואחרים קיבלו מספר רב ("כמו בהפצת הסטארק"). אחדים מהמשרדים עונים לפניות תוך הדושות לצורך להגביר מעורבות ארה"ב בתהליך (ואין להתפלא שתגובות גפרוד המועמד לנשיאות, מאשימות את חוסר העשיה של רייגן בנעשה). המצוקה בולטת בכל השיחות עם ידידים ולאיפא"ק מגיעות כ-20 פניות ביום מידידי ישראל.
8. הנ"ל לפני הודעת ישראל על מדיניות הכאות במקום ירי.
9. אחייכ צלצל תמורה ג'ים שוייר (יהודי, דמוקרט) לשוחח לקראת הופעות בתקשורת. הביע חששו מהפיכת ישראל ל- *outlaw State* כגון דרא"פ בשל הכותרות המתמשכות ולכן מוטב לדעתו לנקוט בצעד חד-פעמי רדיקלי (כגון גירושים המוניים) שישים קץ למהומות אחת ולתמיד. לבקשתו, יפגש מחר עם השגריר.

טובה הרצל

שמור

** כנס

**

**

**

חוזם: 13909/1

אל: המשרד

מ-: לוסאנגלס, נר: 65, תא: 210188, זח: 1300, דח: מ, סג: ש

נד: פ

שמור/מיידי

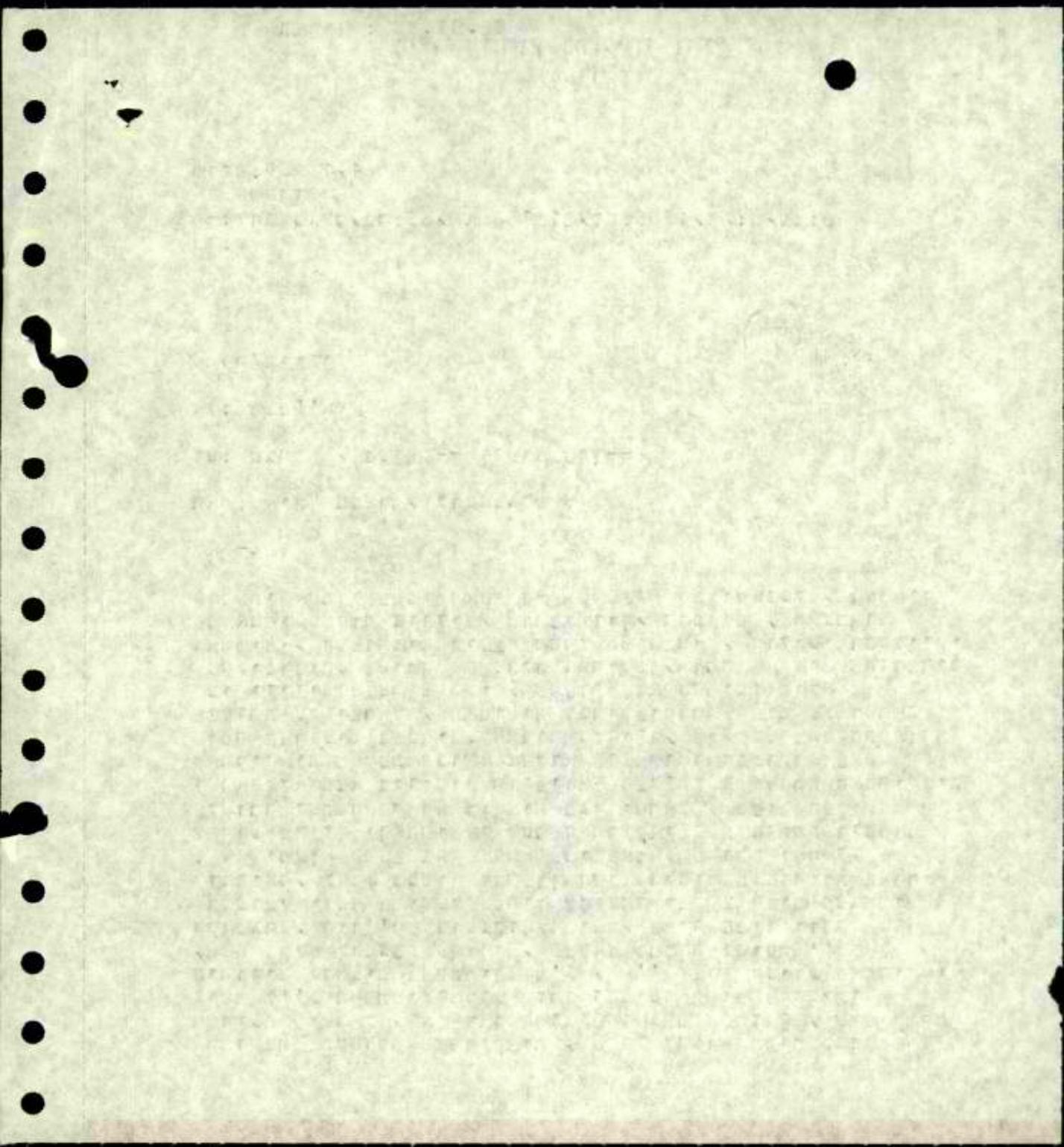
אל: מצפ"א

דע: שגריר / נעים -- ודשינגטון--

מאת: איתן בנצור, לוסאנגלס

לא -104

הרבעתי אתמול בפני ראשי ה- AJC בלוסאנגלס, שאנשי
הם אנשי עסקים גדולים, עורכי דין, רופאים, אקדמאים
ואחרים, המעורבים היטב בנוסד הניכסני, פוליטי וכנסיותי
בקליפוניה. בשיחה שהתנהלה אחרי כן, אמרו אחדים מהדוברים
כי ידוים נוצרים רבים, שמעולם לא השניעו מילת
ביקורת על ישראל, משמיעים דברי ביקורת קשים על ישראל
כונח הארועים בשטחים. אחרים הזהירו, כי להערבתם התקשורת
האמריקאית משקפת הנושא במלוא עלצמתו וחרומותו ושם
ישראל לא תצא ביוזמות מדיניות- תצליח. התקשורת האמריקאית
לעורר דעת הקהל האמריקאית נגד ישראל, כפי שהצליחה
להקוע טריז בין המימשל לעם האמריקאי בעת מלחמת ויטנאם
. אם ימשך המצב בתקשורת כפי שהוא, עלולה ישראל,
לדבריהם, לאבד נכסיה והלצון הטוב כלטיה בצבוריות האמריקאית
ובמועל יוצא במימשל העתיך להיבחר ובקרב רבים מנבחר
הקונגרס. היו"ר סינגלון, סיפר, שחזר מניו יורק
, שם נקלע להמגנת שחורים, שנשאו כרזות בנוסח "
היהודים הורגים בפלשתינאים" , " לבטל הסיוע האמריקאי
לישראל". משתתפי הארוע חזרו והביעו תמיכתם הבלתי
מסויגת בישראל, אך ראו להדגיש דאגתם העמוקה, שלביקורת
הנוקבת בתקשורת האמריקאית, עלול להיות מחיר כבד

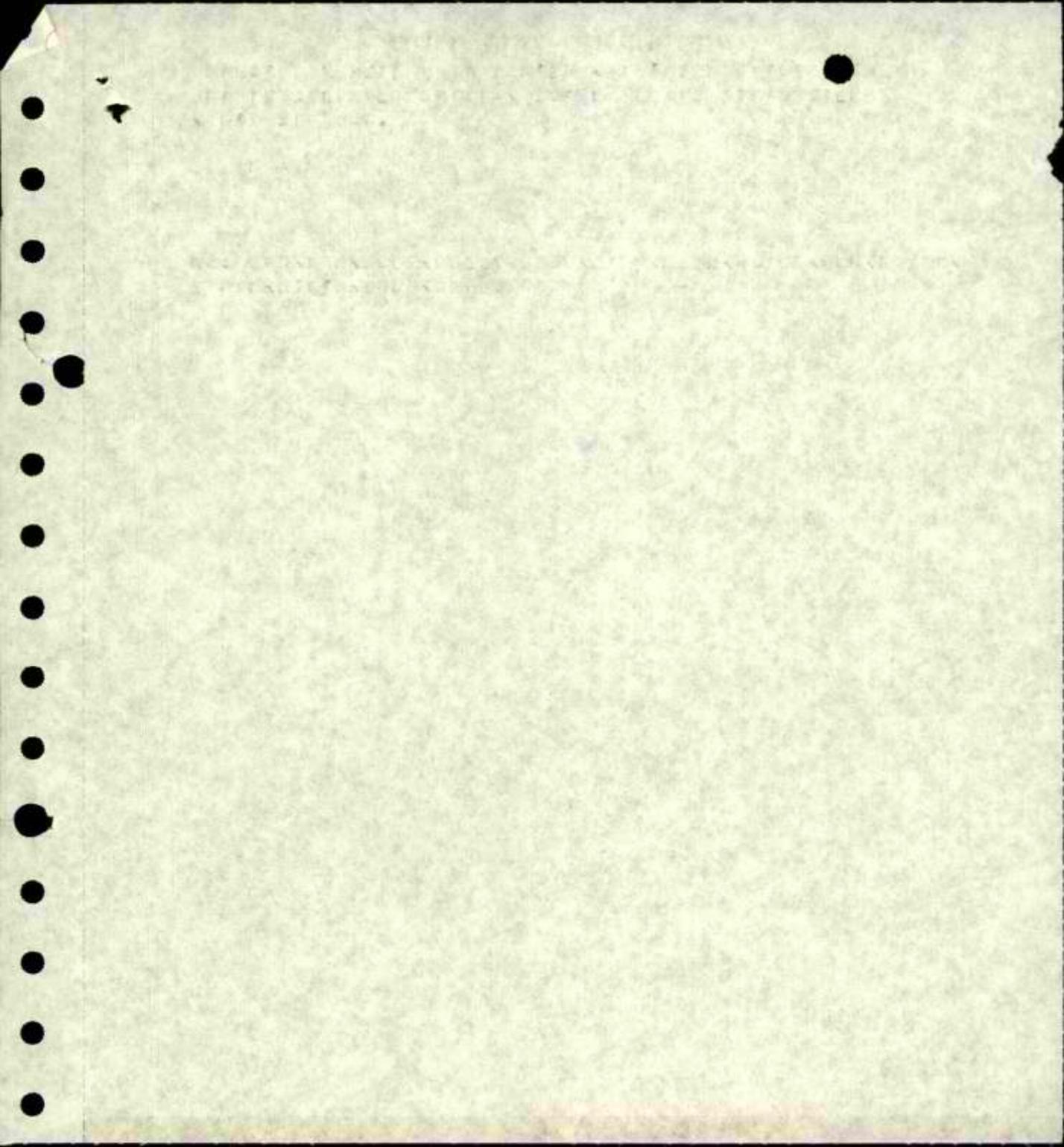

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במשגים של אבן אהד ותמיכה / ושירזמה מדינית / לשהי
נחד והטבורה מקפת מאידן / בעיקר לכתבים הזרים בישראל
/ היא צו השעה.

בנצור

תפ: שהה, רהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בירן, מצפא, אביטל, מעת, הסברה,
ליארד, מזתים, כהנא, מתאמשטחים

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 2
טווח כטחוני:	טופס מברק	מחור: 4
תז"ו:		א ל :
גר : 463 - P' 102 E''		ד ע :
		מאח :

5. נראה איפא שלפנינו מהלך משולב (דו"ח המזכ"ל שיביא לכינוס מועבי"ט, שאמור לסלול את הדרך לועידה בינ"ל בחסות האו"ם) שמטרתו להכתיב לנו מסגרת כופה למו"מ, עם כל המשתמע מכך.

6. האמריקנים בזמנו הביעו התנגדות נמרצת לכל הרעיון של ועידה מכינה והצביעו כמונו נגד החלטות העצרת בסוגיית הועידה הבינ"ל. כמונו נצמדו לעקרון של מו"מ ישיר ללא מסגרת בינ"ל בעלת סמכות ותפקיד פעיל כמו"מ. לפיכך העמדה האמריקנית גם הפעם היא המפתח להצלחתם או כשלונם של המהלכים המסתמנים במסגרת מועבי"ט.

7. אף שהמלצות המזכ"ל המדוייקות יפורסמו רק מחר בבקר, נראה בכרוך שענין התהליך המדיני ידון במועבי"ט כבר בחחילת השבוע הבא על בסיס אותן המלצות. התפתחות אפשרות זו מחייבת הערכות מצידנו בעוד מועד.

ב. נחניהו

[Handwritten signature]

אישור:

שם השולח: ב. נחניהו

תאריך: 21.1.88

A/43/96
S/19442
English
Page 2

463 - P
102 - 211

ANNEX

Letter dated 19 January 1988 from the Minister for Foreign
Affairs of the Union of Soviet Socialist Republics addressed
to the Secretary-General

Recent events have again focused the attention of the international community on the situation in the Middle East. Massive Palestinian demonstrations in the territories occupied by Israel have reached the levels of a popular uprising. They show in a convincing manner the dangerous nature of the delusions of those who try at any cost to keep the land of others acquired through the use of armed force, who believe that time, in the final analysis, works to perpetuate the results of aggression, and who refuse to look in a serious and business-like manner for means of unblocking the situation in the Middle East.

The unabated tensions in the Middle East adversely affect the political atmosphere not only in that region, but also in the international arena as a whole, and hamper progress towards a more secure world. All States that are seriously interested in ensuring general security have a collective responsibility to reverse the dangerous trends in the Middle East.

We in the Soviet Union are gratified that the international community is becoming ever more deeply convinced of the need to find an immediate political settlement of the Arab-Israeli conflict. This is evidenced by the growing support for the idea of an international conference on the Middle East as the only realistic and reliable means of achieving such a settlement. This support was clearly reflected at the recent forty-second session of the United Nations General Assembly. Of particular urgency now is the need to transform the political will of States reflected in the General Assembly's decisions into specific and practical steps to solve the hard-core problems of the Middle East. Encouraging trends in international life are creating favourable conditions for that process.

We are convinced that the United Nations possesses both the high prestige and the necessary potential to revitalize the process of a Middle East settlement. It has considerable untapped possibilities, which should be utilized to the fullest. Above all, we believe that the Security Council, as the primary United Nations body responsible for the maintenance of universal peace, should be immediately involved in the practical process of setting up and putting in motion the mechanism of the international conference on the Middle East, which should be designed to find, on the basis of multilateral efforts, a reasonable balance among the interests of all the parties and to ensure lasting peace and security in the region.

We suggest that the members of the Security Council proceed to consultations to consider the relevant questions. The initiative in this matter, we believe, could belong to the permanent members of the Council. Conclusions and recommendations arrived at during such consultations could be considered at a formal meeting of the Council. In view of the particular importance of this question for the maintenance of international security, we propose that such meeting should be held at the Foreign Minister level. We hope that you, for

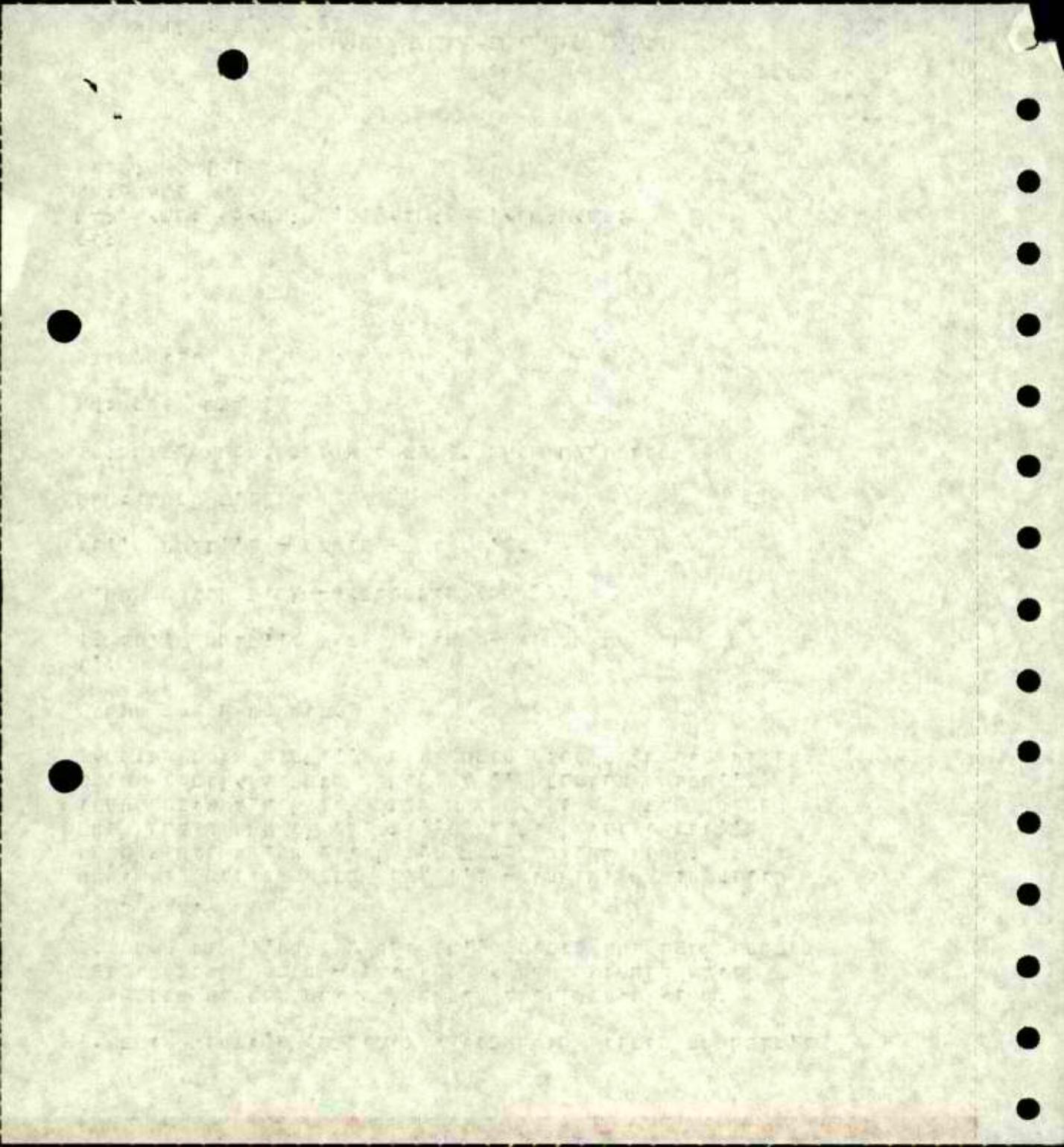
463 - P
102 - e11

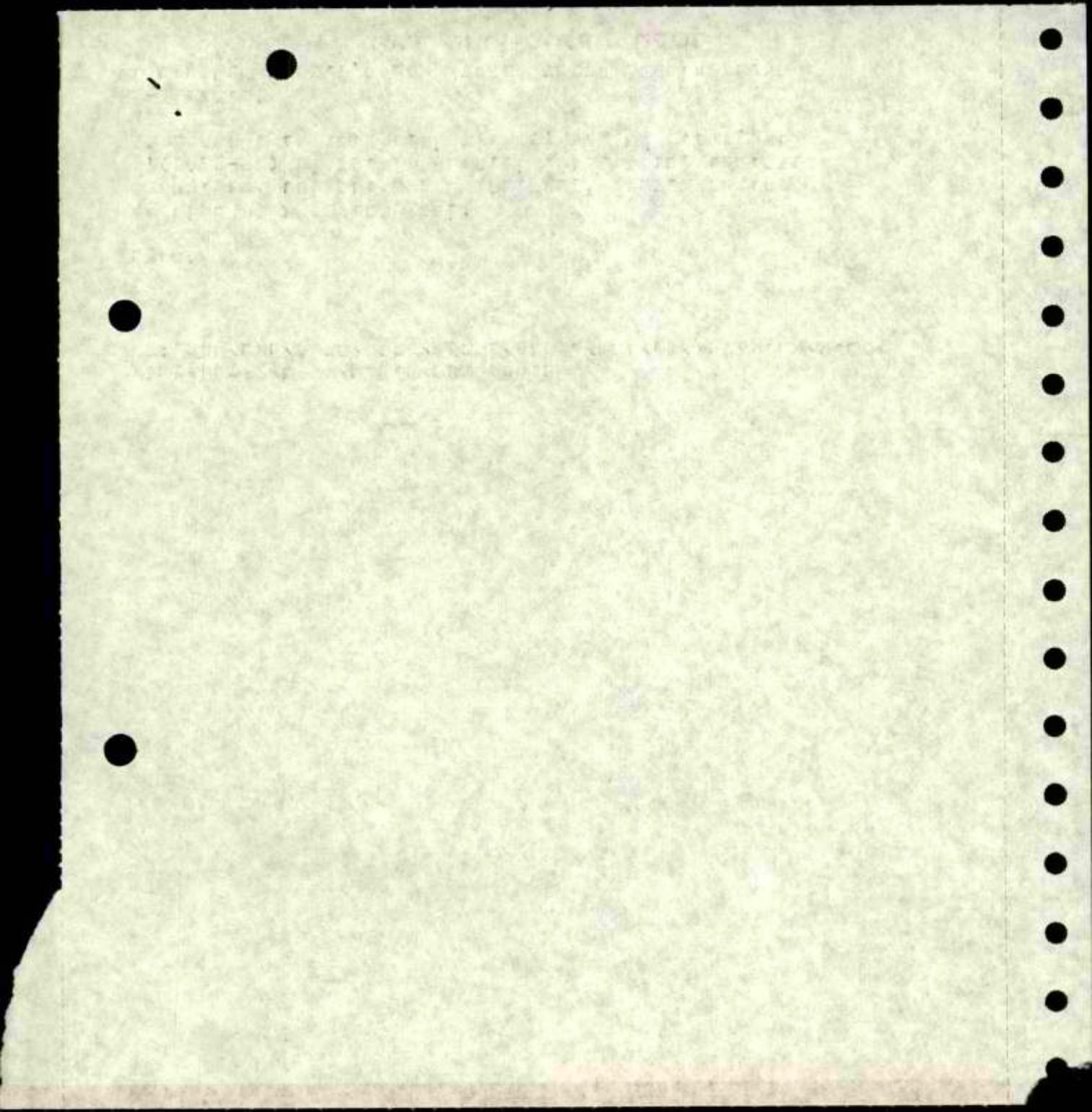
1/4

A/43/96
S/19442
English
Page 3

part, will use the means at your disposal and your personal authority to contribute effectively to a general agreement on immediate practical steps for the convening of an international conference on the Middle East.

E. Shevardnadze
Minister for Foreign Affairs
of the USSR

** נכנס

שמור

**

**

**

הודעת: 1,12983

אל: המשורר

מ-: ניו, נר: 422, תא: 200188, זח: 1630, זח: מ, טג: ש

נד: פ

שמור/מידוי

אל: מנהל ארבל 2

דע: סמנכל ארבל, השגריר בון

מאת: יוחנן בייך-נאו"מ

מועבי"ט-דו"ח גולדינג: שיחה עם שגרם"ג - אלכסנדר
גרן יודק.

1. פתחתי בהכנת פליאה ואכזבה שהצבעת גרמניה בנושא
לבנון. - השיב כי היה פעיל במיוחד בנסיון לשכנע לבנון
שלא להציג הצעת החלטה ולהסתמק בהצהרה נשיאותית של
מועבי"ט. טייע, לדבריו, לבריטיס בכל שלבי מהלכים אלה.

סיפר כי אף בלמזיות ניסו להשפיע על לבנון - ואפילו
אלג'יר פנתה בבירות והמליצה שלא להעלות הצעת ההחלטה.

אמר כי אף שגלבנון לא הסתיר, שגם הוא אישית סבור שיש
להסתמק בהצהרה נשיאותית - אך טען כי הוראות שה"ח
אל חוט היו חד משמעיות.

אמרתי כי נראה לנו כי על מועבי"ט לשמור על כבודו
ומעמדה ולא להיגרר לתרגילים ערביים המנצלים מועבי"ט
כזרוע נוספת למאבק נגדינו.

- הסכים והוסיף ביוזמתו שברור לו כי אש"פ מנסה באמצעות
מועבי"ט לבנות את יוקרתו שנפגעה חמורות בעיזת עמאן.

UNITED STATES DISTRICT COURT
SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK
IN RE: [Illegible Name]
Debtor.

CHAPTER 11 REORGANIZATION
OF [Illegible Name]
A CORPORATION
UNDER SECTION 1101 OF TITLE 11
OF THE UNITED STATES CODE
AND RULES THEREOF

IN RE: [Illegible Name]
Debtor.

CHAPTER 11 REORGANIZATION
OF [Illegible Name]
A CORPORATION
UNDER SECTION 1101 OF TITLE 11
OF THE UNITED STATES CODE
AND RULES THEREOF

IN RE: [Illegible Name]
Debtor.

CHAPTER 11 REORGANIZATION
OF [Illegible Name]
A CORPORATION
UNDER SECTION 1101 OF TITLE 11
OF THE UNITED STATES CODE
AND RULES THEREOF

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אמרתי כי עתה, לאחר ניתוח הדברים על ידי-אני מבין את הצבעתם עוד נחות. את הדברים שאמר הוא, התכונות אני לומר לו- והנה מצאתיו לא רק משוכנע אלא גם משכנע.

גימגם ואמר שהסבר היחיד שיכול לתת הוא "שקיבל הראות מפורשות מבורן לתמוך בהצעה הלבנונית".

אמרתי כי "ניוון שאנו יודעים אני מרשה לעצמי לומר לו גלויות" כי אני מבין שיקולים הציננים: ידעו מראש שמובטח ווטו אמריקני- ולכן נשודע מראש שהצעת ההחלטה לא תעבור, טברו כי מוטב להם, לגרמנים, שלא לפגוע ביחסיהם עם לבנון, עם ערביות אחרות ועם הבלמ"ז. אינני מסכים, אך "מבין" שיקול כזה מצד ברזיל או יפן, אמרתי, אך לא ציפינו שזה יהיה המודד להצעות ידידה נרנ"ג.

2. לנושא דו"ח גולדינג- עדיין אין בידי ידועות על כוונות הערבים ראש"מ. גולדינג יגיש דו"ח ביום שישי (22.1)- חברי מועבי"ט יעוינו בו ויתיעצו עם בירותיהם בסוף השבוע - טביר שביום ב' (25.1) יהיה כינוס בלתי פורמלי של מועבי"ט- וההמשך עדיין בטימן שאלה והוא תלוי בתוכנו של הדו"ח ובלחצי הערבים.

הוא אישית טבור שהמזכ"ל ירצה להגיש דו"ח שהועבדות בו תהיינה מאוזנות, כביכול, וההחלצות תהיינה ריאליסטיות וברות ביצוע.

3. שגרפ"ג אמר כי מרבית חברי מועבי"ט מוטרוים נכח שמאז 10/12 החזיר המזכ"ל לידי מועבי"ט את הטיפול בקידום ההסכם בנושא המפרץ, אך מאז עומד נושא זה בשוליים ומועבי"ט עוסקת בנושאים אחרים. טבור שגם הערביות וביחוד המפרציות, מעונינות שמועבי"ט תתפנה לדיון וטיפול בנושא המפרץ החשוב להן באמת. טביר, לכן, שהרוב ירצה - אם רק ניתן- לטפל בנושא יש"ע ודו"ח גולדינג בפרוטיל נמוך יחסית ובמהירות.

4. במהלך השיחה חזר כמה פעמים ואמר כי ידועה לנו עמדת ממרפ"ג בנושא תחולת אהבת ג'נבה על יש"ע, ותמיכתם בקידום תהליך השלום באמצעות AN INTERNATIONAL CONFERENCE. סיכמו כי נשמור על קשר יומי בנושאי מועב"יט.

נאר"מ

THESE ARE THE TERMS AND CONDITIONS OF THE CONTRACT...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

THE CONTRACTOR SHALL BE RESPONSIBLE FOR THE PROVISION OF ALL MATERIALS...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, המנכל, סמנכל, ממדרס, אמך, אירא, אירב,
ארבל, מזהים, מתאשטחים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

Handwritten text in red ink, appearing to be a signature or initials, possibly reading "M. J. M." or similar.

חוזם: 1,12999

אל: המשד

מ-: דוש, נר: 421, הא: 200138, זח: 2000, זח: מ, סג: טב

נד: @

סודי ביותר/מיד

אל: סמנכל צנ"א

שיחות המנכל המדיני ברושינגטון

א. שיחת המנכל המדיני עם מרבי (19.1)

נרבי פתח בשאלה האם המאורעות האחרונים בשטחים הם מנסול
 * אן גורם נטיית לקידום תהליך העלום. ביילין ענה שהם
 * החזירו את הנושא לתוך הנון גם בארה"ב וגם בישראל. ההרגשה
 * על להתכרצות היתה שבשנת 1938 יתקיימו בחירות בארה"ב
 * ובישראל ולכן לא יקרה משהו מיוחד בתהליך העלום וכל
 * שצריך וניתן לעשות הוא לשמור על הסטטוס קוו. לזכרון
 * של ביילין, אין כל אפשרות לשמור על סטטוס קוו וקיימת
 * * משום נן טננה לצנינה של התדרדרות. גבר בסיונה של ועידת
 * * עמאן הוסיף ביילין היתה הערכתו שהיא לא היתה הצלחה
 * * נה גדולה כפי שרבים ראוה. אילו היה תהליך מדיני כי
 * * אז החלטות עמאן אכן היו יכולות להחשב כהצלחה. בהעדר
 * * תהליך כזה ההחלטות רק מקשות.

האורעים בשטחים באו לנו בהתנעה אף כי לא היתה צריכה
 * להיות כל התנעה. אם יש התנעה הרי זה נכון שההתכרצות
 * * לא התחוללה קודם לכן. לא נראה כי היה תנכון מוקדם
 * * ומה שהתחולל הוצת על ידי הגפרור בזמנת תאונת הדרניס
 * * ורק אחי"כ עלו על הגל גם לפני רגם הנומנטליסטיים. לדעתו
 * * של המנכל המדיני ימשנו אולי האורעים אן בסוכו של
 * * זבר ירגעו הרוחות הן בשל האמצעים שישראל תפעיל והן
 * * בשל הלחצים הכלכליים שבהם יעמדו תושבי השטחים.
 * * אן ברגיעה לא צריך לראות נתרון כי היא עלולה להיות

מסמך 12999 סודי ביותר/מיד 19607 8.85

* זמניה. תושבי הסטרייט גילו את עצות ההשמעה של התמונות
 * המשוררות והמראות ילד ערבי זרוק אבל על היל ישראלי
 * חמום. השוט בן יש צורך בסידוש הפעילות לנען הציאת
 * פתרון חינוכי. מעבר לאירועים כסיבה לחידוש הנעילות
 * צדין להביא בחשבון שאי עשייה הביא לאכזב אותם הישגים
 * שאליהם הגענו עד נה באמצעות ההחליץ המדיני. אין
 * נחשדו בשיונות הן לגבי הצד הפרוצדורלי והן לגבי התוכן.
 * אפשר לנסות ולהחייב את המנהל המעמיק לגבי הצד הפרוצדורלי
 * ואנשו גם לדון בהיבטים הקטוריים למהות נגון בנתונות
 * רבות. גם עמדת בניהם עשויה עדיין לינון והגנה
 * שכן הסובייטים לא הגיבו באופן כדורלי לחש הנקודות
 * שהעלה מרמי בנני כוליאקוב בקיץ 1987. בשלב זה עברה
 * השיחה לדווח על הודעת גוסטימוב על השלחת ישראל למוסקבה
 * ועל נגישת כרביק עם טרטוב בהלסינקי.

* השגריר ארו חזר לנסולל השיחה המקורי ואמר שאנשו לדון
 * באפשרות לפתרון ביניים שבמנאים הנוכחיים יותר קל
 * להשיג. מרמי ענה שהם קראו בעניין מאוחר של עזר ויצמן
 * והוא ביקש לדעת האם העיונות שבו הם נחלו רבים בישראל.
 * מרמי הוסטף שגישת המזכיר היא שאמנם זו שנת בחירות
 * בארה"ב ובישראל. בשלב זה לא ברור להם עם אילו רעיונות
 * יבוא מובארק. ביילין העיר כי נראה שמובארק מטרור
 * מאוד מהארועים בשטחים. מרמי הוסיף כי מחמ'ד קירוזזה
 * שאנשו יהיה לקדם את פתרון שאלה טאבה. בטלב זה נכנס
 * לשיחה אייב טנר שהעיר כי מנרל השוד רהמי נבקש שהוא
 * סופר. לא יבוא להנשו השיחות בארץ כי ישראל רוצה
 * לנסות שוב את רעיון הנשרה הטריטוריאליה בטאבה זאת
 * על אף הסרב המצרי המוחלט לדון באלטרנטיבה כזו.

* השיחה חזרה לנושא העיקרי כאשר מרמי ענאל האם העור
 * ביניים הוא קל יותר להשגה וביילין ענה שבענייני מהות
 * קשה יותר להשיג הינו הסכמה בישראל מאשר בעניין הפרוצדורלי
 * ולאן זורקא על הנעילה הנילארית. מה שחטוב הוא
 * שתהיה גם מעורבות אנ ריקאיה. יתכן שגם למובארק יש רעיונות
 * כי ברור שהוא חש צורך לנסולל. מהו הוזק מעמדו בעקבות
 * חידוש היחסים עם נדינות ערב ונאיון הוא דצוי בלחץ
 * שכן הוא נוהקן נבית על המטן קיום היחסים עם ישראל
 * למרות הארועים בשטחים.

* המנכל המדיני הוסיף שאולי כדאי לתזור גם לרעיון של

330987 8.11.87 10:00 AM

* הגירסה המוגבלת של הוועדה הבינלאומית בחסות שתי המעצמות
 * נהג גנ שלא כל ברטיה נבדקו (מרטי: אכן לא נבדקו) מכל
 * אנקוט חשוב שהתהליך ימשך. השגור ארד הוטין שמאמץ
 * אמריקאי יתקבל בישראל ביתר הבנה מאשר בעלתנות של גורמים
 * אחרים שאולי חושבים שהמאורעות בשטחים יצרו נתח למעלתנות
 * כזו. וילקוקט שאל האם המשך התהליך יעשה מהמקום שבו
 * נמצא או תוך עקיפת ההכשולים שנוצרו והנכח הנדיבני
 * ענה שצריך להחליט את בסיס ההסכמה המשותפת ולא חשוב
 * כיצד זה ייעשה. הוסיף שכל אף ההיסטוריה שהושגו
 * בתחום הפרוצדורה יש הרגשה שרובו זמן רב על תחום
 * זה ולא נעשה ניאמץ בעניין הההרות מאז 1.9.82. ביולין
 * העיר ששני ההחלטות אינם מבטלים האחד את השני. נדאי
 * לדעתו לעשות STOCKTAKING (ומדעי העיר שהם

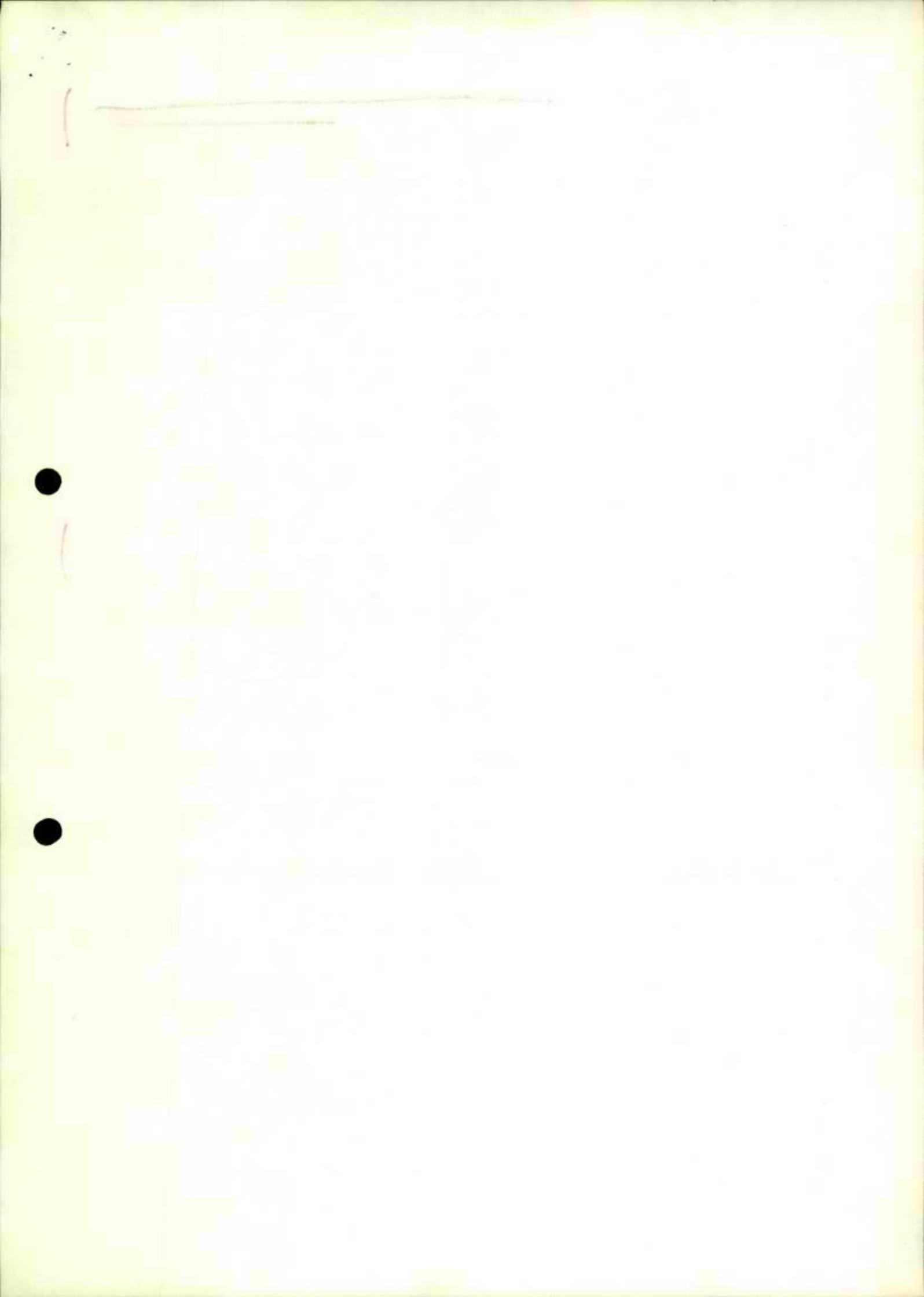
* מעדינים את הניכוח
 * EXPLOZATION) עם כל המעורבים
 * בעניין. וילקוקט חזר ושאל האם קל יותר למצוא בישראל
 * הסכמה על מהות או על תהליך וביולין ענה שגם הדינור
 * על התהליך מייצג וריכוח על המהות אבל יש מבנה משותף
 * והוא הנכונות להגיע להסכמה על הסדר ביניים

* המנכ"ל המדיני העיר שייאיכות החיים יי אינה יכולה להיות
 * נתון ומדעי שהסכים שזה לא תהליך לתהליך המדיני אמר
 * שבניז נדאי לפעול בתחום זה. מדעי חזר ושאל האם יש
 * דעיונות נוספים כי בדיקת נצאי בשלעצנה לא תועיל.
 * ביולין ענה שהכוונה היא לא רק לבדיקת נצאי אלא לנשהו
 * שיהחיל בזה וימשך בניאמץ נהגו נתח למשל SHUTTLE DIPLOMACY
 * שיתפול במציאת הסכמה והרחבתה. סוכר שאל האם ביקורים
 * נאלו עלולים ללבות דווקא הפרעות והפגנות וביולין
 * אמר שדווקא העוד תנועה עלול להביא לכן. מדעי אמר
 * שישמח להעביר כל ועיון חדש שלנו למזכיר. נכחו בשיחה
 * נציגת מדעי וג'ויג'יאן וילקוקט, סוכר הולצמן וקירובי
 * ומצדנו ביולין ארד, ערן ולשם - שטיין .

* ג. שיחה המנכ"ל המדיני עם קולין נאורל- הנדעצה לבטחון
 * לאומי(19.1).

* נאורל נתח באומרו שהמצב הודע מאז ביקורו של שהוט נאן
 * (שנאורל נפגש עמו ע.מ.ע.) ביולין אמר שנתנסנו בהפתעה
 * דגם המחשבה שנוכל להגיע את המצב בתוך שבוע לא הוכחה
 * כנכונה. המצב בשטחים הרבה יותר טוב מאשר תחת שלטון

8 84 6406
 22 חלקי תעודת גייה טל 36667

* ירון אבל הצעירים היוצאים לוחבות לא יודעים זאת ואין
 * להם למה להשוות. ההנגנון התחילו בצורה טכניקלית ולא
 * היו כנראה מאורגנות על ידי אש"ף אך זה עלה על הגל
 * אולי כדי להוכיח שהחלטות עמאן מעוללות תוקף. ואש"ף
 * נשאר הגורם הדומיננטי בשטח דבר שהור גם נכון מבחינת
 * העובדות. נוצרה קואליציה נודדה שבה נמצאים גם אש"ף
 * וגם החוגים הפרזונטליסטים עם ייצוביי של בני 16
 * 14.

* השאלה העיקרית המשין ביילין היא מה יקרה אחרי שנשקיע
 * את הנצב והלחץ הכלכלי יעשה את שלו. קינת סתירה בין
 * הצורך להמשין בפעילות פוליטית לקראת השגת נתרון לבין
 * הלוח הנוליטי המראה על בחירות כאן ובישראל. לפני
 * כמה שבועות היתה אולי תחושה שאפשר להמדין ל-1989 אך
 * הארועים ומספר ההורגים ההזיור את נושא המדינת לסדר
 * היום.

* מאורל אמר שמסכים עם הניתוח לגבי הדור הצעיר שאין
 * לו למה להשוות את הצבו ומסכים שיש כאן מדוקט שכן
 * היום יש לצעיר הכלשהינאי יותר מרחב וחופש לבטוי טכנולוגי.
 * לזכרו של מאורל יהיה קשה להניע את תהליך השלום בשל
 * הבהירות ובשל אי הבהירות לגבי ההכנות שהושגו עם חוטיין.
 * הבעיה היא אין לטפל בכל זאת בתסכול הדור הצעיר ומכאן
 * מסקנתם שצריך להשקיע משאבים בהקלת הנצב הכלכלי.

* ביילין אמר שהוא רבין ארנב את הרצון לשנר את איכות
 * החיים אך זה לא יספיק כי התסכול אינו על רקע כלכלי. אוקלי
 * התערב בשיחה ואמר שברגע שצץ מנהיג הוא מיד מוצא
 * עצמו בכלא או בירון. ביילין חזר ואמר שאינו נראה תרומה
 * משוערת לנתרון הבעיה בעזרת שינוי איכות החיים. הצעדים
 * שנקטנו בתחום זה לא מנעו זריקה אנילו אכן אחת. בהעדור
 * ההתחוויות מדיניות לא תהיה תועל בכל הצעדים הכלכליים
 * דניס רוב אמר שנכון שהמונח QUALITY
 * OF LIFE נתנקט כמילת צופן להפיכת הביבוש להיות מקובל
 * אך הם התכוונים ברונח זה למשירים שואנשרו גם בטוי
 * פוליטי ויהיו גם בניהנת תרופים לנלן רונניין להצטרף
 * להתליון. דוס הוטיף שעלינו למצוא דרנים לאנשו פעילות
 * פוליטית מטוימת נרחבת יותר נמה שאנו רואים כיום כמו
 * למשל בוירות לראשי ערים. ביילין אמר שצריך לעמול
 * ב-1983 בדרך שתאפשר אהיני את המסן הפעילות. אפשר

6406 8 55

* לדון על פעילות כלכלית אך יש גם צורך בפעילות דיפלומטית
* כמו דווקא אצל חוטיין על מה שניהן לעשות היינו מעין
* STOCKTAKING.

* דניס רוס אמר שהם מבינים שנוצר מצב חדש המצריך יותר
* URGENCY
* ריהן מאמילו הטורונט רואים זאת כן לאור חששם שההחלטות
* בשטחים יהיו נודול לחקוי במקומות אחרים. אוקלי הוסיף
* שכבר אמרו לנובארק שהיו רוצים לשתמע על דעיונות הדשים
* אך הוא מצידו רוצה לראות מה ארהב עושה. ביילין העיר
* שבשלב זה לא ברור אם יבוא עם דעיונות הדשים אך מצרים
* בודאי נתוחה להצעות דעיונות.

* בשלב זה נסתיומה השיחה עם מאורל והיא נמשכה רק עם
* דניס רוס. האחרון אמר כי עד כה לא התקבלו תשובות
* לשאלות של מרבי לנוליאקוב וזה נובע בודאי כנן שאין
* הם מרגישים צורך לחץ או התפתחות כזו הנצריכה תשובה
* מציודם. זה דומה להצב במרוץ שגם בו הם משהים תשובה
* לגבי החלטת מדעבי'ט שניה על אמברגו ורק לחץ מדיונות
* ערב מאלצה להערב על שנוי בעמדתם. להערכתו של רוס
* "החשיבה החדשה" בנוסקבה לא יושמה עדיין לגבי המזה'ת
* וסדר הינט על גורבצ'וב עדיין לא כולל את המז'ת.

* על זוטוב אמר שהוא CREATIVE
* על פוליאקוב שהוא אינטלגנטי אך הייצג את הקו הניסודתי
* וכל עוד הוא בתפקידו קשה לצנות לשינוי אך כמובן שהם
* האמריקאים ימשיכו ב- PROBING

* כובס הוסיף שבשלב זה הם ינגרדיס בראשם י' אך ברור
* לו שהם יצטוו לחזור ולעשות REINVESTIGATING OF
* WHERE WE ARE. הרעיון של הסדר בנייט
* נראה לו נשורה בדיקה ויובן שהידין נמצא בו ענין גם
* אולי מנון חששו מעלית כרחו של ערמאת. רוס הרהר בקול
* ואמר כי המזכיר אנכב אינו ארהב עליחיים מיוחדים אך
* נתון שושקול בחיוב הרעיון של שיגור הישהו למזה'ת.
* י' זהו המשל בשנתו האחרונה והשאלה היא מה ההון הפוליטי
* שהוא מוכן להשקיע זאת על אף שהמזכיר מאד מהעניין
* באזור'י.

* נכחו מציודם מאורל, אוקלי ורוס מצידנו ביילין ערן ולטט
* -שטיין.

6406 8.84

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 6
עותק 4
מס' 32

ערן

*תב: שהח, רהמ, טהבט, מנכל, ממנכלר/מרכז, רט, אמנ, בירן, מצפא

מס' 8406
דולר ושות' בע"מ, טל. 3667

רחיפות: מידרי לבוקר סוג כסחוני: שמו	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1 מתור: 5
תז"ח: 202020	המשרד	אל:
נר: 00428		דע:
	נאו"ם	מאת:

אל: מנהל ארכל 2
דע: סמנכל ארכל
מאת: יוחנן ביין

פגישת המזכ"ל - השגריר נתניהו (20.1)

נכחו גולדינג ובסנהיים, ומצידנו ביין ויששכרוף,

הפגישה היחה ביוזמתנו.

1. השגריר תיאר מגמת הרגיעה המסתמנת כיש"ע - סקר ההשפעה החיובית של שתי הצקעות ארה"כ האחרונות כמועבי"ט שכוונתן לשלוח מסר שלא לנצל מועבי"ט לדיונים עקרים.
2. המזכ"ל סיפר שהדוח יפורסם ביום ו' כדי לאפשר לנציגים לעיין בו במשך השבוע. צפוי שיהיה דיון ביום שני.
3. גולדינג סיפר כי שמע על מפגש שרי חוץ ערביים בתוניס כשבת, והיו ידיעות כי כמה מהם מתכננים להגיע לניו יורק מיד אחריו. אין לו אישור ממקורות ערביים אלא על קיום המפגש.
4. המזכ"ל אמר שלא היה לו קשר עם נציגים ערביים - הבלמ"ז מתכוננים לקראת דיון על הדוח - ולכן נראה שיהיה דיון. לא שמע על הצעת החלטה אפשרית. אמר שהדו"ח שהוא מכין הוא ארוך ויהיה דרוש זמן לנציגים לקראו בעיון. אמר שהדו"ח יסודי, מלא עובדות, מתבסס על ביקורו של גולדינג וכולל גם המלצות. לא פירט מה הן.
5. גולדינג אמר שמזכירות האו"ם סבורה שיהיה זה לא נבון להיכנס לדיון סוער בעקבות הדו"ח - ואמרו דעתם זו לנשיא מועבי"ט (הבריטי) שדעתו כודאי תהיה לה השפעה על מהלך העניינים.
6. השגריר עמד על ענינו של אש"ס בתמשך ההסתה והמהומות כשטח וניצול מועבי"ט כאן לשיקום יוקרתו. מה שקורה כמועבי"ט יש לו השפעה כשטח - והאינטרס המשותף של המזכ"ל ושלנו הוא להביא לרגיעה מוקדם ככל

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

מנהל ארכל 2
סמנכל ארכל
יוחנן ביין
202020
00428

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג בטחוני:		מתוך: 5
תז"ח:		א ל :
נר : 428		ד ע :
		מאת :

האפשר.

7. המזכ"ל שלף את דו"ח העיתונות העולמי היומי שמכינה עבודתו מחלקת המחקר ואיסוף המידע (ג'ימס ג'ונה). לוטה הקטע על יש"ע. אמר כי ממליץ שננהג באיפוק מירבי כדי לשמור על מצב רגוע.

8. השגריר עמד על ההיזון ההדדי של מה שקורה באו"ם על הנעשה בשטחים - וחשוב שמה שייכתב כאן יהיה מאוזן וישקף את המצב בקונטקסט הנכון - ומח גם שמדובר בדו"ח ארוך, כדברי המזכ"ל.

ביקור גולדינג אושר כמחנות הערכה אישית למזכ"ל - ומתוך הערכה זו אנו מצפים לדו"ח מאוזן.

9. המזכ"ל אמר כי ידווח על ממצאי גולדינג ועל הצורך הדחוף לקדם את תהליך מציאת הפיתרון לבעייה.

10: השגריר התייחס לכך כדו"ח מבקש להמליץ על "דרכים לשמירת הבטחון וההגנה של התושבים" - וכרוך שתחום זה הוא באחריותה הכלעדית של ישראל.

ביקורו של גולדינג במחנות יחד עם צוותי סלויזיה ועיתונות עוררו תסיסה ומהומות שכן תנועותיו היו ידועות מראש למארגני המהומות. מבקש להבהיר התנגדותנו לנסיונות להתערב כעתיד בנושאי ביטחון, שהם בתחום אחריותנו, כאמצעות שליחויות נוספות.

11. גולדינג אמר שמניח שקיבלנו דיווחים מלאים על שיחותיו עם שה"ח ושהב"ט שבהם אמר הוא חד משמעית שברור לו שאחריות לסדר ובטחון בי"ש היא כלעדית בידי ישראל, כל הגדרה אחרת עומדת בסתירה לדרישות אמנת ג'נבה. הסכים כי צוותי הסלויזיה לא הועילו לביקורו דטעו כי ניסה להתחמק מצוותות הכתבים, הצליח רק בביקורו בכלאטה בשבת - ושם אמנם נפגש עם נכבדים, התקלו סביבו כמאתים איש, אך לא הייתה

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דחיפות:	<p align="center">מחלקת הקשר ניו-יורק</p> <p align="center">טופס מברק</p>	דף: 3-
סוג כטחוני:		מתור: 5-
תז"ח:	א ל :	
נר :	ד ע :	
428	מאת :	

- 3 -

כל אלימות ולא היו הפגנות, עד שהגיע סיור צה"ל והחל לירות כדורי גומי. סיבת ההפגנה במקרה זה לא היתה ביקורו של גולדינג, טען, אלא התערבות צה"ל.

לעומת זאת ברפיח היו מהומות עם הגיע צוות הטלויזיה. דוחה את טענת השגריר כי נוכחות נציג או"ם הוא הגורם למהומות. הגורם בכל מקרה חיח נוכחות צוותי הכתבים או צה"ל.

12. השגריר אמר כי בהתייחסות לתהליך המדיני בדו"ח המזכ"ל, מקווה שהמזכ"ל יתייחס ל-242 - 338 והסכמי קמפ דויד כבסיס לתהליך השלום - שכן ידוע למזכ"ל שלא נקבל המלצות החורגות מכך. אמר כי שמח לשמוע מגולדינג בפגישתם ליד מועבי"ט כי הדיבורים על הצבת משקיפים הם "דיסקאיןפּוֹרְמַצְיָה" ומבהיר כי גם רעיונות של ניצול אירגוני או"ם קנזמים לצרכים שלא לשמם הוצבו כשטח - ייראו כהפרת המנדט שלהם - ויעמיד קיומם כשטח בסימן שאלה.

הזכיר עינינה של ממשלת ישראל בקידום כלכלי והומניטרי - וכל סיוע בשטחים אלה יתקבל בברכה.

13. המזכ"ל אמר כי מכיר היטב את עמדות ישראל, הוא אוביקטיבי וריאליסטי. אם יהיה דיון סביב הדו"ח הוא מקווה שיהיה רציני וקונסטרוקטיבי. הוא, המזכ"ל, ינסה להשפיע בכיוון זה. חזר ואמר שהדו"ח יהיה ענני - לא יזמין דיון אך אם לגיע לדיון מקווה שיהיה קונסטרוקטיבי. הדו"ח נוסח כך שיחייב גישה עטיינית.

14. השגריר אמר כי קשה לו להאמין שהקבוצה הערבית לא תנצל את הדו"ח לרעה בנסיון לקדם את מאבקה נגדינו.

15. המזכ"ל העיר (כחיוך) כי אנו מכירים הקבוצה טוב ממנו - אין בכוחו למנוע יוזמות לא רצויות, והם יפעלו כפי שיפעלו.

אישור:	שם השולח:	תאריך:
--------	-----------	--------

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 4
סוג בטחוני:		מחור: 5
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
428		מאת :

- 4 -

- 16. גולדינג העיר כי גישה נשיא מועב"ט חשוכה וקובעת - דיון פולמוס לא יועיל, ורצוי שבהתייעצויות מועב"ט ישקלו בצורה שקטה ועניינית כיצד להגיב לדו"ח. המליץ שהשגריר ידבר שוב עם שגבריטניה וינסה להשפיע בכיוון זה.
- 17. המזכ"ל אמר כי גם הוא יראה את קריספין טיקל מחר (21.1).
- 18. השגריר העיר כי גם לגבי לכנון איש לא רצה כדיון ובכל זאת היו דיון והחלטה.
- 19. המזכ"ל הגיב בצחוק ואמר - " מדיון זה יצאתם הרי אתם המנצחים".

נאו"ס

תאריך: 20.1.88	שם השולח: יוחנן כיון	אישור:
----------------	----------------------	--------

NEWS DISTRIBUTION SECTION
OFFICE FOR RESEARCH AND
THE COLLECTION OF INFORMATION

428 5/5

For internal use only

POLITICAL INFORMATION BULLETIN
News Agencies on Current Political Issues
20 January 1988, 4.30 p.m.

RECEIVED
JAN 21 1988

MIDDLE EAST: The food situation in the Palestinian refugee camps in the West Bank and Gaza is "serious but not critical yet," a UN spokesman said, quoting UNRWA sources. (AFP - United Nations)

Israeli Minister of Police Haim Bar Lev said today that the Government would impose curfew in East Jerusalem if disorder continued. (AFP - Jerusalem)

Israeli troops severely beat more than 50 Palestinians at a refugee camp in the Gaza Strip after Defence Minister Yitzhak Rabin vowed to use "might, power and beatings" to crush unrest, UNRWA officials said today. Five required hospital treatment. (REUTER - Gaza)

A Palestinian official said today Egypt and the PLO have reached identical viewpoints on the Palestine issue and Egyptian President Hosni Mubarak will convey it to the United States and some Western European countries during his forthcoming tour. (XINHUA - Cairo)

The spiritual leaders of Sunni and Shiite Moslems in Lebanon today issued a joint communiqué calling for a general strike in solidarity with the Palestinian struggle against Israeli occupation. They appealed to stage a general strike in Arab and other Islamic countries on Friday to support the Palestinians. The groups and factions backed by Syria and Iran quickly announced support in separate statements. (XINHUA - Beirut)

In a statement distributed in Beirut, the pro-Iranian paramilitary Islamic Resistance affirmed that it killed "six members of a Zionist patrol" in a mine explosion in south Lebanon today. (AFP - Beirut)

AFGHANISTAN: Afghan President Najibullah, meeting with a group of foreign journalists, said today his Government was non-Marxist and was committed to non-alignment after the withdrawal of Soviet troops.

END

* תאריך : 88.01.20 החוק-מחלקת הקשר *

* דף 1 מתוך 6 *

* עותק 3 מתוך 32 סודי ביותר *

* 12999 ^{284/3}

** נכנס *

* חוזם: 1,12999 *

* אל:המשרד *

* ת-:רוש,נר:421,תא:200188,זח:2000,דח:מ,סג:טב *

* נד:*

* סודי ביותר/מידוי *

* אל:סמנכל צמ"א *

* שיחת המנכל המדיני בוויינגטון *

* א.שיחת המנכל המדיני עם מרני (19.1) *

* מרני מתח בשאלה האם המאורעות האחרונים בשטחים הם מכשול
* או גורם מסייע לקידום תהליך השלום . ביולין ענה שהם
* החזירו את הכושר לטווח היום גם בארה"ב וגם בישראל. ההרגשה
* עד להתפרצות היתה שבשנת 1988 יתקיימו בחירות בארצות
* רבישראל ולכן לא יקרה משהו מיוחד בתהליך השלום וכל
* אשריין וניתן לעשות הוא לשמור על הסטטוס קוו. לדבריו
* של ביולין, אין כל אפשרות לשמור על סטטוס קוו וקיימת
* אפשרות בן סכנה רצינית של התדרדרות. כבר בסיומה של ועידת
* עמאן הוסיף ביולין היתה הערכתו שהיא לא היתה הצלחה
* כנה גדולה כפי שרבים ראוה. אילו היה תהליך מדיני כי
* אז החלטות עמאן אכן היו יכולות להחשב כהצלחה. בהעדר
* תהליך נזה החלטות רק מקשות.

* האורעים בשטחים באו לנו בהפתעה אף כי לא היתה צריכה
* להיות כל הפתעה. אם יש הפתעה הרי זה בכך שההחלטות
* לא התחוללה קודם לכן . לא נראה כי היה תכנון מוקדם
* ומה שהתחולל הוצת על ידי הגנרל בדמות תאונת הדרךים
* ורק אחי"ב' שלו על הגל גם אשנ' וגם המונמנטליסטים . לדעתו
* של המנכל המדיני ימשכו אולי האורעים אן בסופו של
* דבר ירגעו הרוחות הן בשל האמצעים שישראל תפעיל והן
* בשל הלחצים הכלכליים שבהם יעמדו תושבי השטחים .
* אן ברגיעה לא צריך לראות בתרון כי היא עלולה להיות

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
FROM: SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

RE: [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible text block]

[illegible text block]

משרד החוץ-מוחלקת הקשר

דן 2 מהון 6
עותק 3 מהון 32

* זמנית. תושבי השטחים גילו את עצמת ההשפעה של התמונות
 * המפורסות והמדאות ילד ערבי זדוק אבל על חיל ישראלי
 * המוש. משום כך יש צורך בחידוש הפעילות למען מציאת
 * פתרון מדיני. מעבר לאירועים נסיבה לחידוש הפעילות
 * צריך להביא בחשבון שאי עשייה תביא לאבוד אותם הישגים
 * שאליהם הגענו עד כה באמצעות התהליך המדיני. אין
 * מהסור ברעיונות הן לגבי הצד הפרוצדורלי והן לגבי התוכן.
 * אפשר לנסות ולהרחיב את המבנה המשותף לגבי הצד הפרוצדורלי
 * ואפשר גם לדון בהיבטים הקשורים למהות כגון בפתרונות
 * ביניים. גם עמדת בריה"מ טעונה עדיין לימוד והבהרה
 * שכן הסובייטים לא הגיבו באופן נורמלי לחמש הנקודות
 * שהעלה מרמי בכני פוליאקוב בקיץ 1987. בשלב זה עברה
 * השיחה לדונה על הודעת גרטימוב על משלחת ישראל למוסקבה
 * ועל גישת נוביק עם טרטוב בהלטינקי.

* השגריר ארז חזר למסלול השיחה המקורי דאמר שאפשר לדון
 * באפשרות לפתרון ביניים שבתנאים הנוכחיים יותר קל
 * להשיגו. מרמי ענה שהם קראו בעניין מאהרו של עזר ויצמן
 * והוא ביקש לדעת האם הדעיונות שבו הם נחלת רבים בישראל.
 * מרמי הוסיף שגישת המזכיר היא שאמנם זו שנת בחירות
 * בארזה ובישראל. בשלב זה לא ברור להם עם אילו רעיונות
 * יבוא מובאק. ביילין העיר כי נראה שמובאק מוסר
 * מאד מהאירועים בשטחים. מרמי הוסיף כי מחמ"ד קיוותה
 * שאפשר יהיה לקדם את פתרון שאלה טאבה. בשלב זה נכנס
 * לשיחה אייב סופר שהעיר כי מנבל משרד רה"מ חוקש שהוא
 * עוטר. לא יבוא להמשן השיחות בארץ כי ישראל רוצה
 * לנסות שוב את רעיון הנשמה הטריטוריאלית בטאבה זאת
 * על אף הסרב המצרי המוחלט לדון באלטרנטיבה כזו.

* השיחה חזרה לנושא העיקרי כאשר מרמי שואל האם הסדר
 * ביניים הוא קל יותר להשגה וביילין ענה שבענייני מהות
 * קשה יותר להשיג היום הסכמה בישראל מאשר בעניין הפרוצדורלי
 * ולאור דווקא על הרעיון הבינלאומית. מה שתשוב הוא
 * שתהיה גם מעורבות אמריקאית. יתכן שגם למובאק יש רעיונות
 * בני ברור שהוא חש צורך למעול. מחז הוזק מעמדו בעקבות
 * חידוש היחסים עם מדינות ערב ונאיידן הוא מצוי בלחץ
 * שכן הוא מותקף מבית על המשן קיום היחסים עם ישראל
 * למרות האירועים בשטחים.

* המנבל המדיני הוסיף שאולי כדאי לחזור גם לרעיון של

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as several lines of a letter or document.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

משרד החוץ-נחלקת הקשר

דף 3 מתוך 6
עמק 3 מתוך 32

* הגירסה המוגבלת של הוועדה הבינלאומית בחסות שתי המצומות
* מה גם שלא כל פרטיה נבדקו (מרפי: אכן לא נבדקו) מכל
* מקום השגריר שהתליין ימשן . השגריר ארז הוסיף שמאמץ
* אמריקאי יתקבל בישראל ביתר הבנה מאשר בעלתנות של גורמים
* אחרים שאולי הושבים שהמאורעות בשטחים יצרו פתח לבעלתנות
* נזר. וילקוקס שאל האם המשן התהליין יעשה מהמקום שבו
* נמצר או תוך עקיפת המכשולים שנוצרו והמנכל המדיני
* ענה שצריך להרחיב את בסיס ההסכמה המשותפת ולא חשוב
* כיצד זה יעשה. מרפי הוסיף שעל אף ההישגים שהושגו
* בתחום המוצדקה יש הרגשה שבוזבז זמן רב על תחום
* זה ולא נעשה מאמץ בעניין המהות מאז 1.9.82. ביילין
* העיר ששני התחומים אינם מבטלים האחד את השני. כדאי
* לדעתו לעשות STOCKTAKING (ומרפי העיר שהם
* מעדיפים את המונח

* (EXPLOZATION) עם כל המעורבות
* בעניין. וילקוקס חזר ושאל האם קל יותר למצוא בישראל
* הסכמה על מהות או על תהליין וביילין ענה שגם הויכוח
* על התהליין מייצג וויכוח על המהות אבל יש מבנה משותף
* והוא הנכונות להגיע להסכמה על הסדר ביניים

* המנכל המדיני העיר ש"איכות החיים" אינה יכולה להיות
* בתורן ומרפי שהסכים שזה לא תהליין לתהליין המדיני אמר
* שבנ"ז כדאי למעול בתחום זה. מרפי חזר ושאל האם יש
* רעיונות נוספים כי בדיקה מצאי בשלעצמה לא תועיל.
* ביילין ענה שהכוונה היא לא רק לבדיקה מצאי אלא לנשהו
* שיתחיל בזה וימשן במאמץ נמשן כמו למשל SHUTTLE DIPLOMACY
* שתטפל במציאת הסכמה והרחבתה. טוטר שאל האם ביקורים
* כאלו עלולים ללבות דווקא הפרעות והפגנות וביילין
* אמר שדווקא העור תנועה עלול להביא לכן. מרפי אמר
* שישמח להעביר כל רעיון חדש שלנו למזכיר. נכחו בשיחה
* מציוד מרפי, זג'ריג'יאן, וילקוקס, טוטר הולצמן וקירבי
* ומצדנו ביילין, ארז, ערן ולשם -שטיין .

* ב. שיחת המנכל המדיני עם קולין כאוול- המועצה לבטחון
* לאומי (19.1).

* כאוול פתח באומרו שהמצב הודע מאז ביקורו של שהוט כאן
* (שכאוול נפגש עמו ע.ע.). ביילין אמר שתפסנו בהפתעה
* וגם המחשבה שנוכל להרגיע את המצב בתוך שבוע לא הונחה
* כנכונה. המצב בשטחים הרבה יותר טוב מאשר תחת שלטון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 6
עומק 3 מתוך 32

* ירדן אבל הצעירים היוצאים לרחובות לא יודעים זאת ואין
* להם למה להשוות. ההסגנות התחילו בצורה ספונטנית ולא
* היו כנראה מאורגנות על ידי אש"ף אך זה עלה על הגל
* אולי נזי להוכיח שהחלטות עמאן משוללות תוקף. ואש"ף
* נשאר הגורם הדומיננטי בשטח דבר שהוד גם נכון מבחינת
* העובדות. נוצרה קואליציה מוזרה שבה נמצאים גם אש"ף
* וגם החוגים הפונדמנטליסטים עם "צבא" של בני 16
* 14.

* השאלה העיקרית המשיך ביילין היא מה יקרה אחרי שנשקט
* את המצב והלחץ הכלכלי יעשה את שלו. קימת סתירה בין
* הצורך להמשיך בפעילות פוליטית לקראת השגת פתרון לבין
* הלוח הפוליטי המראה על בחירות כאן ובישראל. לפני
* כמה שבועות היתה אולי תחושה שאפשר להתמקד ל-1989 אך
* האירועים ומספר ההרוגים החזירו את נושא המז"ת לסדר
* היום.

* במאורל אמר שמטכ"ס עם הניתוח לגבי הדור הצעיר שאין
* לו למה להשוות את מצבו ומטכ"ס שיש כאן פרדוקס שבן
* היום יש לצעיר המלשתינאי יותר מרחב וחופש לבטוח הטכנולוגי.
* לדבריו של מאורל יהיה קשה להניע את תהליך השלום בשל
* הבהירות ובשל אי הבהירות לגבי ההבנות שהושגו עם הוסיין.
* הבעיה היא אין לטפל בכל זאת בתסכול הדור הצעיר ומכאן
* מסקנתם שצריך להשקיע משאבים בהקלת המצב הכלכלי.

* ביילין אמר שהוא מבין אמנם את הרצון לשפר את איכות
* החיים אך זה לא יספיק כי התסכול אינו על רקע כלכלי. אוקלי
* התערב בשיחה ואמר שברגע שצץ מנהיג הוא מיד מוצא
* עצמו בכלא או בירדן. ביילין חזר ואמר שאינו רואה תרומה
* משמעותית לפתרון הבעיה בעזרת שינוי איכות החיים. הצעדים
* שנקטנו בחוסר זה לא מנעו זריקת אפילו אבן אחת. בהעדר
* התפתחויות מדיניות לא תהיה תועל בכל הצעדים הכלכליים
* דניס רוס אמר שנכון שהמונח QUALITY
* OF LIFE נתפס כמילת צופן להפיכת הניבוש להיות מקובל
* אך הם נתכוננים במונח זה למנשירים שאמשרו גם בטוי
* פוליטי ויהיו גם בבחינת תמריצים למלך הוסיין להצטרף
* לתהליך. רוס הוסיף שעלינו למצוא זרנים לאנשר מעילות
* פוליטיות מסוימת נרחבת יותר ממה שאנו רואים כיום כמו
* למשל בחירות לראשי ערים. ביילין אמר שצריך למעול
* ב-1988 בדרך שתאפשר אחי"ב את המשך הפעילות. אמשר

1944
MAY 10 1944

MEMORANDUM FOR THE RECORD
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דן 5 מתוך 6
עותק 3 מתוך 32

* לדון על פעילות כלכלית אן יש גם צורך בפעילות דיפלומטית
* כמו בדיקה אצל חוטיין על מה שניתן לעשות היינו מעין
* STOCKTAKING .

* דניס רוט אמר שהם מבינים שנוצר מצב חדש המצריך יותר
* URGENCY

* ויתכן שאילו הסעודים רואים זאת כן לאור הששם שההומות
* שבשתיים יהיו מודל לחקוי במקומות אחרים . אוקלי הוטיין
* שכבר אמרו למובארק שהיו רוצים לשמוע על רעיונות חדשים
* אן הוא מצידו רוצה לראות מה ארהב עושה . ביילין העיר
* שבשלב זה לא ברור אם יבוא עם רעיונות חדשים אן מצרים
* בודאי פתוחה להצעות ורעיונות .

* בשלב זה נסתיימה השיחה עם פאוול והיא נמשכה רק עם
* דניס רוט . האחרון אמר כי עד כה לא התקבלו תשובות
* לטאלות של מרבי לפוליאקוב וזה נובע בודאי מכן שאין
* הם מרגישים צורך לחץ או התמתחות נזד המצריכה תשובה
* מצידם . זה דומה למצב במסרץ שגם בו הם משהים תשובה
* לגבי החלטת מועבי"ט שניה על אטורגו ורק לחץ מדינות
* ערב מאלצה לחשוב על שנוי בעמדתם . להערכתו של רוט
* "החשיבה החדשה" במוסקבה לא יושמה עדיין לגבי המזה"ת
* וסדר היום של גורבצ'וב עדיין לא כולל את המז"ת .

* על זוטוב אמר שהוא CREATIVE
* על פוליאקוב שהוא אינטלגנטי אן מייצג את הקו המסורתי
* וכל עוד הוא בתפקידו קשה לצפות לשינוי אן נמוכן שהם
* האמריקאים ימשיכו ב- PROBING

* רוט הוטיין שבשלב זה הם "מגודים בראשם" אן ברור
* לו שהם יצטרכו לחזור ולעשות REINVESTIGATING OF
* WHERE WE ARE . הרעיון של הסדר ביניים
* נראה לו כשורה בדיקה ויתכן שחוטיין ימצא בו ענין גם
* אולי מתוך השטו מעלית כוחו של ערפאת . רוט הרהר בקול
* ואמר כי המזכיר אמנם אינו אהב שליחים מיוחדים אן
* יתכן שישקול בחיוב הרעיון של שיגור מישחו למזה"ת .
* "זהו ממשל בשנתו האחרונה והשאלה היא מה ההון הפוליטי
* שהוא מוכן להשקיע זאת על אף שהמזכיר מאד מתעניין
* באזור" .

* נכחו מצידם פאוול , אוקלי רוט מצידנו ביילין ערן ולשם
* -שטיין .

Page 1 of 1

THE UNITED STATES OF AMERICA

IN SENATE

January 1, 1950

REPORT

OF THE

COMMISSION

ON

THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 6 מתוך 6
עותק 3 מתוך 32

ערן

תנ: שהח, דהמ, שהבט, ממנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, בירן, מצמא

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

טגרירות ישראל / וושינגטון

19

טופס מברק

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ד 1000 20 בינו' 88

מס' מברק

1/3

המשרד
270 380

אל: ארב"ל 2,1
דע: לשכת רח"מ
לשכת שחב"ט
נספח צה"ל, כאן

מאת: הציר-יועץ, וושינגטון

מכתב מאמנסטי נגד מעצרים

מ"ב העתק המכתב שהגיע לשגרירותנו.

כבר ראיתי בעבר השימוש במונח *Town Arrest*.

מתני' ב/א

2	1	1	1	3	3	2
2	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1

A VOICE FOR THOSE WHO ARE SILENCED

2/3

Amnesty International: San Diego Group #137
P.O. Box 34523, San Diego, CA.
92103
(619) 287-0657

62
270 380

January 6, 1988

Ambassador Meir Rosenne
Embassy of Israel
3514 International Dr. N.W.
Washington, D.C.

Dear Mr. Ambassador:

Please find enclosed a photocopy of a letter to the Attorney General of Israel regarding Amnesty International's concern about the use of town arrest orders. Letters have also been sent to Colonel Yoel Singer, Mr. Yitzhak Shamir, Mr. Yitzhak Rabin, Major-General Amram Mitzna, and David Yahar.

Thank you for your attention to this matter.

Sincerely,

Deborah Byron
1221 Meade Avenue
San Diego, California 92103
USA

*

*

January 6, 1988

270 380

Judge Yosef Harish
Attorney General
P.O. Box 1987
Jerusalem
Israel

Deborah Byron
1221 Meade Ave.
San Diego, CA 92103
USA

Dear Sir:

I am writing to you as a member of Chapter 137 of Amnesty International USA. We are investigating the case of Abdallah Sa'id Naji Abdallah Harzallah, a student at Bir Zeit University, who has been under town arrest since September 1987 in Ya'abad in the Jenin district. His ID number is 8814663.

Abdallah Harzallah has been arrested twice previously, according to our information; once in 1981 he was held for 43 days, only to be subsequently released without trial, and again in 1984 he was sentenced to a ten month prison term for membership in an illegal organization.

We understand that the current town arrest order accuses Mr. Harzallah of furthering the aims of the PLO and of promoting violent activity. As you may know, Amnesty International maintains that membership in one of the various factions of the PLO does not, in itself, prove that an individual has used or advocated the use of violence. Many factions of the PLO are involved in legitimate diplomatic and cultural activities and, therefore, it is wrong to assume that any and all members of the PLO engage in or advocate direct or indirect acts of violence against Israeli authorities.

I must point out that Amnesty International is not able to determine whether or not Mr. Harzallah is, in fact, associated with a PLO faction. The order against him accuses him of hostile activities, but does not provide any substantial evidence regarding these activities.

The use of town arrest, in general, concerns those of us working to promote human rights for several reasons. It is believed that this procedure can be abused to detain prisoners of conscience and that the judicial review utilized is inadequate to prevent such abuse. We also believe that the individual accused has the right to know the full reasons for the imposition of the order against him.

I respectfully request that you provide the full reasons for the town arrest order, either as contained in the restriction order itself or as presented by military authorities during any appeal hearings. I would also appreciate knowing whether you have any information suggesting that Mr. Harzallah as himself used or advocated violence.

Thank you for your time and I look forward to the honor of a reply.

Sincerely,

* Deborah M. Byron

29

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מחוך דפים

סווג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1000 20 בינו' 88

מס' מברק

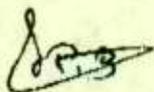
381

המשרד

אל: מצפ"א

בחירות 88 - מז"ת

הסנטור בוב דול רואיין בתכנית האחרונה בסדרת הראיונות של מרוין קאלב ובתשובה לשאלה על הצבעת ארה"ב במועב"ט הוא אמר כי הוא תומך, אם כי בלב כבד, בהחלטת הנשיא להצביע בעד שכן הוא סבור כי ישראל הפעילה כוח מוגזם בטיפול בהפגנות. אולם, הוא מאמין כי מן המהומות יכולה לצאת תוצאה טובה והיא חידוש תהליך השלום. הדבר הנחוץ הוא מנהיגות, לא רק כמו של קארטר ב"קמפ דייויד" אלא גם כמו של בגין וטאדאת, שידעו לקחת סכונים. על ארצות הברית ליטול יזמה ולהפגיש את הצדדים, ולשם כך אין צורך בששתף הסובייטים. הוא לא קבל דיווח משולץ מה קורה, אבל הוא מתרשם כי מתבשלת יזמה בעניין.

דני בלוך

1 אלה גשם
 2 אלה גשם
 1 אלה גשם
 3 אלה גשם
 1 אלה גשם
 3 אלה גשם
 2 אלה גשם
 4 344, 4 1

1988-01-20 19:33

1 1480126 01 35
טגרירות ישראל - רוטינגטון

ש. ז. מ. ק. ג. ר. מ.
דף...!...מחור...3...דטים
סוג בטחוני שמור
מיידי
תאריך זדייה... 20 1130 ינואר 88
טלפון מס' מבק

1/3

אל:

המשרד

384

אל: סמנכ"ל צפ"א

דע: מנכ"ל מרה"מ

להלן נוסח פניקתו של מוריס אברם יו"ר מועדון הנשיאים
למועמדים לבשיאות הקורא להם להביע תמיכתם והזדהותם עם ישראל.

א.מ.
מ. ארז

3 2
אחיה הרה אחיה
1 2
שבת אשף ג'אנס ח'יץ גלבו
1 2
5/8 אביס גמ
1 1
1 1
1 1
1 2

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

2/3

384

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

January 12, 1988

Dear (Presidential Candidate's Name):

I am writing to you because I know that you are a supporter and a friend of Israel.

The past several weeks have been among the most difficult in Israeli history. The Arabs who have (except for Egypt) for 40 years ignored Israel's continuing invitation to make peace, are staging violent riots on the West Bank and the Gaza Strip.

As you know, Israel is indisputably responsible under international law for maintaining order in the administered territories; yet Israel is now the object of vicious criticism.

I'm sure you are well aware that the Israeli public is distressed about the territory it administers. Its role is a thankless one. Were Israel not present in Gaza, an emerging rump state would present grave problems for Jordan and Egypt.

In 1970 and 1971 Jordan expelled thousands of PLO Palestinians with many killed in the process. But there was no outcry in the media and no condemnation of Jordan in the United Nations.

3/3

2

384

Israel has sought peace throughout its history.
But in order to negotiate, it needs a partner who accepts the reality of its existence.

You have long been an articulate and compassionate supporter of Israel. It is essential that the world be told that the next occupant of the White House will be committed to the security of Israel.

The American Jewish community may be divided on many issues. But in our support for Israel there is a consensus based on religion, ties of history and tradition, shared values and pride that Israel has been the one reliable and constant ally of the United States in the volatile Middle East.

Now, in this difficult period, Israel needs the power of your voice and friendship.

Sincerely,

Morris B. Abram

/vc

P.S. I attach two items I have published on the current state of affairs.

END

ט פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סוג בטחוני _____

דחיפות _____

תאריך/ז"ח _____

מס' מברק _____

2/3

391

זה מתקשר. מכל מקום נוצרה קואליציה די רחבה המורכבת מגורמים פוליטיים ואנשי דת המתנגדים לרפורמות הכלכליות והתומכים בעמדה ה"באזריס" והאחרים נגד משיכת האסלאם לכיוון סוציאליסטי, דוגמת הרפורמה האגררית.

3. התווך הסורי. בינתיים לא נרשם שום הישג לפעלנות הסורית בין הבירות. הולך ומתברר יותר ויותר שהסורים מחפשים סיוע כספי. מאידך איראן מאותת למדינות המשפ"מ שמעוניינת בדו-שיח. הודיעה לכווייתים שמסכימים לפתיחת נציגות בטהראן. ^{נציג ה"מ"מ} (פקיד משח"ח המאע"מי) הגיע לטהראן (9-10.1) ולפי כל הסימנים סיכם על מפגשים בדרג של סגני שה"ח, אך קודם כל קיימת בעיה הנוגעת להסכמה על סדה"י. הסורים (שארע) באו לסעודיה לפני מפגש המשפ"מ עם מטר איראני שטהראן מוכנה להפסיק תקיפת מיכליות סעודיות בתנאים הבאים (א) הפסקת הסיוע הסעודי לעיראק (ב) התנצלות סעודית על רצח עולי הרגל במכה (ג) תשלום פיצויים. הסעודים שדחו זאת על הסף מפרשים זאת כהקשחת הקו האיראני.

4. ברה"מ. האיראנים הודיעו לסוב' שאין מקום להעלאת נושא הפסקת המלחמה וכן סוגיית אפגניסטן על סדה"י של שתי המדינות ושבדעהם לדון עם הסובייטים על נושאים כלכליים - מסחר ונפט. הסובייטים דיווחו לאמריקנים, במה שנראה לאחרונים כדיווח אמת, על פעולתם להנאת איראן מלפתוח במתקפה. מודאגים שפעולה כזו תעמוד במצב קשה בנושא האמברגו, ושידרשו להחליט לכאן או לכאן.

5. באו"מ נערכים לפעילות קדחתנית. הבריטים כיו"ר תורן של מועב"ט מתכוננים להגיש בשבוע הבא הצעת החלטה בנושא האמברגו. לאמריקאים מצב זה נוח שכן הם מעדיפים שהפעולה תערך טרם קבלתם את תפקיד היו"ר החורן בחודש פנ' שכן הסובייטים ירתעו מכל פעולה תחת בחסות אמריקאית על מועב"ט.

במקביל נערכו שתי פגישות ביום שלישי ושני בשבוע החולף עם הסוב' באשר להצעתם לשיגור יחידות צי מטעם האו"מ ^{מפרץ}, האמריקאים דרשו פרוט יתר. בראשונה הנציג הסוב' הסביר שהכח הימי מטעם האו"מ יפרוש הגנתו על כל השייט ללא יוצא מן הכלל, כולל אלו של איראן ועיראק.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סווג בטחוני _____

דחיפות _____

תאריך/ו"ח _____

מס' מברק _____

$\frac{3}{3}$

391

הוא יחליף את הצי של אר ח'ב והמערב. היחידות הנ"ל ילוו את כל כלי השייט במים טריטוריאליים ובינ"ל. נציגי המערב שהופתעו לשמוע שברה"מ כוללת את עיראק ואיראן בתכנית בשעה ששני הצדדים במצב של מלחמה. נוכחו לדעת במפגש השני שהסוכ' "תיקן" עצמו בכך שיחידות האו"מ לא יגנו על שתי המדינות הנ"ל ושהליווי יהיה במים בינ"ל בלבד. לשאלה מה עמדת איראן ועיראק לכך נענו בידי הסובי שעמדתן שלילית. האמריקאים הקשו מה יהיה דינם של אניות שמחוז חפצן לנמלי המדינות הנ"ל במקרה שיוחקפו על ידי אחד הצדדים. כ"כ האם האו"מ יערוך בדיקת מטענים וסחורות וכן כיצד יוגדרו אוניות שפניהן לנמלים שאין צד במלחמה, כגון כווית אך הסחורות שיפרקו שם מיועדות לעיראק. מסתבר שלטוב' לא היו תשובות לגביהן. הבטיח להשיב בפגישה הבאה.

6. ברליי יתלווה לארמקוסט בסיור לישראל (11.2) ולמדינות המפרץ - עומאן, סעודיה, בחריזן. כווית ואולי גם מאע"ם. יהיה זה סיורו הראשון של ארמקוסט במפרץ. ברליי ימשיך גם לעיראק. סיפר שסדה"י של הביקור בן יום בישראל כולל 22 נושאים ביניהם המפרץ, אפגניסטן, תהליך השלום, ברה"מ, יחסי ישראל ברה"מ ועוד.

אלי אבידן

א.א.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים

סוג בסחונני סודי

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 1000 20 בינו' 88

מס' מברק

המסרד

382

אל: מצפ"א

מוצמדים לנשיאות ותארוניים בשטחים

בארוחה ערב בה נפגש המנכ"ל המדיני עם ראשי מטות בחירות ומומחי בחירות משתי המפלגות אמרו כמה מן הנוכחים כי המוצמדים מתחילים יותר ויותר להקל בשאלות בקורתיות כלפי ישראל. אחד מראשי מטהו של סגן הנשיא, אמר כי בוש נתקל בשאלות לא קלות בהופעותיו במקומות כמיסורי, אלבמה, צפון קרוליינה, מקום שבו מעולם לא נשאלו בעת מערכת בחירות שאלות בענייני חוץ. הדוברים ציינו כי הרושם המצטבר של התמונות בטלוויזיה פועל את פועלתו (הכל ציינו בבקורתיות את ההשוואה הנוראה ב-ABC בין ישראל לדרום אפריקה) וכידידי ישראל הם מודאגים מהמשך הסחף אם לא תהא תחושה ברורה של שינוי במצב לכוון של פתרון.

בארוחה השתתפו בארבעים איש ממטות דוקקיס, גור, סימון, גפהארדט, גיקסון, בוש דול וקמפ וכן מומחי בחירות וסוקרים משתי המפלגות. וכן תום דיין, ליז שרייר המנהלת הפוליטית של איפא"ק, הציר עודד ערן שמעון שטיין והח"מ.

המנכ"ל המדיני סקר את תולדות הרעיון והמגעים בנושא הועידה הבינלאומית וציין כי אין פתרון אחר אלא בחידוש מהיר של התהליך המדיני.

[Handwritten signature]

דני בלון

1 2 1 3 3 2
 1 2 1 3 3 2
 א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
 א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

פרזם: 1,12542
 אל: רוש/604, נוי/779, מכמת/224
 מ-: המשד, תא: 200188, זח: 1610, זח: ר, סג: ב
 נד: 8

בלמיס - רגיל

אל : באויס, ורשינגטון, קהיר

מצרים: האשמת ישראל בהנשלת שליחות גולדוינג.

פרשן 'אלאהראסי' (עמי' סימז'ת 19.1), מאשים את ישראל באחריות לירי על שליח המזכ"ל גולדוינג, בעת ביקורו במחנה הפליטים בלאטה. לטענת הפרשן ישראל ניסתה למנוע מגולדוינג לבצע את משימתו והגבילה את תנועתו מתוך נקמה באויס על החלטת שקבל נגד ישראל. כן אילצה את גולדוינג לסיים את משימתו ולעזוב במעט כמגורש. זו הוכחה נוספת, לטענת הפרשן, שהאויס אינו מסוגל למלא את תפקידי השלום ההומניטריים שלו. הפרשן חזר על הקשר בין היחס הישראלי לגולדוינג לבין רצח ברנדוט ע"י 'כנופיית הטרור הציונית של שטרן'.

בזכור ספר העתון 'אלאח' באר', במאמר ראשי ב-18 דנא, על ה'תחביב המסורתי' שפיתחה לה ישראל לרצוח כל שליח בינ"ל המשוגר אליה, החל מברנדוט, שהמתנקשים בו עומדים היום בראש השלטון בישראל, עבור בחיילי כח החרום של האויס בלבנון וכלה בגולדוינג.

ממ"ד/ערב 1

נג

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

SECRET - CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

33

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
מילדי		מתור: 1
סוג בטחוני:	עופס מברק	
שמור		
ת"ז:		א ל : המשרד
191600		
גר :		ד ע :
00392		
		מאח : נאו"ם

אל: מנהל ארבל 2
מאת: יששכרוף

דו"ח מזכ"ל - יש"ע

1. בתדרוך דובר המזכ"ל (19/1) נמסר כי נשיא מועבי"ט (שג' בריטניה) נפגש אתמול עם המזכ"ל כדי לדון, בין היתר, על עיתוי הוצאת הדו"ח בהתאם להחלטה 605. סוכס שהדו"ח יפורסם כיום ו' (22/1) כדי לאפשר לכל הנוגעים בדבר לעיין בו במשך סוף השבוע.

2. הדובר מסר שהדו"ח יוצא מאוחר בשל הארכת שהייתו של גולדינג באזור ו"הקשיים בהם נתקל", מבלי לפרט. גולדינג ימשיך לדון יחד עם המזכ"ל היום אחה"צ, ומחר בטיטת הדו"ח. עד כאן התדרוך.

3. נראה שהסיכום הנ"ל נוח למזכ"ל הואיל והדבר מאפשר לו פרק זמן נוסף לשקול בזחירות את הדו"ח והמלצותיו. מכחינתו של הנשיא דחיית הדו"ח ימנע דיון בנושא השבוע, וכן שחות לטפל בנושאים אחרים העומדים על הפרק כגון מלחמת המפרץ. צפוי, איפוא, שכיום ב' (25/1) תתכנס מועבי"ט לתיעצויות סגורות לדון בהמלצות המזכ"ל, וטביר שיבוא לחץ מצד אש"פ לקיים דיון פורמלי בנדון. יוזכר שב-29/1 יתקיים הדיון להארכת המנדט של יוניפיל, וכבר כתחילת השבוע אחרי כן (1/2) תכתן ארה"ב כנשיא מועבי"ט. על פי הנתונים הללו, נראה שמה-25/1 עד ל-28/1, צפויה הפעילות העיקרית כמועבי"ט עקב פירסום הדו"ח, והאירועים שיהיו כשטח בוודאי ישפיעו במידה מסוימת על הלך הרוחות.

נאו"ם

Handwritten signature

אישור:	שם השולח: ג. יששכרוף	תאריך: 20.1.88
--------	----------------------	----------------

Handwritten notes at the bottom of the page, including "שם השולח" and other illegible text.

** יוצא

שמרר

**

**

**

הרזס: 1,12073

אל: בני/756

ט-: המשרד, תא: 190186, זח: 2126, דח: מ, טג: ש

נד: 6

שמרר/מיוזי

בגישה גולדינג - מתאם

תיקון למברקנו 693

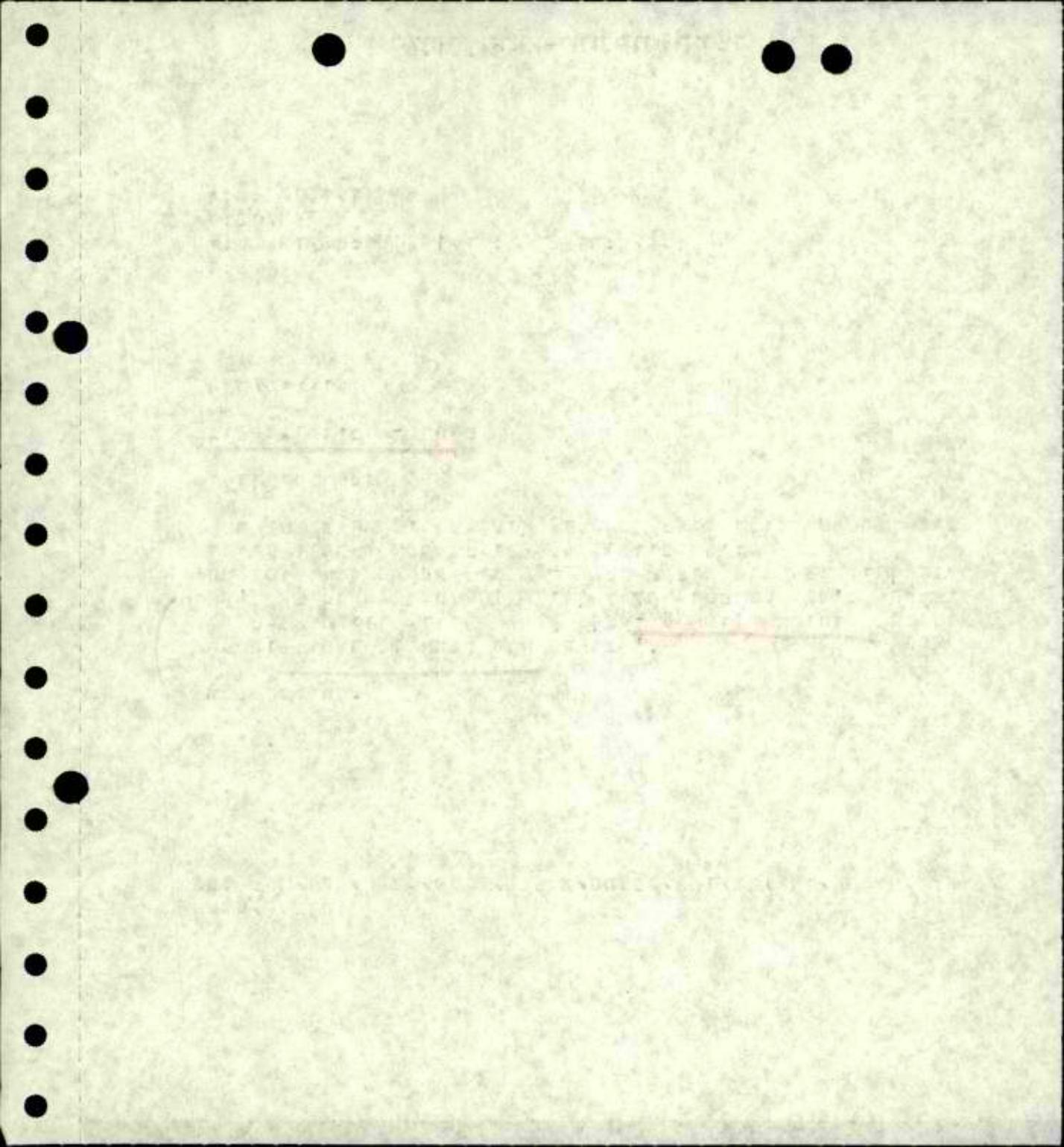
בקשר לשאלת התקציב שבטעוין 12 במברקנו: הנוסח שמסרנו אינו מדוייק והמתאם אמר ובגישה עם גולדינג כי: 'ההחלנו את שנת התקציב 87-88 עם תקציב של 240 מליון דולר ואח"כ קבלנו מהאוצר 100 מליון דולר נוספים. סה"כ התקציב של 340 מליון דולר מחלק בן ש-82 אחוז מקורו בהכנסות מהשטחים ושאר 18 אחוז הוא מהאוצר'.

אתכם הסליחה.

מדחים.

יל.

תפ: שהח, רהמ, שהוט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רם, אמך, ארבל, מזתים, משנט, הסברה

** ירצא

שטר

**

**

**

הרזם: 1,11608

אל: נ"י/742, ורש/567

מ-: המשרד, תא: 190188, זח: 1627, דח: מ, טג: ש

נד: @

שמור/מיוזי

אל: ניו-יורק, רושינגטון.

נ.מ. 1040 - 210.02

ביין-

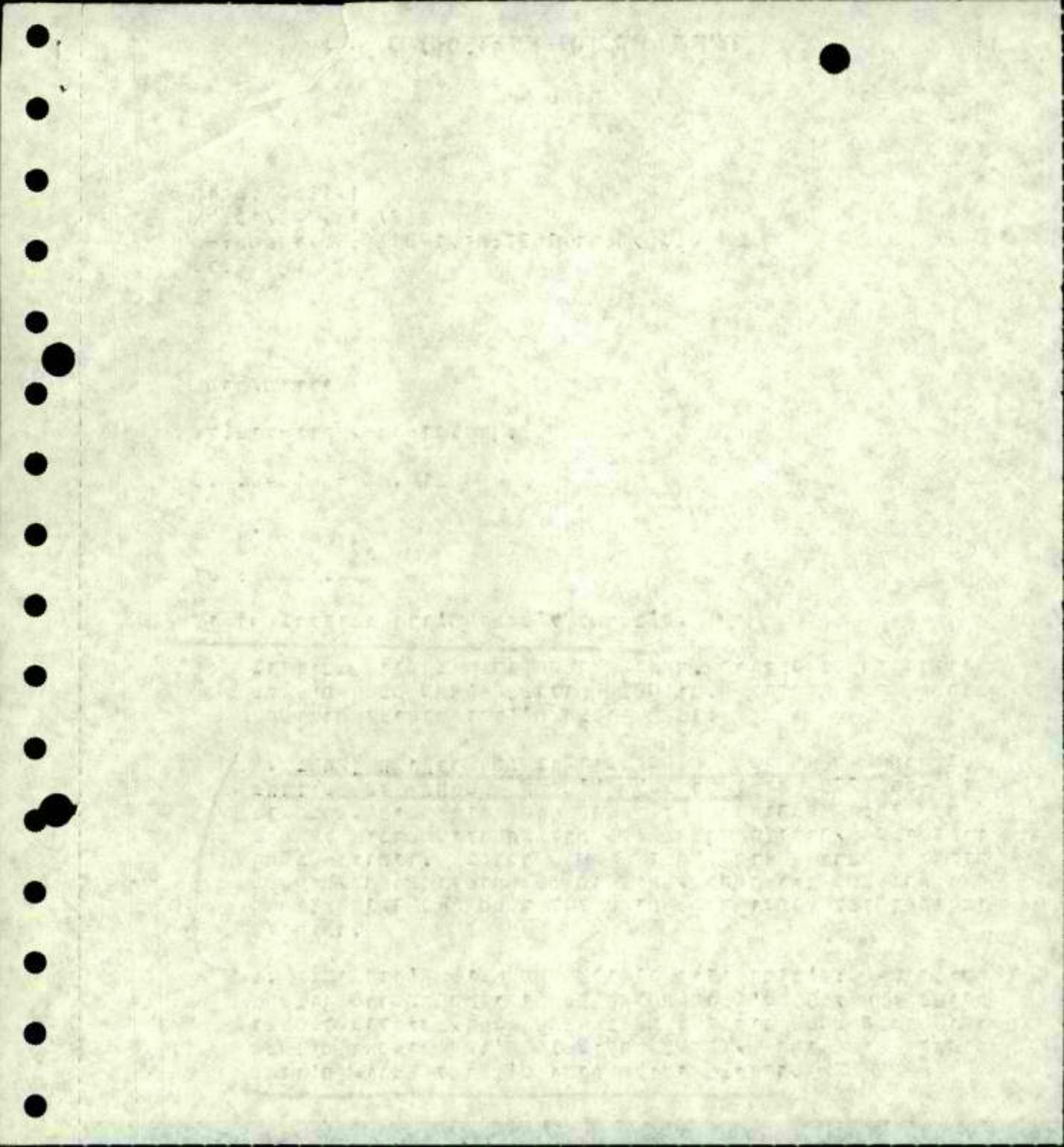
דע : מחני.

ביקור גולדינג ודו"ח המזכ"ל למועב"ט.

1) גולדינג טיים ביקורו אתמול בבוקר. קיבלתם בכפרו הדיווח על שיחתו עם מתאם הפעולות בשטחים. להלן מספר הערות הקשורות לביקור ודו"ח הצפוי ממנו:

א. במהלך הביקור הרג גולדינג כמעט מכל אשר אמר בעת שהודיע על החלטת המזכ"ל לשגרר (שלין 900 מה- 31 בדצמבר). ניכר היה שהוא עושה זאת בהדרגה וככל שראה שישראל אינה מטילה הגבלות על מהלך הביקור, מגישותיו והתבטאויותיו. בסופו של דבר הוא הרבה לסייר בשטחים, לראות ולשוחח עם תושביהם, להתראיין בתקשורת ואף האריך שהותו כאן מעבר לכל שהיה סביר ונחוץ לצורך מילוי שליחותו.

ב. לגבי הדו"ח שיצא מתחת לידי וידי המזכ"ל: אם ניקח בחשבון כוונתה התחילית של החלטת מועב"ט 605, את נטיות לבו של גולדינג, המצב שמצא בשטח והדברים ששמע מבני שיח הערבים ואנשי סטו"ח (בעיקר בעזה), הרי שיש להניח שהדו"ח שיוגש למועב"ט יהיה שלילי בעיקרו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. לאור הנחה זו בעויתנו היא כיצד להוציא מעד מחוק'.
יתכן שנדביל אמנם להסיק הועלת אם הדו"ח יכלול האלמנטים
הבאים:

1.1) אישור מהדף של עמדת המזכ"ל שהובעה כאן ע"י
גולדינג שישראל אחראית לפי המשפט הבינ"ל באופן בלעדי
לשמירת הסדר והוטחון בשטחים.

1.2) העדר המלצה מצד המזכ"ל על הצבת משקיפים אר"ם
(או כוח הרום אחר) מתוך הכרת המזכ"ל שהדבר ינאיבי
ובלתו אפשרי כמו שביטא זאת גולדינג בשיחותיו עם שה"ח
ושהב"ט. המלצה של המזכ"ל להציב משקיפים כאלה תהיה
בטחורה גמורה לזעתו המתוארת בטעיף 1.1 דלעיל.

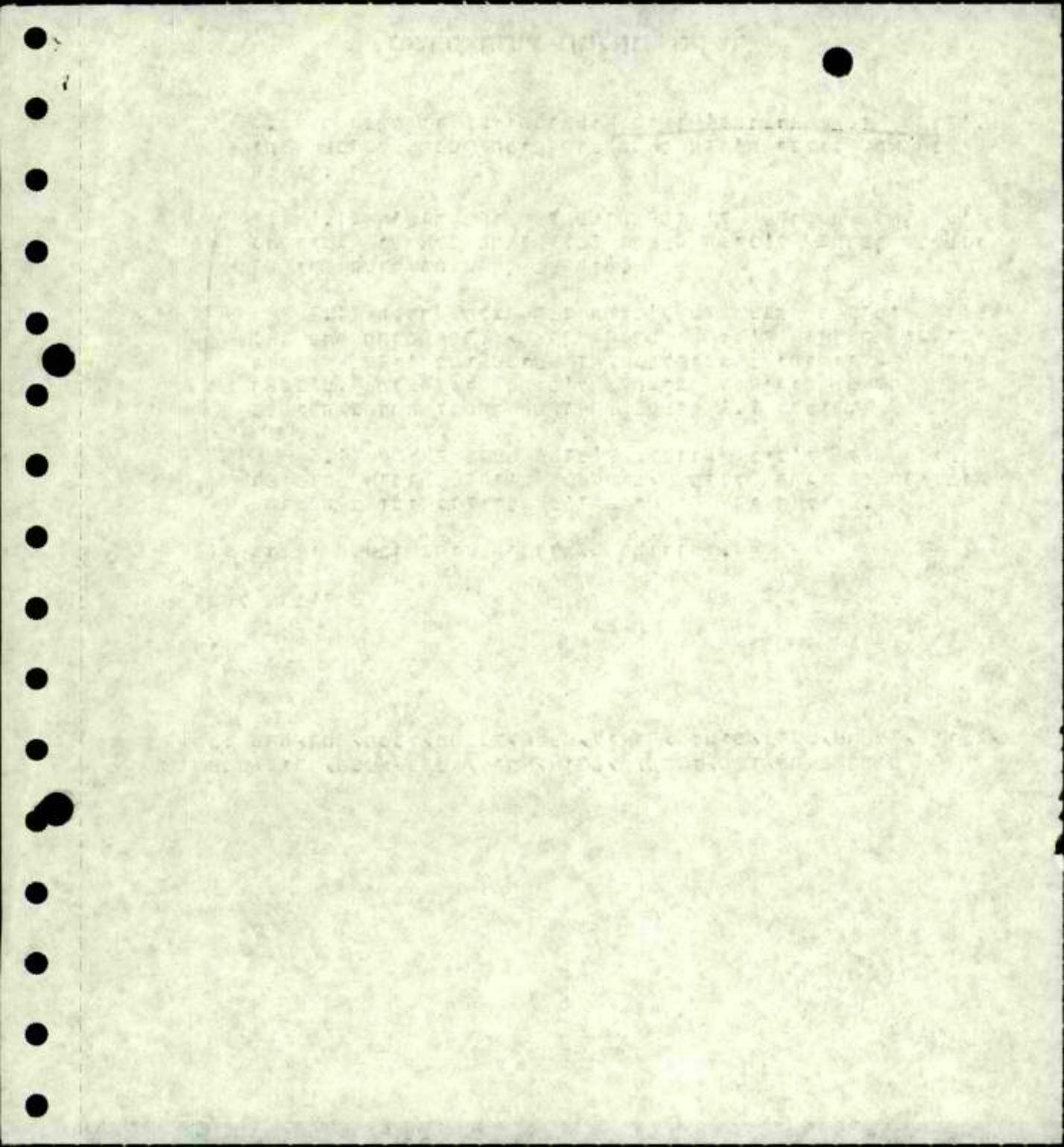
1.3) קריאה מטעם המזכ"ל לטיוע בינ"ל לשם פיתוח
ושיפור איכות החיים בשטחים, כולל התגובה החיובית
שהובעה באזני גולדינג ע"י בני שיהו הישראליים.

2) בדואר העקבו כמיטב יכולתכם ותדווחו.

מנהל ארבי"ל 2

רי

הפ: שהח, רהמ, ממנכל, ממנכל, שהבט, לויאר, מזתים, ברנע, ארבל, סייבל,
משפט, בירן, מצמא, כהנא, אירא, אירב, מר, מרכז, ממד, מתאמסשחים

AMERICAN FOUNDATION FOR POLISH-JEWISH STUDIES

New York Center

Patrons

Czeslaw Milosz
Nobel Laureate

כט בטבת תשמ"ח
19 בינואר 1988

Issac Bashevis Singer
Nobel Laureate

Office of the President

Jerzy Kosinski

לכבוד

מר אריה מקל
יועץ מדיני לראש הממשלה
לשכת ראש הממשלה
הקריה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: הרצאת אורח של מר זבגנייב בז'יז'ינסקי

מר זבגנייב בז'יז'ינסקי, (לשעבר היועץ לענייני בטחון לאומי לנשיא ג'ימי קרטר), פרופ' בקתדרה לממשל ע"ש הרברט להמן, אוניברסיטת קולומביה ויועץ המרכז ללימודים אסטרטגיים ובינלאומיים, יבקר בארץ בין התאריכים 4 - 7 בפברואר 1988.

מר בז'יז'ינסקי ירצה הרצאה אחת בנושא:

"דילמות חדשות במדיניות החוץ של ארה"ב".

ההרצאה תתקיים במוצאי שבת 6 בפברואר 1988, בשעה 20.00 במלון "המלך דוד" בירושלים. לפני ההרצאה חתקיים קבלת פנים, החל משעה 19.00, בסיום ההרצאה יערך מפגש אישי עם האורח.

היו"ר בהרצאת האורח יהיה השר עזר וייצמן.

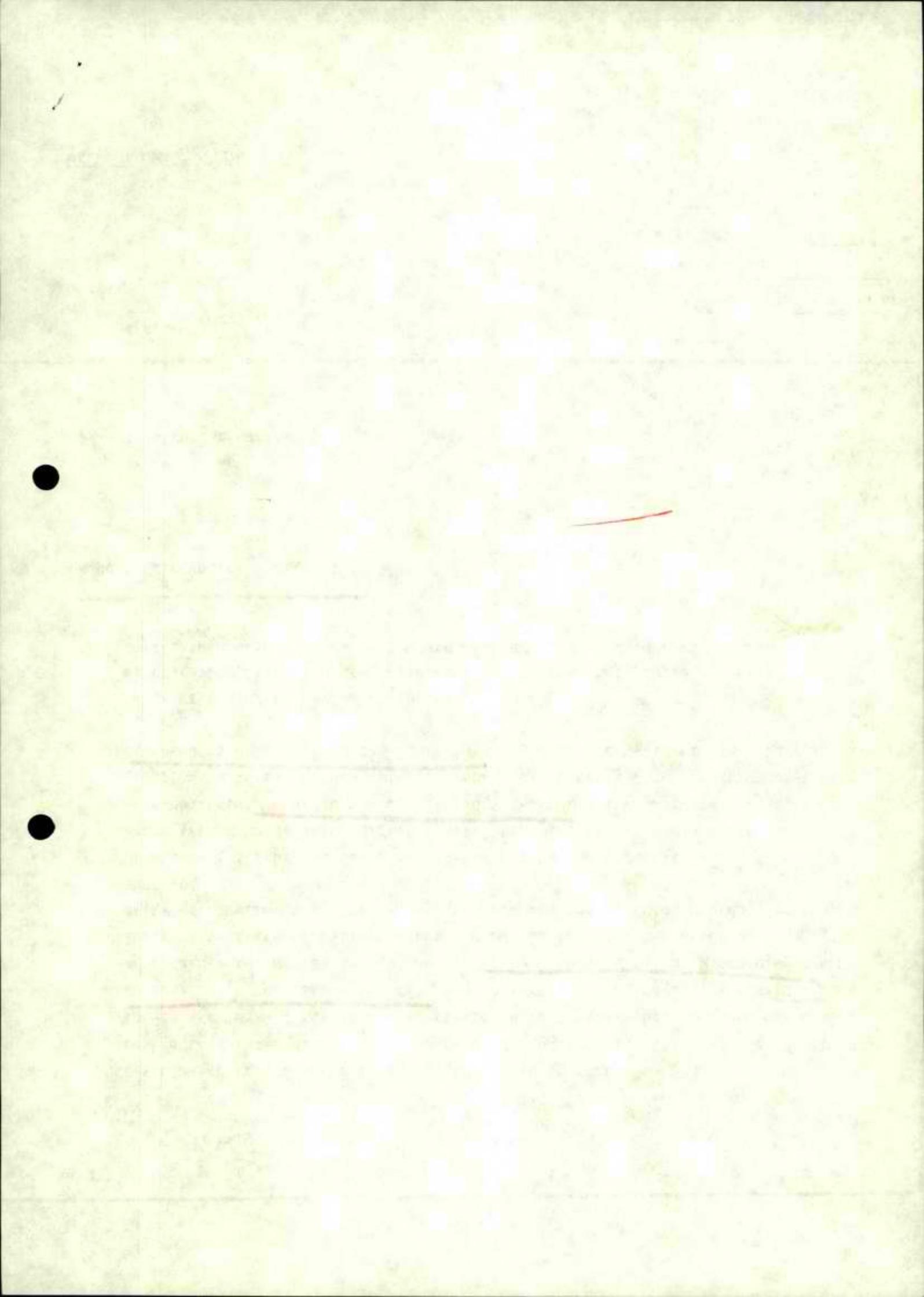
אנו בטוחים שההרצאה הינה בעלת ענין רב ונודה אם תביאו אותה לידיעת עמיתכם.

במידה והינכם או עמיתכם מעוניינים להשתתף בערב זה, נא להתקשר למשרד עצרת בע"מ -טל. 02-247646, לקבלת הזמנות.

בכבוד רב,

יחזק רוגוב
מתאם הביקור

8 EAST 36TH STREET □ FIFTH FLOOR □ NEW YORK CITY 10016 □ (212) 213-9550

ס ד פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

378

4. המילטון המשיך ואמר, שבארה"ב מחקבל הרושם שישראל אינה תופסת ואינה מבינה את הבעייה לאשורה. נדמה שישראל רואה את הבעייה כשאלת החזרת הסדר על כנו ותו לא. שר הביטחון מתבטא בעניין זה בצורה חד-משמעית. ואולם, לדעתו, על ממשלת ישראל להת ביטוי לגישה מאוזנת יותר, המכירה בעומק הבעייה ומורכבותה. אין בהתבטאויותיה הפומביות של הממשלה דבר הרומז על כך, ולפיכך מובעת ביקורת על ישראל שגישתה לבעייה הינה שיטחית.

- יחד עם אינטרסנטים אחרים -

5. המילטון הוסיף שבועדת המשנה ישנם חברים שמציעים קיום הירינגס בהשתתפות פלסטינאים ואנשים אחרים מרחבי ארה"ב שיעידו על הפלסטינאים ומצוקתם. אין בכוונתו לערוך הירינגס כאלה, אך כאלו אם המצב בשטחים לא ירגע, אזי הלחץ ילך ויגבר. בנתיים נראה לו שהארועים בשטחים עוררו שאלות לגבי אופי הכיבוש הישראלי ואיכות פעולתנו וחיפקודנו בשטחים. מצד שני, אם המצב ישקוט, סימני השאלה יחלשו ויעלמו.

6. השיחה התנהלה באווירה נינוחה ואם כי המילטון התבטא בטון מאופק, לא השאיר מקום לספק לגבי החומרה בה הוא רואה את הבעיות העומדות בפנינו.

י. א. א. א. א.
למדן

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות בהול לבוקר

תאריך/ז"ח 19 1300 ינו 88

מס' מברק

1/3

356

-14

234

G/11

אל :- יועץ לחקשורת לשהביט

דע :- מצפ"א, מע"ת

ראיון שהביט

רצ"ב הראיון שהתפרסם היום (19.1.88) ב'וושינגטון פוסט'.

קואלכס
יוסי גל

2 3 2
שדה 2 יהי 3 אנס 3 אנס 2
אנס 2 אנס 2 אנס 2 אנס 2
אנס 2 אנס 2 אנס 2 אנס 2
אנס 2 אנס 2 אנס 2 אנס 2

Rabin Defends Use Of Tough Tactics

2
3

356
23P

2
3

Israeli Sees West Bank, Gaza Quieting

By Glenn Frankel
Washington Post Foreign Service

TEL AVIV, Jan. 18—A wary Defense Minister Yitzhak Rabin said today he believed that the six-week-long wave of unrest and violence in the Israeli-occupied Gaza Strip and West Bank may gradually be abating but Israel would continue to use tough measures such as military curfews, curbs on the press and large troop deployments until tranquility was restored.

"It is not yet calmed down," Rabin, who is in charge of Israel's overall security strategy in the occupied territories, said in an interview at defense headquarters here. "I hope, I believe, it is in a process of being calmed down."

The defense minister insisted that restoring law and order was only an interim measure and that political negotiations among Israel, Jordan and Palestinians from the occupied areas would be necessary to bring about a long-term solution to the conflict.

But he reiterated Israel's refusal to negotiate with the Palestine Liberation Organization, which Israel has declared illegal, and he said he did not yet see a new leadership emerging from the occupied territories who might be willing to negotiate a settlement without the PLO.

The military curfews Israel has imposed on seven Gaza refugee camps for more than a week have become a new source of controversy, with U.N. relief officials charging that the Army has blocked shipments of food and medical supplies to the camps, which house nearly 200,000 Palestinians.

Rabin said that once order is restored, he would gradually lift the curfews. But he insisted that Israel was not preventing food from entering the camps.

The U.N. Relief and Works Agency, which operates the camps, "has to adjust its supplies to our timing," said Rabin.

The purpose of the curfews, he said, was "first, to pacify the area," and "second, to make clear to [the Palestinians] that we have got the forces and measures to impose our own will not in the political sense but in the maintaining of tranquillity."

Israeli television reported tonight that an Arab woman injured last month in rioting on the West Bank died today. The Army did not confirm the death. The Associated Press said, but Israeli radio quoted security sources as saying she died of a heart attack. At least 36 Palestinians have been killed in the six weeks of violence. No Israelis have been killed in the disturbances.

Gaza and the West Bank were relatively quiet today. But correspondents for Reuter, The Associated Press and United Press International said they saw Israeli soldiers intercept a small group of middle-aged Palestinian women outside the Nusseirat refugee camp in Gaza, confiscate shopping baskets of vegetables and bread and dump them on the road.

"We are not punishing them, we just want to give them a reason to obey the curfew," an Israeli colonel who identified himself only as Avi told the Reuter correspondent at the scene. "They were going out of a camp under curfew. If they succeed, there will be 200 tomorrow."

Rabin said he was not aware of the incident. But he generally defended the behavior of Israeli soldiers, some of whom have been portrayed in graphic television footage beating unarmed youths and other Arab civilians during the recent violence, and he said curfews helped to minimize confrontations between soldiers and civilians.

"One has to understand that any violence when it is described, photographed, televised is ugly," said Rabin, a former general who became Army chief of staff and later served as prime minister.

See ISRAEL, A12, Col. 1

71

ISRAEL, From A10

"Wars are ugly, fighting terrorism is ugly, and no doubt the kind of confrontation between police and military people with civilians is an ugly picture. Therefore, on the one hand, you have to try your best to put an end with minimal casualties. Whenever it was found that it's impossible to do it by just clashes, we put a curfew."

Rabin is one of the three Israeli leaders—the others are Prime Minister Yitzhak Shamir and Foreign Minister Shimon Peres—who control governmental policy in the uneasy coalition between Shamir's rightist Likud bloc and Peres' more dovish Labor Alignment.

Although he is a member of Labor, Rabin has generally taken a hard line on the unrest, becoming the de facto spokesman for measures such as the deportation of accused Palestinian activists, curbs on press coverage and the use of live ammunition by troops in situations where they believe their lives endangered.

Those stands have led critics on the left to charge that Rabin sounds more like Shamir than Shamir himself. Peres, the most dovish of the three, has reportedly grown increasingly uneasy with the hard line of the government, and today he called again for early elections to test popular support for his position.

Elections are due in November, and Shamir is believed to have the votes in the Cabinet and in the parliament to continue governing even if Labor were to drop out. Peres gave no indication that he is prepared to go that far, but he is said to be concerned that Labor risks large-scale erosion of supporters on the left if the violence and the tough stance continue.

Today Rabin sought to emphasize that he saw the imposition of order as only a first step and that negotiations must follow.

"We can use our force to maintain tranquility, but not to achieve a political solution of the conflict," Rabin said. "By no means do I pretend that

by force we can solve it politically. Politically it can be solved only by negotiations.

"We have to make it clear to the Arab world, to the Palestinians and to the international community that [while] we cannot solve it by military means only, they cannot solve it by violence or terror or wars."

But he said Israel's problem remains that it has no acceptable entity to negotiate with. With the exception of Egypt, no Arab government has stepped forward for peace talks, and Israel refuses to consider talks with Yasser Arafat's PLO, which Rabin contends remains dedicated to Israel's destruction.

Local leaders in the occupied territories have not proven ready to negotiate a settlement because of intimidation, according to Rabin. He said that since becoming defense minister in 1984 he had held at least a dozen meetings with Palestinians of various political persuasions, including some PLO supporters and some who back Jordan's King Hussein. He said he asked them, "Are you ready to be the masters of your own fate and future? Are you ready to be the partners for negotiations with us?"

"Many of them told me, 'If we dare to do so, we will be eliminated,'" Rabin contended.

But he said he saw some hope in the possible emergence of new leaders from the latest round of violence. The PLO, he said, had been

as surprised by the outbreak as had the Israelis and from the beginning had been "on the tail of events, not in the lead of them."

"For the first time the population of the territories has taken the lead in the struggle for the Palestinian case," said Rabin.

"The people who started it did not wait for any outside help," he said. "Maybe they cling to the PLO as a symbol but I hope that once the dust will settle down they will be strong enough to be the masters of their own fate, and they'll realize that through violence they'll achieve nothing, and they will be ready to negotiate."

J.S. Vetoes U.N. Resolution
Deploring Raids in Lebanon

Reuter

UNITED NATIONS, Jan. 18—

The United States today vetoed a U.N. Security Council resolution that strongly deplored "the repeated Israeli attacks against Lebanese territory" and other actions against the civilian population in Lebanon. Britain abstained on the resolution, which had the support of the Council's other 13 members.

It was the fourth resolution critical of Israel in the council in less than four weeks and the first of those to be blocked by a U.S. veto.

3
3

356
239

3
7

שגרירות ישראל / וושינגטון

351

המשרד + אוטואויה

פועל

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף מחוד דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות בהול

תאריך/ז"ח 0930 19 בינו' 88

מס' מברק

אל: אברהם אלון, מח' לקשרים בינ"ל של ההסתדרות. פקט' מס' 269-349 תל-אביב.

מצפ"א

דע: שגרירות אוטואויה

תאיגודים בקנדה ותאירועים בשטחים

קונגרס האיגודים הקנדיים משגר מברקים לרות"מ, שה"ח ומזכ"ל ההסתדרות ובו תגובתם על האירועים בשטחים. הם חיו בלחצים קשים לתגובה חריפה, אך הם מתנו ורככו, חוץ הסתמכות על נוסח הודעת ההסתדרות. הם מבקשים בכל לשון של בקשה שלאחר קבלת מברקם תשגר ההסתדרות מברק חשובה שגם מאשר ומודה על מברקם וגם חוזר על עמדת ההסתדרות לגבי האירועים האחרונים. אנא.

דני בלור

ש.ה.ח 2 ר.ה.ג 3 ג.נ.ל 3 ג.א.נ.ל 1 ב.י.ן 1 א.ל.ס.א 2

** ירצא

שמדר

**

**

**

חוזם: 1,11608

אל: בני/742/רוש/567

מ-: המשרד, תא: 190188, דח: 1627, דח: מ/טג: ש

ג: ד:

שמדר/מיוזי

אל: בניו-יורק, וושינגטון.

ג.מ. 1040 - 210.02

ביין.

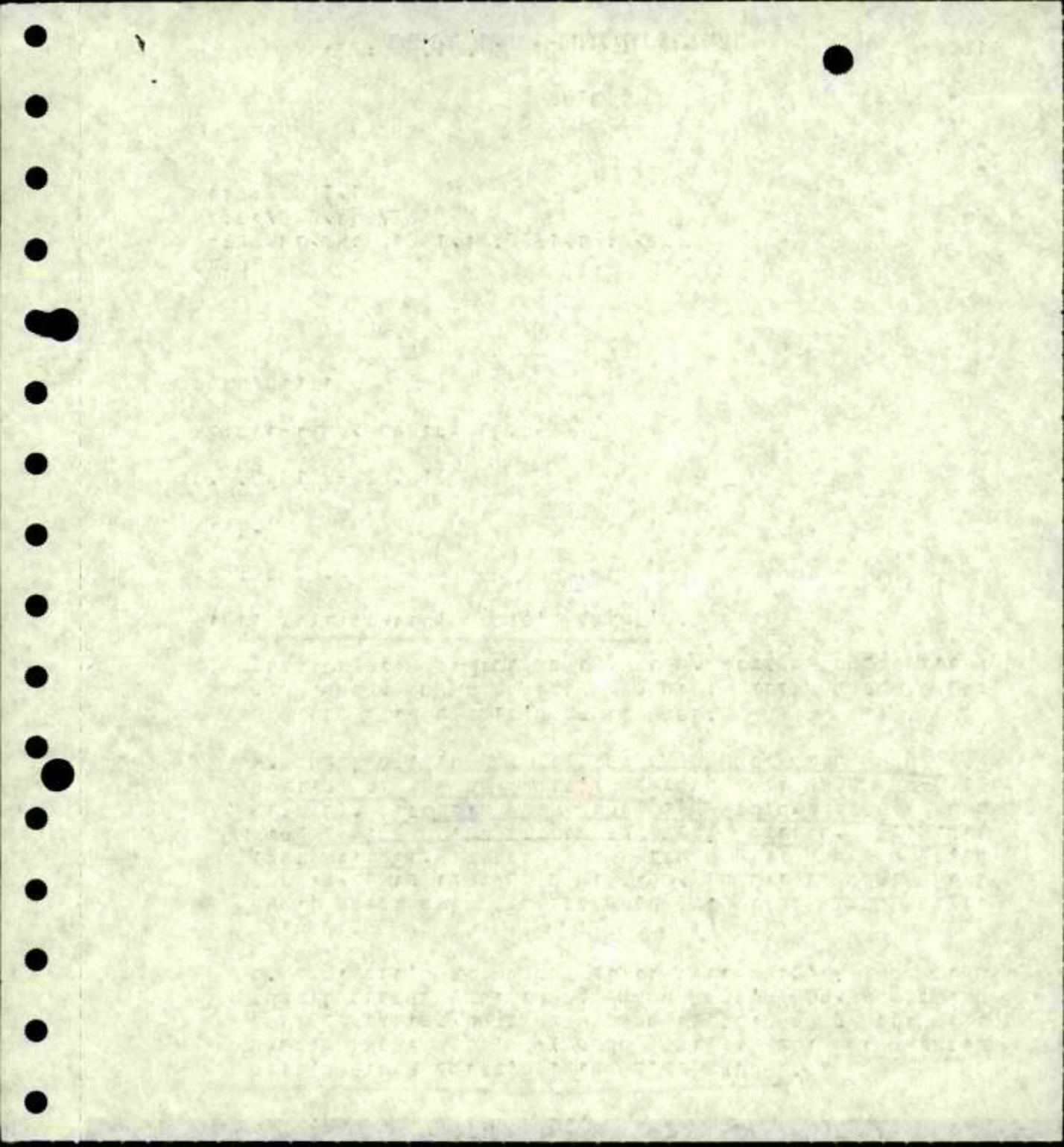
דע : מחני.

ביקור גולדינג ודו"ח המזכ"ל למוטבי"ט.

1) גולדינג טיים ביקורו אתמול בוקר. קיבלתם בנפרד הדיווח על שיחתו עם מתאם הפעולות בשטחים. להלן מספר הערות הקשורות לביקור ולדו"ח הצגתי ממנו:

א. במקלן הביקור הרג גולדינג במעט מכל אשר אמר בעת שהודיע על החלטת המזכ"ל לשגרר (שלן 900 מה- 31 בדצמבר). ניכר היה שהוא עושה זאת בהדרגה וככל שראה שיש צורך אינה מטילה הגבלות על מהלך הביקור, פגישותיו והתבטאויותיו. בטופו של דבר הוא הרבה לסייר בשטחים, לראות ולשוחח עם תושביהם, להתראיין בתקשורת ואף האריך שהותו כאן מעבר לכל שהיה סביר ונחוץ לצורך מילוי שליחותו.

ב. לגבי הדו"ח שיצא מתחת ליוזי וידי המזכ"ל: אם ניקח בחשבון כוונתה התחילית של החלטת מוטבי"ט 605, את נסיוות לבו של גולדינג, המצב שמצא בשטח והדברים ששמע מבני שיהו הערבים ואנשי סוויה (בעיקר בעזה), הרי שיש להניח שהזו"ח שיוגש למוטבי"ט יהיה שלילי בעיקרו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. לאור הנחה זו בעיותנו הוא ביצור 'להוציא מעד מתוק'.
יתכן שנוכל אמנם להפיק תועלת אם הדו"ח יכלול האלמנטים הבאים:

1.1 אישור מתוך של עמדת המזכ"ל שהובעה כאן ע"י גולדינג ישראל אחראית לפי המשפט הבינ"ל באופן בלעדי לשמירת הסדר והבטחתן בשטחים.

1.2 הסדר המלצה מצד המזכ"ל על הצבת משקיפים אר"ם (או כוח הרגס אחר) מתוך הכרת המזכ"ל שהדבר יכאיב ובלתי אפשרי כפי שביטא זאת גולדינג בשיחותיו עם שה"ח ושהב"ט. המלצה של המזכ"ל להציב משקיפים כאלה תהיה בטחונה גמורה לדעתו המתוארת בטעין 1.1 ולעיל.

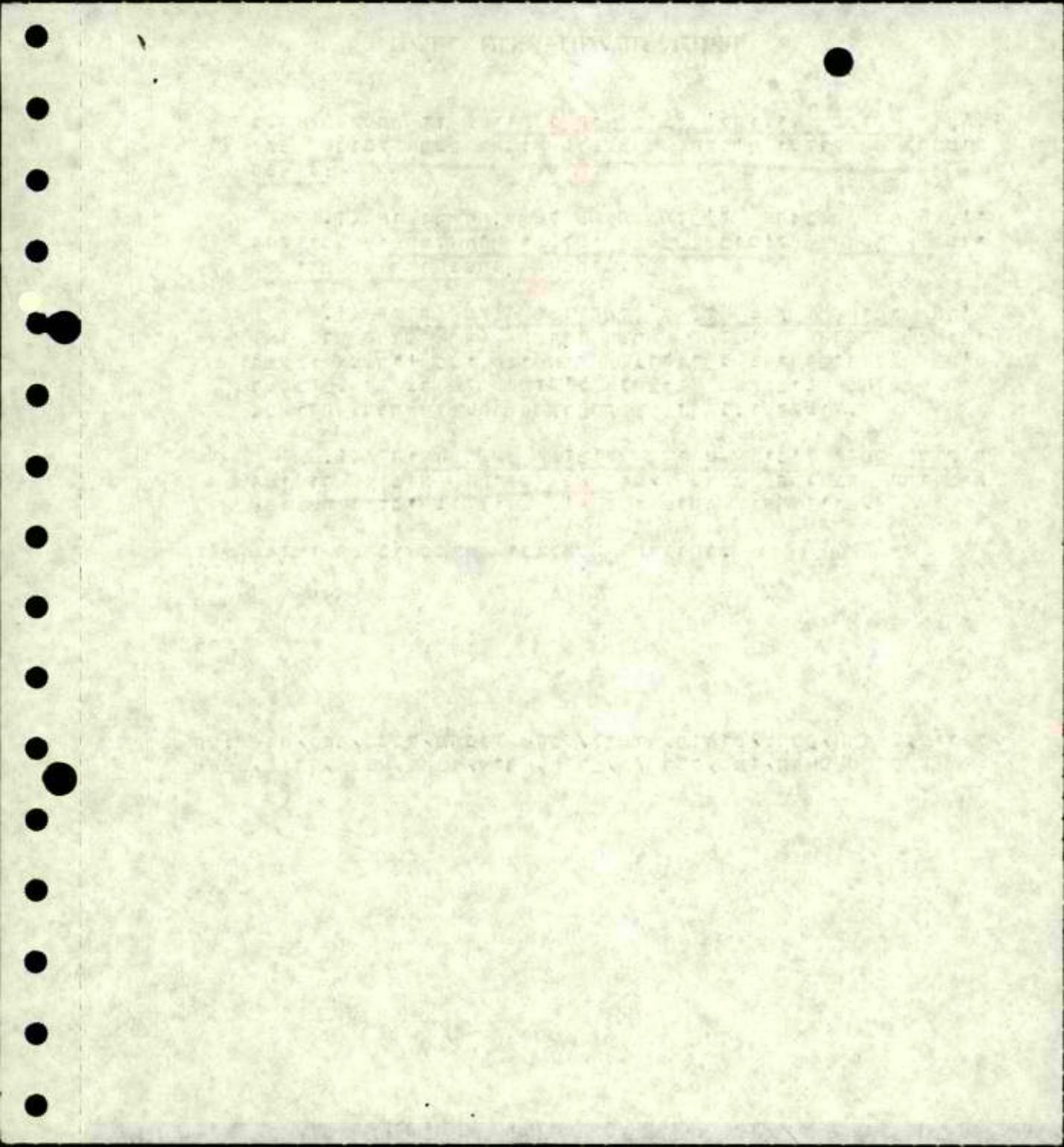
1.3 קריאה מטעם המזכ"ל לסייע בינ"ל לשם פיתוח ושיפור איכות החיים בשטחים כולל התגובה החיובית שהובעה באזורי גולדינג ע"י בני שיחו הישראליים.

2) בודאי תעקבו כמיטב יכולתכם ותדווחו.

מנהל אר"ל 2

ר"י

ת"פ: שהח, רהמ, מנכ"ל, מסנבל, שהבט, לואדר, מזתים, ברנע, ארבל, סייבל, משנט, בירן, מצמא, כהנא, אירא, אירב, ר/הרכז, ממד, מתאסשטחים

סניף 3

ד... 4... מחור... 3... דפים

טווג בסחונני שמור

מיידי דחיסות

מאריך וזיחה 18 1980

מס' פבר

המשרד

אלו

38

344

1/3

מצפ"א

דע: טמנכ"ל צפ"א ופר"ן

דברי וילקוקס בכנס הקונכלים

בשל סיבות שונות לא הופיע מרפי לכנס הקונכלים כמחוכנן . במקומו נשא הדברים וילקוקס.

סגנון נכח ג'ון הולצמן, ס/מנהל מחי ישראל. מנהל המח' ג'ון הירש בחופשה בחו"ל.

וילקוקס פתח וציין שיחסי ארהב וישראל עומדים על שני יסודות : האחד - זהות באידואולוגיה, תרבות, דת, הסטוריה, קשר רגשי. אלמנט זה נותן את החוס והמורכבות של היחסים. לכך יש להוסיף גם את האופי הדמוקרטי של שתי המדינות. יחסים כגון אלה אין הרבה בעולם. בשל כך גם אמצעי התקשורת והחברה מנקדים יתר תשומת-לב לישראל והיא זוכה ליותר כיסוי מכל ארץ אחרת בעולם, פרט אולי לבריח"מ. ארה"ב גם מצפה מישראל לסטנדרטים גבוהים יותר וזה לפעמים מקור לחיכוך. היבט זה ביחסים מביא את הצורך למצוא אדחיסות פתרון לסכסוך ישראל-ערב והבעייה הפלשתינית. אם הסכסוך לא יפתר, הדבר יפגע בישראל כמדינה דמוקרטית. מזכיר המדינה ואחרים מדברים על הדמוגרפיה. המזכיר אף אמר שהשעון הדמוגרפי מתקתק.

יגרא

העמוד השני הוא המישור האסטרטגי שנמשך שנים, אחרי 1967 כאשר צמחה לכח אזורי. ארהב מעריכה שיש לה חברות דמוקרטיות, יציבות וחזקות.

היחסים האסטרטגים לא ניתנים להפרדה מהסכסוך ומתהליך השלום ומהווים חלק מן הקשרים האסטרטגים. היעדר פתרון לסכסוך מאיים על יציבותה של ישראל כמדינה דמוקרטית חזקה. ישראל תהיה שותף בעל פחות-יכולת אם היא עסוקה ושסועה בבעייה המתמשכת. עוד יותר, הנצחת הבעייה תוביל למח גובר לא רק בין ישראל והפלשתינים אלא גם עם השכנות הערביות. בעוד שהיום מתמקדים על הבעייה הפלשתינית-ישראלית כאילו היתה כמעט בעייה פנימית קרי שלא ניתן לבטל לגמרי אפשרות התלקחות עם השכנים אם הבעייה אינה נפתרת. הבעייה הסורית גם היא מצריכה פתרון. אמנם אין רואים מלחמה ערבית-ישראלית ששית מאחורי הפתח, הרי שלאורך זמן אין לבטל אפשרות כזו לגמרי. היחסים האסטרטגים והנסיון להגיע לשלום שלובים זה בזה.

2	4	3	1	4	2	1	3	3	2
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ס ו ס
ס ו ס
ד... 2... מחור... 3... דפיס
ס ו ג בסחוני
דחיסות
תאריך וז"ח
מס' מברק

2/3

344

- 2 -

הארועים האחרונים מוכיחים שהסטטוס-קוו אינו יכול לעמוד להרבה זמן. היעדר השקט מוכיח שיש לעשות משהו כתשובה לתכול הפלשתיני. אם לא - תהיה יותר אלימות. יש לנו סימפטיה לחובתה של ישראל לשמור על החוק וחסדר ומבינים כמה קשה עתה. אין זה סוד שאנו לא מסכימים עם הטכניקות של אנשי הבטחון הישראלי והבענו זאת פומבית. יחד עם זאת ניסינו להגביל התבטאויותינו כדי לא להחמיר את הבעייה. דברינו היו נגד השימוש באש חיה ונגד הגרושים. אנו מאמינים שענשים אלו קשים מאד ואינם נחוצים על-מנת למנוע אלימות, אלא יכולים להצית יותר הפרות-סדר.

לדעתי בין ישראל לארה"ב יש יותר מדי התערבות, אחת בעניינה הפנימיים של השנייה. אנו פונים לציבור בשתי המדינות - והדבר אף יימשך בשל אופי הקשרים ההדוקים.

אנו מניחים שכוחות הבטחון יתגברו על המהומות ויש סימנים המעידים שיש טקטיקות חדשות לפקח על ההמונים מבלי לסכן חיים. החשוב הוא למצוא דרך למניעת הישנות הדבר ולצעוד לעבר תהליך השלום. לארה"ב אין נוסחה או רעיון כיצד על ישראל, הפלשתינאים או הערבים לפעול. אנו מעוניינים לעזור אנו חוזרים לתכנית רייגן מ-1982. בשנים האחרונות היינו פעילים יחד עמכם ועם חוסיין למציאת דרך פרוצדורלית. אנו סבורים שהמהומות ישמשו לבדוק מה נעשה וכיצד לנצלן לפעולה בכוון הנכון. דברנו עם ישראל וירדן ואח"כ הפלשתינאים וכן עם מצרים כיצד להגן על התהליך ולהבטיח שהועדה אינה יותר ממטריה לשיחות ישירות.

לפי שיקול דעתנו, איננו רוצים לכופף ידיים אלא נחוץ יהיה לדבר גם על תוכן ואולי בדרך זו התהליך ישוב לחיות. יש תפיסה מוטעית לפיה בשנת בחירות בארה"ב ובישראל אין תהליך. זו טעות. טעות גם שישראל תחשוב שתצד השני יעשה הצעד הראשון.

אשר ליחסי ארה"ב וישראל בשנה האחרונה - מלבד תהליך השלום ושה"פ האינטרטרגי, שתפך להיות ממוסד על ידי פעולות מורכבות שיש להן ערך צבאי לשתי המדינות: הדיאלוג הכלכלי ממוסד גם הוא. היתה בו נקודת-אור של דיכוי האינפלציה, קיצוץ התקציב והעברה לסקטור הפרטי. ההחלטה על הלבאי היתה טובה ונכונה. ארה"ב נקטה בצעדים לריפוד תוצאות ביטול הלבאי בכמה דרכים: רכש בישראל ושורה של תכניות משוחפות הסופגות כח-אדם שייצא ממעגל ייצור הלבאי.

ט ו ס
ט ו ס
ד... 3... מתוך 3... דפים
סוג בסחונני
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' פברק

3/3

344

- 3 -

הסיוע לישראל נשאר יציב. ישראל ומצרים מקבלות 40 אחוז מהסיוע וזאת בשל הקשיים הכלכליים והקיצוצים בארה"ב. אחוז גבוה זה אינו טוב. הוא מונע כספים מאחרים כולל ה- p v o 3 במזיית העובדים בעזה.

עסקנו בשנה שעברה כדי לעמוד מול כוחה הגדל של איראן במפרץ, שהוא גורם חתרני. בשטח זה היתה לארה"ב הצלחה חלקית כולל ההדגלה, אם כי המלחמה נמשכת כי בריה"מ מונעת, בשל משחקה הכפול, מקבלת החלטה במועביט המשלימה את 598.

עד כאן.

בשאלות ותשובות אמר וילקוקס:

לא היה מגדיר את עזה כחסרת-תקווה. עם יוזמה ואחרי הסדר מדיני אפשר לעשות נפלאות.

אשר ל"יתכנית מרשלי" (שאלת הציר) אמר שהאמריקנים ניסו ללא הצלחה והרושם שלו שכסף גרמני ויפני יבואו רק אחרי שיימצא הסדר. ואשר לכסף ערבי (שאלת ציר ההסברה) הדבר מצער שהסעודים וזומיהם לא עשו למען אחיהם. המלך חוסיין הוא אחד שעשה ולכן היה רצוי שסעודיה תתרום לירדן.

הציר שאל על מקומו הירוד של הסכסוך הישראלי-ערבי בסדר העדיפויות האמריקני. ווילקוקס אמר שלגבי שאר הסכסוכים ארה"ב מנצלת הזדמנות (כמו פרוק נשק, אפגניסטאן, אמלט) או שהבעייה אקוטית (מפרץ). בהיעדר שני אלה קשה לארה"ב להעלותו.

אשר לסובייטים ולתהליך (שאלת משה אומן) אמר ווילקוקס שהסובייטים יצטרפו אם ימשהו יזוזי"מ. הט לא עשו עתה דבר כלפי אשפ או כלפי סוריה.

אשר לשאלת יהודי בריה"מ - הרי שהיא עומדת תמיד על סדר-היום בשיחות ארה"ב עם בריה"מ.

השיחה והשאלות ותשובות נמשכו כשעה.

מתני

חוזם: 1,10792
 אל: רוש/552/מנמת/209
 מ-: המשרד, תא: 180188, זח: 1715, דח: ר, טג: ב
 ב: ד: @

רגיל/בלמט
 .116

אל: רושינגטון, קהיר, מנמת

הכנית אמריקנית לכינוס ועידה אזורית לקראת כינוס
 ועידה בינ"ל.

א. עפ"י העתון הסעודי 'אלשרק אלאוסט' (15), המביא
 לטענתו מקורות דיפלומטיים מהימניים, כי הממשל האמריקני
 יציג למבארק, בעת בקורו הקרוב ברוש', הכנית חדשה שתכלול
 הסכם עקרונות ביחס לתהליך המדיני.

ב. התכנית האמריקנית כוללת כינוס ועידה איזורית של
 הצדדים הנוגעים לסנסון: סוריה, לבנון, מצרים, ישראל
 ומשלחת ירדנית-פלס' משותפת, בחסות ארה"ב ובריה"מ.

ג. במהלך הועידה יוטבט על עקרונות ההסדר ועל הדרכים
 להנשרת הקרקע לקראת כינוס הועידה הבינ"ל.

ד. העתון מסר, כי אחראיים במשה"ח האמריקני הכינוס
 תכנית זאת לאור המגעים שקיים הממשל עם כל הנוגעים בזר,
 לרבות בריה"מ, במהלך הרבע האחרון של שנת '87.

ממ"ד/ערב 1

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, בידן, מצפא, ליאור,
 מזה, יט, ר/מרכז, ממד, רט, אמן

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM
TO :

FROM :

SUBJECT:

1. RE: [Illegible]

2. RE: [Illegible]

3. RE: [Illegible]

4. RE: [Illegible]

DATE:

APPROVED AND FORWARDED:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

** יוצא **

**

**

**

חוזם: 1,10563

אל:ניו/693, בטחון/259

מ-:המשרד, תא:180188, זה:1341, דח:ב, טג:ש

נד:8

בהול לבוקר/שמור

אל: נאר'ט - נ'י

דע: מתאם הפעולות בשטחים.

א.ר. 322

פגישה גולדינג - מתאם הפעולות בשטחים.

1. גולדינג אמר למתאם שביקש הפגישה כדי לשמר תגובותינו לשורה של תלונות ששטע מאנשי סטו'ת, צל'א ומלעלה ממאה פלסטינים ששטע כנגד. גולדינג מנה תלונות הבאות:

א. התנהגות ברוטלית של כוחות הבטחון כולל הנאות והתיחסות משפילה לאוכלוסייה.

ב. טענות אנשי סטו'ת בעזה שהצבא לא מאפשר זה 6 ימים הכנסת מזון לנזקקים במחנות הפליטים ומונע מאמבולנסים הכניסה.

ג. הטלת הגבלות מים על התושבים המקומיים בשטחים בשעה שאין שום הגבלות על המתנחלים.

ד. תסכול רב בקרב הפלסטינים על הגירוש ועל אי מתן היתרי איחוד משפחות במידה מספקת.

ה. הפרעות למוסדות הינון והערמת קשיים במני טרורנטים השוהים בחו'ל ע'י העמדת הנאי לחזור אחרי שנתיים או לאבד זכותם לשוב לאיזור.

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

INVESTIGATION

MEMORANDUM

TO THE DIRECTOR

FROM

SUBJECT

RE

DATE

BY

CLASSIFICATION

CONTROL

REVISIONS

APPROVAL

DATE

BY

REVISIONS

APPROVAL

DATE

BY

REVISIONS

APPROVAL

DATE

BY

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. הפעלת לחץ ביזוי מוגבר על העצורים כדי להוציא מהם הודאות וקשיים לסניגורים לקבל ראיות בטענה שהחומר חסוי.

ז. מיסוי גבוהים והעברת הכנסות מהשטחים לישראל.

ח. הפליה כלכלית ושימת מכשולים בפני פיתוח כלכלי כדי שישראל לא תאבד שוק לתוצרתה וכן שהיצוא מהשטחים לא יתחרה ביציאה.

2. המתאם השיב:

א. בהתנהגות כוחות הבטחון ישנם חריגים וכל מקרה נבדק והוטלו אף עונשים על מפרי ההוראות. המדיניות שלנו היא למנוע חריגות ואם יעביר גולדוינג מקרים ספציפיים הם יבדקו.

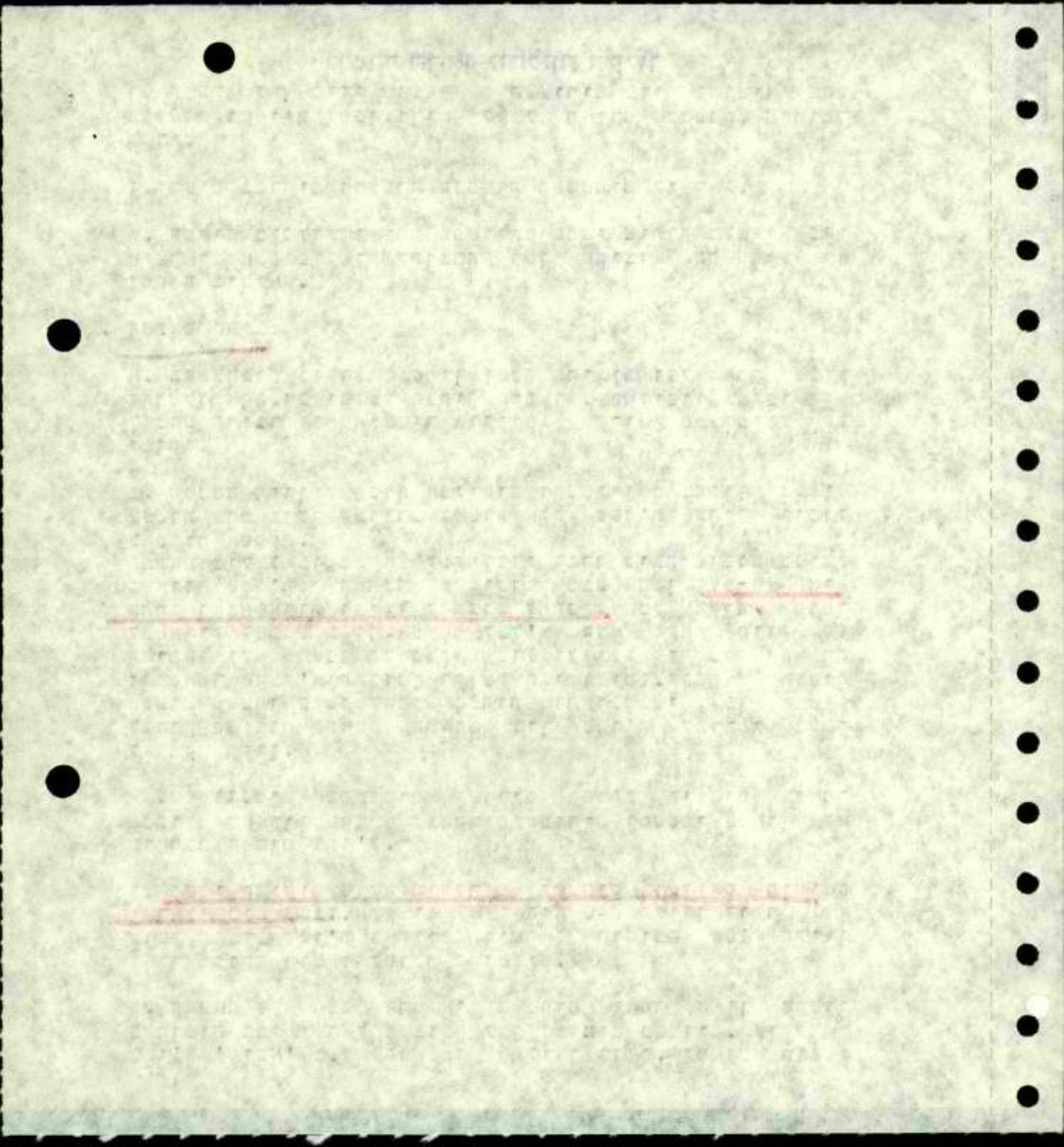
ב. הכנסת מזון למחנות הפליטים והצטיידות במזון נעשים בשעות בהם זוסר העוצר. בשעות אלה סו'ת צריך ויכול להעביר אספקה.

המתאם צילצל בו במקום לעזה כדי לברר סיבת עיכוב כניסת משאיות סו'ת. הסתבר שהעיכוב נבע מכך שכ-20 איש התחבאו במשאיות וניסו להתגנב למחנה, מכל מקום, הותר למשאיות להכנס בסוף. באשר לצל'א הוא בקשר הדוק עם המימשל ולא שמענו תלונות ממנו (גולדוינג חזר בו מהאשמה זו ואמר שהצל'א התלונן רק על הגירושים). המתאם הוסיף שהעוצר עצמו נועד למנוע הפרות סדר וכנגעים. כך הובטח לבדוק הסיבות לחוסר האיום בין סו'ת למימשל בקשר לאספקת מזון.

ג. סטודנטים מהשטחים השהים בחו'ל חייבים לאחר שנתיים להארץ שהותם ובמקרים ספורים ומטעמי בטחון לא מוארכת השהות בחו'ל.

ד. כספי המיסים כולם מוחזרים לשטחים ועליהם מוטלת ישראל סכום נכבד. תקציב 1987 היה 240 מליון דולר (לא כולל תקציב סו'ת ואחרים) וישראל הוסיפה 100 מליון דולר שכולם הוצאו לטובה התושבים.

ה. המתאם סקר מצב הרפואי בשטחים ואמר שאין מחסור בתרופות וכי ישראל מקציבה לכן סכומים נכבדים. כן למשל בוי'ה 'שיפא' בעזה הושקעו 5 מליון דולר, לרשות תושבי

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

יוש'ע עומדים גם בתי חולים בארץ. עם זאת יש צורך בהקמת בתי חולים ומרפאות נוספים.

ד. המתאם זחה ההאשמות שהש.ב.כ. מעביל להץ פיזי רב על העצורים. אחרי דו"ח לנדאו לש.ב.כ. יש הוראות חד-משמעות והוא גם נזהר לאחר שנכרזה מעט.

ז. בקשר ליצוא מהשטחים פנינו למצרים שתאפשר יצוא מעזה לאירופה דרך פורת שעיר ובקשנו מירדן באמצעות ארה"ב שתאשר יצוא מיר"ש דרך כמליה אן שתי המדינות טרבו.

ח. אין שום אפליה במיט בין מתחילים לתושבים מקומיים ובין אלה לתושבי ישראל. כל מקורות המים בישראל נתונים למיקוח ממשלתי. הגבלות זהות לגבי מי השקיה קיימות לכל החקלאים ואין שום הגבלה לגבי הצריכה הפרטית לאף אחד.

3. ביחס למליטים בכלל אמר המתאם שמצבם רע. ישראל עושה כמיטב יכולתה אן הרושם הוא שהאוי"ם עושה הכל כדי שלא ישתכר מצבם. בעיית המליטים לא נוצרה ב-1967 אלא קיימת מאז 1948. ישראל מזמינה כל גורם היצוני כדי לסייע לשיקום המליטים והתנאי היחידו שלנו הוא שיתאזו הסינוע עמנו. הבעיה היא שהאוי"ם מנסה לערב בתרון כוליתי בשימור מצב המליטים. יש למעול במקביל, לחמש בתרון ולשקם המליטים. ישראל בנתה איכונים ל-10,000 משפחות ברצועה, אן יש צורך במאמץ הרבה יותר גדול ולישראל אין האמצעים.

גולדינג הגיב שהוא עומד להמליץ בפני מזכ"ל האוי"ם ומקווה שהמלצתו תתקבל והמזכ"ל יצא בקריאה לאומות העולם לתרום לשיקום המליטים.

4. השיחה ארכה למעלה משעה והתנהלה באווירה טובה.

מנהל מזתיים

71

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

335/81

2/5

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

January 12, 1988

Dear (Presidential Candidate's Name):

I am writing to you because I know that you are a supporter and a friend of Israel.

The past several weeks have been among the most difficult in Israeli history. The Arabs who have (except for Egypt) for 40 years ignored Israel's continuing invitation to make peace, are staging violent riots on the West Bank and the Gaza Strip.

As you know, Israel is indisputably responsible under international law for maintaining order in the administered territories; yet Israel is now the object of vicious criticism.

I'm sure you are well aware that the Israeli public is distressed about the territory it administers. Its role is a thankless one. Were Israel not present in Gaza, an emerging rump state would present grave problems for Jordan and Egypt.

In 1970 and 1971 Jordan expelled thousands of PLO Palestinians with many killed in the process. But there was no outcry in the media and no condemnation of Jordan in the United Nations.

335/81

3/5

2

Israel has sought peace throughout its history.
But in order to negotiate, it needs a partner who accepts the reality of its existence.

You have long been an articulate and compassionate supporter of Israel. It is essential that the world be told that the next occupant of the White House will be committed to the security of Israel.

The American Jewish community may be divided on many issues. But in our support for Israel there is a consensus based on religion, ties of history and tradition, shared values and pride that Israel has been the one reliable and constant ally of the United States in the volatile Middle East.

Now, in this difficult period, Israel needs the power of your voice and friendship.

Sincerely,

Morris B. Abram

/vc

P.S. I attach two items I have published on the current state of affairs.

THE NEW YORK TIMES -- 1/3/88

335/81
 Y D E 7 7 N
 4/5

Nonviolence Is the Way

To the Editor:

When reading an Anthony Lewis column on the subject of Israel, one expects a one-sided, passionate polemic ignoring the 46-year refusal by warring Arabs (except Egypt) to come to the peace table, their heartless decision to keep their fellow Arabs fenced in refugee camps, the murder of Jewish children, Israeli Olympic athletes and diplomats, and also of Arabs who are disposed to negotiate an end to this tragic conflict.

Mr. Lewis outdid himself Dec. 27, when he invoked my name six times. Though I had read to him Dec. 23 the full text of my statements, by picking, cutting and omitting, he distorted my responses to recent Arab violence to suggest that I think the entire issue is one of "law and order."

However, Mr. Lewis knew that on Dec. 21, I had stated that the violence was "dangerous and disfiguring to people who have no alternative but to find a way to coexist in peace." I went on to say: "there must emerge — and be protected against Arab extremists — a representative group of Palestinians who believe in nonviolence and who are prepared to accept Israel's continuing invitation to negotiate. Responsible Arab leaders, especially King Hussein, should act promptly with the Government of Israel so that the peaceful pattern of day-to-day life may be restored and a beginning made, at long last, in the task of finding a just and lasting solution to the problems of the area."

The recent troubles erupted in the Gaza Strip, which Israel unwillingly occupied after Egypt abandoned the territory. Until there is a settlement, Israel is bound under international law to maintain order for the sake of the population and to protect itself (and Jordan) from the Palestine Liberation Organization, which the United States officially declared as recently as last month to be a terrorist organization.

Not for a moment have I doubted that the people of Gaza have grievances. Who wouldn't? They are denied entrance to other Arab states; they are used as political fodder against Israel, which gathered far greater numbers of Jews driven from Arab lands. The Arab condition and resentment is the tinder for the disorder the P.L.O. and Islamic fundamentalists exploit. But Israeli security forces would be unique in the world if they did not defend themselves.

I have stated that unquestionably some Israeli soldiers under siege have used excessive force. This happens, alas, in our own country. However, these instances must not be portrayed, as Mr. Lewis attempts, as Israeli policy. General Mordecai of the Israeli southern command, quickly instituted disciplinary action in appropriate cases — scarcely a tradition in the P.L.O., where indiscriminate violence is policy.

I hope I shall always be, as Mr. Lewis described, "a man sensitive to those deprived of basic rights." And he is correct that I have "fought racism" in this country. However, I never knew Martin Luther King Jr. to toss a rock or to heave a Molotov cocktail at 18-year-old recruits or to urge others to do so and flee to maim others on another day. And the civil rights movement was always ready to negotiate its grievances.

All Israeli parties and American Jews do "understand how urgent it is to end this occupation," as Mr. Lewis argues. But please furnish a name and address of an Arab leader (such as Anwar el-Sadat) who is willing to negotiate and who accepts the reality of Israel.

MORRIS B. ABRAM
 Chairman, Conference of Presidents
 of Major American
 Jewish Organizations
 New York, Dec. 29, 1987

335/81

YME BAN

S/S

Los Angeles Times Friday, January 8, 1988 / Part II

9

Call to Arms Demands Israel Defend Itself

By MORRIS B. ABRAM

War is a dirty business, and it often yields ugly dividends.

The Six-Day War left Israel in control of the West Bank and the Gaza Strip, territories that are predominantly inhabited by Arabs. Recently the resident Palestinians staged violent riots against the Israeli government. Israeli security forces responded to the attacks with restraint, using live ammunition only as a last resort in life-threatening situations. Still, a single death is tragic, and Israel's suppression of the violent demonstrations resulted in the deaths of more than 20 Arabs.

In response to the violence the American Jewish community has been criticized for its support to Israel, with newspapers lecturing that such backing cannot mean support for Israel's mistakes and abuses. Further, it has been noted that Israel's action in the occupied territories raises questions of both human rights and international law.

What is the status of Arabs in Israel? Thousands of Jordanians come over the border every day to work in Israel, and there is constant trade between the West Bank and the neighboring Arab states. Israel permits the Palestinians in the territories to hold peaceful public demonstrations. When was the last time that an Arab country permitted its resident Palestinians to stage peaceful anti-government protests?

There is, however, a big difference between a peaceful rally and a call to arms. Yasser Arafat, the "moderate" Palestinian leader, announced this week that the riots would continue "in waves" in order to force Israel to withdraw from the area. He also exhorted his followers "to fight and to wage the holy war until the

flag of Palestine is raised atop the mosque of Jerusalem, the capita of our independent state."

There has been much criticism of the deportation of nine Palestinians ordered by the Israeli government and now under review by Israeli courts. According to an Israeli military spokesman, most of them have long prison records for security offenses. Jamal Jabara, for example, allegedly participated in terrorist activities in the West Bank town of Kalkilya.

The legal bases for deportation are regulations that were introduced by the British in 1945. They were enforced by Jordan in both the West Bank and Gaza and are still applicable. Jordan has never hesitated to deport and expel members of its Palestinian community whom it considers undesirable. There was no outcry in the media or in the United Nations when King Hussein ousted the Palestine Liberation Organization after heavy fighting in 1970 and 1971.

The countries, including the United States, that have joined the U.N. Security Council in calling on Israel to drop its deportation proceedings cite the Fourth Geneva Convention of Aug. 12, 1949, as support for their stand. Indisputably, Israel's overriding obligation under the convention is to maintain order. The language of the convention prohibits deportations except when "the security of the population or imperative military reasons so demand."

Additionally, the relevant text—Article 49—refers to "mass forcible transfers as well as deportations." Experts in international law have said explicitly that the convention—which was drafted in the wake of the mass deportations, forced labor and exterminations during World War II—does not refer to individual expulsions.

Without question, deportations are more humane than capital punishment—a remedy that is permitted by the convention. Furthermore, anyone who is threatened with deportation by the Israeli military is entitled to three levels of review to protect fundamental due process.

Finally, it should be noted that the transfer of a Palestinian from the West Bank of the Jordan to its East Bank is not a deportation. Israel has not annexed the West Bank, and since Jordan still claims the land as its own, it cannot argue that its own citizens are being deported when they are merely being sent from one city to another.

The activities of the past month have not arisen in a vacuum. Since 1967 Israel has extended a continuing invitation to its Arab neighbors to negotiate for peace. The one Arab leader who was willing to step forward and negotiate with Israel, Anwar Sadat, forged a peace with Menachem Begin that has outlasted both of their tenures. Unfortunately, the Palestinian and other Arab leaders have refused to come to the peace table. Instead, they keep their fellow Arabs behind fences in refugee camps as they pursue a policy of non-recognition and non-negotiation toward Israel.

Israel must actively continue to seek peace, and dissident elements of Israeli society, Jewish and Arab, who would thwart such efforts by force must be held in check. But Israel cannot sit alone at a peace conference. While it waits for a representative group of Palestinians who believe in non-violence and who are prepared to negotiate, it must defend itself.

Morris B. Abram is the chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

מדינת ישראל

15/1/88

תאריך

אל: רב"ד

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

רב"ד הרבנים לגמ"ל
מזבז בקונקס אלמנס (בגורקל מיוטה,
א.מ.א.א.)

א.מ.א.א.

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

December 18, 1987

To the Honorable Prime Minister of Israel
Mr. Yitzhak Shamir
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

By letter of May 8, 1986, we joined more than 150 of our colleagues in the House of Representatives to express to your predecessor, the Cabinet and to members of the Knesset our concerns with regard to efforts to halt construction and use of the Brigham Young University Center for Near Eastern studies which was then under construction in Jerusalem.

We commend you, the members of your Cabinet and of the Knesset who have stood so firmly in support of the Center's completion. Thank you for that important reconfirmation of Israel's commitment to all the basic democratic freedoms.

The University Center, as you know, has been completed and is now operational, but there has been some unexplained delay in executing the final ground lease. We are assured that the University has met all the conditions precedent as required by the development contract.

We write to urge your personal attention to this matter, now pending before the Israel Lands Administration. Any help you can give to get this final ground lease executed and delivered will be appreciated.

We thank you, Mr. Prime Minister, for your assistance in resolving this important matter.

Sincerely,

John S. Foley
Robert B. Fassel
Wayne Owen
Paul H. Smith
Tom Lantz
My Wythe
Vance Okey

Department of the Interior

Office of Reclamation

Washington, D.C. 20250

[Faint handwritten text, possibly a signature or date]

IDENTIFICATION OF SIGNATORIES TO THE ATTACHED LETTER

Hon. Jim Wright
Speaker
House of Representatives

Hon. Thomas S. Foley
Majority Leader

Hon. Dante B. Fascell
Chairman
Foreign Affairs Committee

Hon. Lee H. Hamilton
Chairman
Europe and Middle East Subcommittee

Hon. David Obey
Chairman
Foreign Operations Appropriations Subcommittee

Hon. Tom Lantos
Member, Foreign Affairs Committee

Hon. Wayne Owens
Member, Foreign Affairs Committee

6 מק"ט (יציאה מרת"נ)

JACK DAVIS
4TH DISTRICT, ILLINOIS
ARMED SERVICES COMMITTEE
VETERANS AFFAIRS COMMITTEE
CONGRESSIONAL STEEL CAUCUS
WASHINGTON OFFICE:
1234 LONGWORTH HOUSE OFFICE BUILDING
(202) 225-3635

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

DISTRICT OFFICES:
101 NORTH JOLIET STREET
JOLIET, IL 60431
(815) 740-2040
100 FIRST NATIONAL PLAZA
17TH AND HALSTED, SUITE 415
CHICAGO HEIGHTS, IL 60411
(312) 754-4111
AURORA NATIONAL BANK BUILDING
105 EAST GALENA BOULEVARD, #702
AURORA, IL 60505
(312) 844-3444
TOLL FREE NUMBER
(800) 892-9371

January 15, 1988

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
The Prime Minister's Office
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem, Israel

משרד ראש הממשלה
ירושלים
25-01-1988
820(1-2) מסי' התיק
849-9-1
112-1-9-1

Dear Mr. Shamir:

It was a rare privilege and honor to have had the opportunity to speak with you during our ADL Congressional Mission.

The problems are great and the solutions seem few and I can only urge you to redouble your efforts to restore peace and quiet in Israel and politically reach a consensus majority viewpoint on dealing with the root problems.

Israel must survive and she must maintain her public face in the free world and the U.S. in particular.

I know you can do it for you wear well the mantle of those great Israeli leaders who preceeded you in office.

Thank you again for your time and hospitality.

Best Personal Regards,

Jack Davis
Jack Davis
Member of Congress

cc: ADL-Chicago

JD/jm

1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20

1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20

1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20

1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20
1971-1-20

1971-1-20
1971-1-20

1971-1-20
1971-1-20

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז פ ס ז נ ד ק

דף מחוץ דפים

סווג בטחוני סודי

דחיפות N/3

תאריך/1000 15 בינוי 88

מס' מברק

312

המשרד

אל: לשכת מנכ"ל מדיני

לשכת מנכ"ל משרד רה"מ

דע: חצ"א, תמיד

מאת: אלי אבידן, וושינגטון

יש"ע

לשלנו 307

לצערנו השתרבבה מלה מיותרת בשורה האחרונה בסעיף ב' של ההערות. יש לקרוא אותה "שם בדאי לאוורר את יזמת רייגן מ-82".

אלי אבידן

א.א.

4
 מ/א
 3
 ח
 1
 ח/א
 1
 א/א
 3
 א/א
 1
 א/א
 3
 ח/א
 2
 ח/א
 1
 ח/א

14.1.87

282
2/2282/70
2/2

The Security Council

Reaffirming its Resolution 607 of 5 January 1988.

Expressing its deep regret that Israel the occupying power has, in defiance of the relevant resolution deported Palestinian civilians.

- 1) Call upon Israel to rescind the order to deport Palestinian civilians and to ensure the safe and immediate return of the deported Palestinians to the occupied Palestinian territories, of those already deported.
- 2) Requests that Israel desist forthwith from deporting any Palestinian civilians from the occupied territories.
- 3) Decides to keep the situation in the Palestinian and Arab territories occupied since 1967 including Jerusalem under review.

END